

ATHENS voice

ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΪΤΑΚΗΣ
Ένας Έλληνας
στο Palais de Tokyo
Του Billy Γρυπάρη, σελ. 10

**Η Αίγινα είναι έρωτας,
χειμώνα καλοκαίρι**
Της Ελένης Μπεζιριάνογλου, σελ. 22

Ομόνοια
η γειτονιά μου

Της Νανάς Δαριώτη, σελ. 16

Νέα εποχή για τις ελληνικές ιπποδρομίες

Γερά θεμέλια για το μέλλον στήνει η Ιπποδρομίες ΑΕ

Μέρες αίγλης από το παρελθόν αρχίζει να θυμίζει και πάλι ο ελληνικός ιππόδρομος. Από τις εποχές που έσφυζε από ζωή και που χιλιάδες Φίλιπποι παρακολουθούσαν τις κούρσες με κομμένη την ανάσα και στις κερκίδες δεν ακουγόταν τίποτα άλλο από τον καλπασμό και το λαχάνισμα των αλόγων.

Τα καλά νέα είναι ότι οι μέρες αυτές αναμένεται να γίνουν ακόμη καλύτερες. Μόλις έξι μήνες πέρασαν από την επαναλειτουργία του Ιπποδρόμου στο Μαρκόπουλο και στο διάστημα αυτό μπήκαν τα θεμέλια, ώστε οι ελληνικές ιπποδρομίες να αναγεννηθούν, με βάση τα διεθνή στάνταρ. Όλα αυτά, ύστερα από τις συντονισμένες προσπάθειες της Ιπποδρομίες ΑΕ, εταιρείας θυγατρικής του ΟΠΑΠ.

Η ημερομηνία-ορόσημο ήταν η 22α Ιανουαρίου 2016. Ήταν η ημέρα που πραγματοποιήθηκε η μεγάλη πρεμιέρα των ελληνικών ιπποδρομιών στις πλήρως ανακαινισμένες και σύγχρονες ιπποδρομιακές εγκαταστάσεις του Ολυμπιακού Ιππικού Κέντρου Μαρκόπουλου. Η ημέρα που περίμεναν με αγωνία χιλιάδες φίλοι των ιπποδρομιών. Από εκείνη τη μέρα έως και σήμερα οι εγκαταστάσεις του Μαρκόπουλου

αποτελέσαν πόλο έλξης για μικρούς και μεγάλους, τόσο για τις προγραμματισμένες ιπποδρομίες, όσο και για τις μεγάλες γιορτές που διοργάνωσαν η Ιπποδρομίες ΑΕ, με σπορ, θέαμα, στοίχημα, αλλά και δράσεις με άλογα και πόνι για τα παιδιά. Με αποτέλεσμα η ιπποδρομιακή κοινότητα να έχει κάθε λόγο να είναι αισιόδοξη για το μέλλον του ελληνικού ιπποδρόμου.

Πρόσφατα, μάλιστα, σε μια εκδήλωση υψηλού συμβολισμού, η Ιπποδρομίες ΑΕ τίμησαν τέσσερις από τις πλέον εμβληματικές μορφές των ελληνικών ιπποδρομιών, τους παλαιμάχους αναβάτες Βαγγέλη Κεράτσα, Μαρίνο Σαντοριναίο και Θανάση Σωτηρόπουλο, οι οποίοι έχουν γράψει τη δική τους ιστορία στους αγωνιστικούς στίβους, καθώς και τον πολυνίκη του 2015, τον εκπληκτικό Παναγιώτη Δημητσάνη.

Παράλληλα, ανακοινώθηκε η στήριξη των Σταμάτη Μπάκου και Παναγιώτη Λιάκου. Οι δύο αναβάτες τραυματίστηκαν σοβαρά ενώ αγωνίζονταν και η Ιπποδρομίες ΑΕ προχώρησε σε μια κίνηση για την οικονομική υποστήριξή τους, η οποία αποτελεί πρωτοβουλία του προέδρου του ΟΠΑΠ και της Ιπποδρομίες ΑΕ, Καμίλ Ζίγκλερ.

Στο μεταξύ, μετά τη λήξη της αγωνιστι-

κής περιόδου στον ήδη πλήρως αναμορφωμένο Ιππόδρομο θα πραγματοποιηθούν νέες εργασίες συντήρησης του αγωνιστικού χώρου – στην τελευταία συντήρηση προστέθηκαν 1.000 τόνοι ειδικής άμμου και άργιλος, κατόπιν εξειδικευμένης τεχνικής και τοπογραφικής μελέτης, τέθηκε σε λειτουργία ο εσωτερικός στίβος για καθημερινή χρήση και προετοιμασία

των αλόγων, ενώ ανακατασκευάστηκε πλήρως το κεντρικό κτίριο. Και όπως έγινε γνωστό, την περίοδο Σεπτεμβρίου - Δεκεμβρίου 2016

θα ενισχυθούν τα έπαθλα σε κούρσες δύο, τριών και τεσσάρων ετών – με ορισμένες εξαιρέσεις – με ένα ποσό της τάξης των 150.000 ευρώ.

Την Τετάρτη, 20 Ιουλίου, η ώρα του μεγάλου ντέρμπι! Κούρσες, θέαμα και μοναδικές δράσεις για όσους επισκεφθούν τον Ιππόδρομο.

Στην ουρά, σε ταχυδρομείο,
δύο φιλενάδες 30+κάτι, μιλάνε:
-Σου το είπα, έχω μάτι γαρίδα εγώ,
τον είδα...
-Α, ναι; Και γι' αυτό έβγαλες κριθαράκι;
Από τη λύσσα σου;
-Έλα μωρή, σιγά το κριθαράκι. Δεν
θα φτιάξω και ρυζότο, τα παραλές.
(Ταχυδρομείο Αγίας Παρασκευής, Τρίτη πρωί)

BOLDO ΕΛΙΝΑ SEX ΜΑΛΛΑΜΑΤΙΝΑ

(Γκράφιτι επάνω σε κάθε σκουπιδιών,
Χαριλάου Τρικούπη, Σάββατο βράδυ)

Σκηνή σε χασάπικο:
-Δημητρούλη, να σου πάρω και
σουκώτι;
-Σκάσε ρε μάνα, πεννήτριάσα.
-Τι θες να πεις; Ότι εγώ έγινα
70; 66 είμαι!
(Καλλιθέα, Παρασκευή μεσημέρι)

Πιστοίκα ετών 5
συνομιλεί με τον μπαμπά της που
είναι βιολόγος-γενετιστής:
-Βρε μπαμπά, εσύ που είσαι
γενετιστής, μεταλαξογένεση
υπάρχει;
-Πού το ξέρεις εσύ αυτό,
παιδάκι μου;
-Καλά άσχετος είσαι; Όλα τα χε-
λωνονιντζάκια είναι μεταλλαγμέ-
να. Κοιμάσαι όταν τα βλέπουμε;
(Νέα Σύμρνη, Σάββατο απόγευμα)

«Φοβάμαι λίγο στον Μότσαρτ.
Κατά τα άλλα δεν φοβάμαι μην κάνω
λάθος».
(Μακρυμάλλης νεαρής συνομιλεί με κοπέλα.
Πλατεία Μαβίλη, Πέμπτη πρωί)

«Σας πειράζει να ανάψω ένα
τοιγαράκι ή έχετε τα
πνευμόνια σας;»
(Ταρίφας, διαδρομή Μαρουσι-Κολωνάκι,
Τετάρτη μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το
σχεδιάζει ο Σπύρος Βρά-
κας (Pupet). Γεννήθηκε
το 1983 στην Αθήνα όπου
ζει και δουλεύει. Τέλειω-
σε την Ανωτάτη Σχολή
Καλών Τεχνών το 2009.
Περισσότερα μπορείτε να
δείτε στο online portfolio
- website www.pupet.eu
και στο fb www.facebook.
com/pupeteu

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΪΤΑΚΗΣ

Ίσως ο πιο σημαντικός Έλληνας καλλιτέχνης
της γενιάς του, σύμφωνα και με τους
«New York Times». Διαβάστε στις επόμενες
σελίδες τη σπάνια και ενδιαφέρουσα
συνέντευξη που μας έδωσε.

ΒΕΕΤROOT

Για το υπέροχο trailer που ετοιμάσαν για τους
«Ορνιθες» του Νίκου Καραθάνου, που θα ανέβει
στην Επίδαυρο σε παραγωγή της Στέγης.

ΤΟ TWEET ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«Δεν μου γαμ...στε, όμως, και στεναχωριέμαι»
(@Minariths)

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΣΑΝΤΟΣ

Περίεργα πράγματα.
Μόλις φεύγουν από την Ελλάδα
ανθούν οι ξένοι μας προπονητές
και σαρώνουν στα πρωταθλήματα.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΕΦ

«Αν δεν είσαι αυτός που μαγειρεύει, τότε κάτσε
σε μια άκρη και θαύμαζε το σεφ που μαγειρεύει».
(από το ανθολόγιο του Γ. Νένε)

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Βρήκαμε δωμάτιο λίγο έξω από τη Μύκονο.
-Έλα ρε, πού κοντά;
-Στην Τήνο.
(@thiros_thiros)

ΤΟ DEBATE ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εσείς με πόσα τηλεοπτικά κανάλια θεωρείτε
ότι υπηρετείται η δημοκρατία στη χώρα;

ΤΟ ΝΕΟ ΣΤΡΕΣ

Οι followers στο Instagram σου.

Η ΝΕΑ ΡΟΚΑ-ΠΑΡΜΕΖΑΝΑ

Οι bloggers και τα καπέλα τους.

ΠΟΛΑΚΗΣ

Όπου εμφανίζεται γίνονται επεισόδια και
φασαρίες. Εγγυημένο κέφι.

ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΑ

Το νέο σωσίβιο πνιγμένου μετανάστη.

ΜΕΝΙΟΣ ΦΟΥΡΘΙΩΤΗΣ

Για χάρη του επινοήθηκε το καλύτερο hashtag
της χρονιάς #sixamenios.

ΝΕΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ ΠΑΓΩΤΩΝ

Παγωτό κόλυβα (με σιτάρι κρέμα, αμύγδαλα,
άχνη και χρυσοκουφέτα).
Ζωή σε λόγους σας.

ΝΕΓΚΛΙΖΕ

Το λουκ του καλοκαιριού.
Όλες έξω με κομπινεζόν και την παντόφλα.

ΧΑΛΑΡΩΝΟΥΝ ΤΑ CAPITAL CONTROLS

Ο νέος αστικός μύθος.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλίη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκληβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Σιντσιρμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Γ. Κρασσακόπουλος, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Α. Χουρμούζη, Σ. Χαραμή, Α. Νικολάρη, Θ. Ευθυμίου, Ι. Μαραγκουδάκη, Ε. Συναδινού

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρους
Υπεύθυνη οδοντού: Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφήσεις: Θεοδωρής Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr

A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου,
Γιάννης Τσάκαλος, Ελένη Μπεζιριάνογλου,
Μαριάννα Μαρμαρά, Καρολίνα Νιαμοντάκη

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης:

Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager:
Αναστασία Μπαφρούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market: Νίκος Δαμδημόπουλος, Θεοδώρα
Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
**Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct
Market:** Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr

Ροή Διαφήμισης Web: Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Κλειώ Κουζούμη, Ουρανία Μιχάλη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να
επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η Αθήνα μερικές φορές σε ξαφνιάζει

Πρωτεύουσα του κόσμου; Υπερβάλλω αλλά η αλήθεια είναι ότι μερικές φορές με ξαφνιάζει η Αθήνα. Μεζεδοπωλείο, αρωματοπωλείο και μελισσότοπος στο Παγκράτι – ευχάριστα, είτε σε ξαφνιάζουν είτε όχι ...

Η Αθήνα έχει 3.181,872 κατοίκους μαζί με τα προάστια, αποτελείται από 35 δήμους και απλώνεται καλαρά για 462 ηλιόλουστα τετραγωνικά χιλιόμετρα. Το 2012 είχε βγει η 39η πλουσιότερη πόλη του κόσμου, καθώς και η 77η ακριβότερη – σήμερα ένας θεός ξέρει πού θα βρίσκεται στην κλίμακα πλούτου (πατώματα) και ακρίβειας (ύψη). Δεν συζητάμε αν είναι ωραία ή άσχημη, μια χαρά είναι, απλώς... εξακολουθεί να με ξαφνιάζει, εκατό χρόνια μετά: όταν νομίζω πως την ξέρω καλά, τσαφ, πετιέται μια γωνιά της περιέργη και με κάνει να χαμογελάω. Μερικές φορές, καλά, μπορεί να με κάνει να τραβάω τα μαλλιά μου αλλά συνήθως η έκπληξη, μέσα στην καταρμένη Κρίση και στην καντίφλα, η έκπληξη είναι ευχάριστη. Ή βρίσκεις ότι ψάχνεις σε μια πόλη, όπως και στη ζωή τελικά, τι να πω, σόρι που καταλήγω σε φιλοσοφίες των κινέζικων fortune cookies, ίσως το κάνω υποσυνείδητα επειδή τα τρώω πέντε-πέντε (οικογενειακή συσκευασία..).

Παγκράτι: παλιά πήγαινα συχνά, είχα λόγους, τώρα πια κανένας δεν έχει λόγο να φύγει από τη γειτονιά του και να ψάχνεται σε άλλη γειτονιά, τα βρίσκεις όλα στο ίντερνετ έτσι κι αλλιώς, ζεις μεν στην πόλη αλλά δεν έχει σημασία, η θόνη σου είναι αυτό που σε συνδέει τόσο με την πόλη όσο και με τους ανθρώπους της. Ή με άλλους ανθρώπους, ξένους, από άλλες πόλεις. Μου αρέσουν όμως οι βόλτες, οι εξερευνήσεις, οι μυρωδιές, οι εικόνες και οι προσπάθειες των ανθρώπων να φτιάξουν μια γωνιά ιδιαίτερη μέσα στα τσιγαρισμένα 462 τ.χλμ. Πήγα με τη γυναίκα του αδερφού μας στο πρώην «Καφενέιον η Ελλάς» νυν «**Ρακομπακόλινο**», εκεί όπου άνθισαν και έσβησαν 500 διαφορετικά μαγαζιά στα τελευταία 30 χρόνια, καφέ, εστιατόρια, μπαρ και ταβέρνες. Η ταράτσα του είναι υπερυψωμένη, δροσερή μέσα στην καυτερή ασφαλτίλα του Ιουλίου. Οι μεζέδες είναι νόστιμοι, η χωριάτικη π.χ. ξεφεύγει από τις κλασικές βαριεστημένες σαλάτες και τα τσιπς με τυρί είναι αριστούργημα, οι τιμές πολύ λογικές (13-15 ευρώ το άτομο) και από κάποια ώρα (βράδυ) υπάρχει ζωντανή μουσική στο μαγαζί. Φίλοι μουσικοί με κιθάρες και καλές φωνές, φιλική ατμόσφαιρα γενικά, καθόλου στημένη, «παγκρατιώτικη», μια και είμαστε στην πατρίδα του «Μπράιτ Σου». Όλα είναι μια χαρά αλλά κυρίως το μέρος, location-location-location που λένε και οι Εγγλέζοι, κάπως σαν το Γιβραλτάρ ο «εξώστης» του μαγαζιού, κρέμεται πάνω από το δρόμο και πάνω από το Παγκράτι.

Το οποίο... χτυπιέται από την κατάσταση (μη ξαναλέμε «Κρίση») αλλά κρατάει ακόμα, έχει μαγαζιά όμορφα που δείχνουν να δουλεύουν, έχει ιδέες και κάτι που μοιάζει με όρεξη, με αισιοδοξία: μπήκα στο τσαχπίνικο «**Aromatopolitan boutique**» που έχει τα εγγλέζικα καλλυντικά μπάνιου Bomb, τα εξαιρετικά και εντελώς ελληνικά (κι ας μοιάζουν πιο βρετανικά από τη βασιλίσσα!) Blue Scents, τα επίσης ελληνικά και μυρωδάτα Gamma, τα χειροποίητα σαπούνια από την Ολυμπία Marika Botanicals, όλα φυσικά και αγνά σε body lotions, bath salts, αφρόλουτρα και κρέμες, μαζί με γαλλικά αρώματα. Τα οποία είναι γαλλικά όντως, μια κι οι Γάλλοι έχουν το κολάι στις κολόνιες.

Το «Aromatopolitan» είναι χαριτωμένο σαν φοντάν, με χρώματα και αρώματα να ξεχειλίζουν από τα ράφια του, «φτιαγμένο με πολλή αγάπη», όπως μου είπε η κοπέλα στο ταμείο. Το οποίο, κι αυτό ακούγεται υπερβολή –όλα δεν είναι φτιαγμένα με αγάπη στην τελική;– αλλά ξεφοτάρει όταν ισχύει πραγματικά, αστράφτει στην τοποθέτηση των προϊόντων, στις βιτρίνες, στα πρόσωπα και στα προϊόντα τα ίδια.

Λίγο παραπέρα είναι ο «**Μελισσότοπος**», μαγαζί-αφιέρωμα στο μέλι, τη γύρη, την πρόπολη, τις κερήθρες, οτιδήποτε σχετικό με το μέλι. Έχει ένα σωρό είδη μελιού, από οικονομικά μέχρι ακριβά, από απλά μέχρι γκουρμέ: το ταπεινό ανθόμελο π.χ. (9,30 ευρώ το κιλό) στέκεται δίπλα στο λεβέντικο κρητικό θυμαρίσιο μέλι (16,50 ευρώ το κιλό) με ένα σωρό ενδιάμεσα μέλια. Τα μέλια είναι από μικρό παραγωγό της Πάτρας, συλλέγονται με προσοχή, είναι αγνά, είναι ελληνικά και... μήπως το παρακάνω τώρα επειδή έχω μανία με το μέλι, το τρώω με τις σκάφες, παραγγέλνω από φίλη μου μελισσοκόμο της Θάσου κάθε χρόνο αλλά δεν μπορώ να αντισταθώ σε μέλι από άλλα μέρη της Ελλάδας επειδή είναι όλα υπέροχα. Το άσπρο ελατόμελο Βυτίνας π.χ. είναι μια μοναδική γεύση, πωωωω ακούγομαι σαν κριτικός εστιατορίου, αλλά πώς αλλιώς να σας πείσω ότι είναι αριστούργημα στον τομέα «μέλι».

Η Αθήνα είναι γεμάτη εκπλήξεις επειδή δεν είναι ποτέ μια πόλη αλλά πολλές: έχει ίσως μια μουλωχτή διαταραχή προσωπικότητας, πάντως σε κερδίζει πάντα όταν είναι στο παρατσόκ να σε χάσει... ακόμα και στο κατακαλόκαιρο, δηλαδή... **A**

«**Ρακομπακόλινο**», πλατεία Πλαστήρα 8, 2110120983

«**Aromatopolitan boutique**», Ευτυχίδου 20, έναντι Άλσους Παγκρατίου, 2114050978

«**Μελισσότοπος**», Ευτυχίδου 27, 6932529409 (υπάρχουν αντίστοιχα μαγαζιά στην Καλλιθέα, Ζωγράφου και αλλού, τα βρίσκετε στο σάιτ της εταιρείας melissotopos-beeplace.gr, info@melissotopos-beeplace.gr)

Περιμένοντας τις διακοπές...

Τα κορίτσια φοράνε λουλουδένια φορέματα, τα αγόρια έχουν μαυρισμένα κορμιά, έχεις την αίσθηση ότι ο έρωτας παραμονεύει στις γωνίες. Αυτές τις τελευταίες μέρες της αναμονής, λίγο πριν χαθούμε όλοι στα νησιά του Αιγαίου, η Αθήνα μας αποχαιρέτά με το πιο γλυκό φιλί της

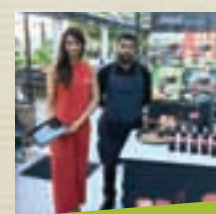

ΨΙΤ! Πολλά και διάφορα γίνονται αυτή την εβδομάδα, ας ξεκινήσουμε με τα απαραίτητα. Τίποτα δεν μπορεί να σου σπάσει περισσότερο τα νεύρα από το κουνούπι που κάνει αεροπορικές επιδρομές γύρω από το αυτί σου την ώρα που εσύ προσπαθείς να κλείσεις μάτι. Αντί να εκνευρίζεσαι, ζήτη βοήθεια από τους καλύτερους! Οι ομάδες του **Autan** θα βρίσκονται αυτό το Π/Σ/Κ σε όλη την πόλη για να μας σώσουν από τα ενοχλητικά κουνούπια. Παίζοντας ένα ηλεκτρονικό αντικουνουπικό (και εθιστικό!) παιχνίδι στα tablet, μπορείς να κερδίσεις ωραία καλοκαιρινά δώρα και να μείνεις προστατευμένος για όλο το καλοκαίρι! Παρασκευή απόγευμα η αντικουνουπική ομάδα σε περιμένει για να διαπιστώσεις μόνος/η σου την απαλή, δροσερή προστασία του Autan σε Ερμού, Ζάππειο, Ν.Σμύρνη και Πειραιά, το Σάββατο το πρωί στη Βαρυμπόμπη, το Σάββατο το απόγευμα στο Smart Park, στη Βουλιαγμένη και στη Βάρκιζα, το πρωί της Κυριακής στο Smart Park, ενώ την Κυριακή το απόγευμα στο Παλαιό Φάληρο και στο Περιστέρι!

Προστατευμένοι και ήσυχοι πια, αναζητάμε τη δεύτερη ανάγκη μας. Την ανάγκη για κάτι δροσιστικό και τελείως καλοκαιρινό ποτό. Αυτή την εβδομάδα στα μπαράκια της Αθήνας μαθαίνουμε πως φτιάχνεται το απόλυτο καλοκαιρινό aperitif, το **Aperol Spritz!** Και σαν να μην έφτανε αυτή η θεόσταλη γνώση (φαντάσου μόνο να το φτιάχνεις με την παρέα στο μπαλκόνι σου), με κάθε παραγγελία παίρνεις δώρο και τα πιο cool πορτοκαλί γυαλιά ηλίου!

SUMMERTIME

COCKTAIL HOUR!

Και άμα είσαι πολύ φλογερός τύπος, σου έχουμε κάτι ακόμα πιο παγωμένο. Cocktails με **Coca Cola** με ή χωρίς αλκοόλ. Ότι πρέπει για τα καλοκαιρινά βράδια στην πόλη. Ανακάλυψέ τα στα μπαρ της πόλης γιατί εκτός από δροσιά, πού ξέρεις, μπορεί να κερδίσεις και ένα ολοκαίνουργιο smart phone!

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου ενάντια στις σταγόνες που πέφτουν από τα air condition)

Εξοπλισμένοι με τα κατάλληλα εγχειρίδια όπως τα αφιερωματικά φύλλα της Ελευθέρας Ωρας και τα βιβλία του Δημοσθένη Λιακόπουλου, οι νέοι καθηγόρησαν τον υπουργό Παιδείας ότι ενθαρρύνει την παράδοση της χώρας στα νύχια της Νέας Τάξης Πραγμάτων αντί να βοηθήσει μέσω της επιστροφής στις ρίζες και της ενδοσκοπησης στη συντήρηση των μύθων του αλυτρωτισμού και της υπεροχής του Έθνους. Μάλιστα τον καθηγόρησαν ευθέως ότι προωθεί την ατζέντα της παγκοσμιοποίησης εντάσσοντας στο μάθημα της γεωγραφίας και άλλες χώρες πέρα από την Ελλάδα, ενώ δεν έλειψαν και οι βολές για το μάθημα της βιολογίας στο βιβλίο της οποίας δεν αναφέρεται τίποτα για το περίφημο «Ιχώρ» που συναντά κανείς μόνο στο ελληνικό αίμα. Ευτυχώς την κατάσταση έσωσε με παρέμβασή του ο

ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΦΙΛΗ ΝΑ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΑΪΣΙΟ!

ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας που αφού τους θύμισε ότι όσο συγκυβερνά με τον Πάνο Καμμένο δεν έχουν να φοβούνται τίποτα, φωτογραφήθηκε μαζί τους κάνοντας χαριτωμένα duckfaces που τους ενθουσίασαν.

Τέλος ο πρωθυπουργός τούς συμβούλευσε να μην ακολουθήσουν καριέρα στον ιδιωτικό τομέα, όπου καταφεύγουν μόνο κάτι νεοφιλελέδες, και να αναζητήσουν μια σωστή καριέρα στο Δημόσιο. Επίσης τους υπενθύμισε πως η κυβέρνησή του σιχάινεται το Χάρβαρντ και προτιμά όσους πιστεύουν ότι η καριέρα είναι χολέρα.

Οι μαθητές αντέδρασαν με ενθουσιασμό στις παραινέσεις του Αλέξη Τσίπρα και υποσχέθηκαν ότι στο επόμενο εκλογικό reality θα τον ψηφίσουν μαζικά, γιατί όπως είπαν χαρακτηριστικά «είναι πολύ φαγμένο ατομάκι».

Μπαμπισμός: Η βεβαιότητα του Μπάμπη από το Περιστέρι ότι με το tweet του που βρίζει τον Ρονάλντο, του έκανε τη μούρη κρέας...

Δηλαδή ο Γκάλμπρεϊθ έγινε κοτζάμ καθηγητής Πανεπιστημίου στο Τέξας για να έχει ως μοναδική λύση στο «σχέδιο Χ» την ανάθεση της διατήρησης της τάξης στον Πάνο Καμμένο; ● Και ύστερα θεωρούμε καθυστερημένα τα ελληνικά Πανεπιστήμια;

Το ανψυχιακό δεν είναι μήπως ο Αλέξης Τσίπρας κοροϊδεύει τον Βασίλη Λεβέντη όταν του λέει ότι σημειώνει τα ρητά που ακούει από αυτόν. ● Το πραγματικά ανψυ-

χιακό είναι να μην τον κοροϊδεύει.

Το πρόβλημα: Ο Τσίπρας αγαπάει Καραμανλή...

● Ο Καραμανλής αγαπάει τον Μπαρόζο...
● Ο Μπαρόζο ετοιμάζεται να δουλέψει στην Γκόλντμαν Σακς...
● Την οποία μισεί ο Αλέξης Τσίπρας.
● Πώς θα επηρεάσει τώρα αυτό την εξεταστική για το Μνημόνιο;

Το ευχάριστο είναι ότι η Βούλα Παπαχρήστου πήρε χάλκινο μετάλλιο.

● Το δυσάρεστο πάλι είναι ότι δεν θα μπορέσει να το ευχαριστηθεί. Διότι ως εκπρόσωπος της «Αρίας Φυλής» ήρθε πίσω από μια μαύρη Πορτογαλίδα (προ-

φανώς μετανάστρια) και μια Ισραηλινή (προφανώς Εβραία).

«Σταυρώνουν ένα 28χρονο ΠΑΙΔΙ στο όνομα της τηλεθέας» είχε πει η Ράνια Σβίγκου σε μια προσπάθεια να υπερασπιστεί το ράπερ γραμματέα της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ, επικαλούμενη το ακαταλόγιστο λόγω του νεαρού της ηλικίας του...

● Ναι, είναι η ίδια που τώρα θα υπερασπιστεί με πάθος την ωριμότητα των 17χρονων να ψηφίζουν για κυβέρνηση.

Ο Παύλος Πολάκης κατηγορεί τους αντιμνημονιακούς της ΛΑΕ πως όταν του διακόπουν τις ομιλίες στρέφονται κατά της αριστεράς, δηλαδή του

εαυτού τους.

● Προφανώς απορεί που δεν έχουν πειστεί ακόμα από το τεράστιο «Οχι» με φόντο την Κρήτη που έχει αναρτήσει στο Facebook...

Πάντως, αν δεν υπήρχαν τα «βοθροκάναλα» ο Παύλος Πολάκης θα έπρεπε να τα εφεύρει.

● Διότι ποιος άλλος μπορεί να μεταδίδει τα λάθη και τις ελλείψεις που συμβαίνουν στην Υγεία και ο υπεύθυνος αντί να ιδρώσει από την ευθύνη να καθουσιάζει με τη δικαιολογία ότι τον «πολεμάει η διαπλοκή»;

-Και τελικά τι κάνει για όλα αυτά η κεντροαριστερά; -Μια ακόμα επιτροπή... **A**

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συνήγορος της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ο οποίος ακούει τους μάρτυρες που ξαφνικά «δεν θυμούνται τίποτα» να τον κοροϊδεύουν μέσα στη μούρη του

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων της NASA που αναζητά δημοσιεύματα σχετικά με τον πόλεμο που έχει κηρύξει εναντίον της Ελλάδας εκδόστης ονόματι Κουρής

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εντάξει, έστω ότι το περίφημο tweet με τον Πάνο Καμμένο στο ρόλο της Κέλυ Μακ Γκίλις δεν το έκανε ο ίδιος αλλά ο γιος του που έπαιζε με το κινητό... Εκείνος τόσο πολύ αγαπούσε τη συγκεκριμένη φωτοσοπιά ώστε να την έχει αποθηκεύσει στο κινητό του;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Αυτές οι «μυστικές δημοσκοπήσεις που δίνουν σημαντικό προβάδισμα στον ΣΥΡΙΖΑ» ποιος ο λόγος να είναι μυστικές αφού σκοπός τους είναι να διαρρεύσουν για να ανυψώσουν το ηθικό των οπαδών;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Κλιενοχή»: Το ένοχο «κλικ» που κάνει κάποιος σε ένα σύνδεσμο στο internet που υπόσχεται «την τάδε που κολάζει με μαγιά στην παραλία» έστω κι αν ξέρει ότι δεν πρόκειται να δει τίποτα ξεχωριστό και ότι ο μόνος λόγος που το κάνει είναι για να καθυστερήσει λίγο ακόμα στη δουλειά του.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Γιώργος Κατρούγκαλος «Δεν τίθεται ζήτημα περαιτέρω μείωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Δεν τίθεται θέμα περαιτέρω μείωσης των μισθών».

Μετάφραση Δεν θέλουμε να μειώσουμε τους μισθούς. Οπότε μέχρι να μειωθούν μπορούμε να σας λέμε ευχάριστα. Μετά θα σας λέμε ότι «αναπλασιώθηκαν».

Στο «Money Monster» ο Τζορτζ Κλούνεϊ υποδύεται έναν παρουσιαστή που δίνει επενδυτικές συμβουλές. Την ώρα της εκπομπής ένας τύπος μπουκάρει στο studio. Σε λίγο στο ένα χέρι θα κρατάει περιστροφο και στο άλλο πυροκροτητή που ενεργοποιεί ένα γιλέκο με εκρηκτικά. Εννοείται ότι το γιλέκο το φοράει ο Κλούνεϊ. Ο τύπος θέλει να μάθει, σε ζωντανή σύνδεση, για ποιο λόγο έχασε εξήντα χιλιάδικα που επένδυσε σε εταιρεία συστημένη από την εκπομπή. Όλη η χώρα έμεινε καρφωμένη μπροστά στις οθόνες. Όχι για πολύ, όμως έμεινε. Αλλά αυτό είναι ταινία. Ας δούμε λίγη αλήθεια. Στο Ντάλας ο άλλος είπε ότι θέλει να σκοτώσει λευκούς, πήρε το όπλο του —πιο φθηνά βρίσκεις κουμπούρι παρά smart phone— και έριχνε όπου έβλεπε στολή. Όλη η χώρα υπέστη σοκ. Θα το ξεπεράσει βέβαια, έτσι ώστε να είναι έτοιμη και φρέσκια στο επόμενο.

Στο Ορλάντο το διαταραγμένο αγόρι μπήκε στο gay club και σκότωσε 53 πριν τον στείλουν στο διάολο τα SWATs, οι ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας. Ήθελε, λέει, να τιμωρήσει αμαρτωλούς. Νόμιζε ότι θα βρεθεί δίπλα στον Αλλάχ. Σίγουρα βρίσκεται φυτεμένος στα τιμημένα χώματα της Φλόριντα. Το πρόβλημα είναι ότι έχει και άλλους πενήντα γύρω του. Συχνά νομίζουμε πως όσα συμβαίνουν στην Αμερική παίζονται μόνο στο πανί και όχι στη ζωή. Συμβαίνουν και στη δική μας πλευρά. Μετρήστε μόνο πόσες επιθέσεις έχουν γίνει στην Ευρώπη τα τελευταία τρία χρόνια. Τώρα προσπαθήστε να βρείτε τα κοινά σημεία με τα περιστατικά στην Αμερική. Όχι, δεν μας ενδιαφέρει το φυλετικό ή θρησκευτικό στοιχείο. Θα ήθελα να εστιάσετε στο πρόσωπο του δράστη. Και ακόμα πιο μέσα. Στο μυαλό του. Τι βλέπετε; Ένα λαβύρινθο στον οποίο σημειώνονται εκρήξεις. Άνθρωποι σε παραλήρημα. Και όμως, πλέον, ζούμε σε έναν κόσμο που ένας διαταραγμένος μπορεί να γράψει ιστορία ή, τέλος πάντων, να φτιάξει ατμόσφαιρα. Δεν υπάρχει πια το «γαμώ την τρέλα μου» όταν βλέπεις τα ασθενοφόρα στην τηλεόραση. Υπάρχει η τρέλα του άλλου που πάει να σε γαμήσει.

Η τρέλα του άλλου

Η έκφραση δεν είναι επιστημονικά και πολιτικά ορθή, αλλά τώρα θέλουμε να κάνουμε τη δουλειά μας. Για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, η τρέλα γίνεται μεταβλητή πολιτικών εξελίξεων και μάλιστα διεθνούς εμβέλειας. Όχι, δεν είμαι εγώ ο τρελός, σκεφτείτε το. Πάντα υπήρχαν άνθρωποι που ήθελαν να μεταφέρουν στον πραγματικό κόσμο τα τέρατα του μυαλού τους. Κάποιοι, θα πείτε, το κατάφεραν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό — έγιναν δικτάτορες και έβαψαν χάρτες ολόκληρους με αίμα. Σας μιλάω για τη βάση της πυραμίδας. Για εκείνες τις μικρές εκρήξεις που το πολύ να έσπαγαν τα τζάμια στη γειτονιά. Τώρα μπορούν να ζυπνήσουν όλη την πόλη, τη χώρα, τον πλανήτη. Πλέον δεν αισθάνονται μόνοι. Έχουν δικτα για να τους επιβεβαιώσουν και να τους εμψυχώσουν. Ο Μπρέβιακ έλεγε ότι θα βγει να σφάξει κόσμο και οι άλλοι του έκαναν like. Ο psycho killer της επόμενης ημέρας το βλέπει και μόνος του: μπορεί να γίνει viral παγκοσμίως, top trending topic στο Twitter. Παλιά έλεγαν για τα δεκα-

πέντε λεπτά δημοσιότητας. Πάει αυτό. Δεκαπέντε λεπτά δεν αρκούν, ειδικά όταν προσφέρεται ολόκληρο 48ωρο. Όμως για να παίξεις σήμερα παντού, χρειάζεται να κάνεις κάτι όχι απλώς εντυπωσιακό, αλλά κάτι που θα σοκάρει. Ένα μακελειό. Μία σφαγή με σιτλ. Για αυτό και οι αναλυτές κάνουν ένα μεγάλο λάθος από τον καναπέ τους. Συζητούν για ανισότητες ή για πολιτικές που ξερνάνε βία. Λένε και για πόλεμο πολιτισμών. Αυτό ακούγεται εκ πρώτης όψεως σωστό. Αλήθεια, γιατί αυτή η τυφλή, η απρόβλεπτη βία δεν υπήρχε με την ίδια ένταση στο παρελθόν; Μα, ήταν αλλιώς. Τώρα οι δυτικές κοινωνίες δεν ταλαιπωρούνται μόνο από τα απόνερα της πολιτικής τους, αλλά και από τις νευρώσεις που έχουν καλλιεργήσει. Και, κακά τα ψέματα, ακόμα και αν τινάξουν τον ISIS στον αέρα ή αμβλυνθούν οι ανισότητες στη Δύση, η τυφλή, αυτοκαταστροφική βία έχει γίνει trend. Μπορεί να μην κατάλαβαν ότι ζούσε, όμως θα μάθουν όλοι ότι πέθανες. Και θα πάρεις παρέα για το δρόμο. ●

→ giannakidis@protagon.gr

SAMSUNG Galaxy A

CAMERA

your camera

SamsungGreece
 Τηλ: 80111 SAMSUNG (80111 7267864), www.samsung.com/gr

ΑΛΛΑΖΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ;

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

«Αλλάζει η Ελλάδα;» διερωτάται ο Δημήτρης Σκάλλος στο πρόσφατο ομώνυμο βιβλίο του. Κάπου, προς το τέλος, γράφει: «...Οι πολίτες, βουβοί και ανήμποροι, παρατηρούν σήμερα παθητικά τη συντριβή των προσδοκιών τους στο τείχος των πολιτικών εξελίξεων που τους ξεπερνούν. Και δυστυχώς, γινόμαστε ξανά μάρτυρες μιας νέας βαρβαρότητας που, με όχημά της έναν επιθετικό λαϊκισμό, απειλεί να βυθίσει τη χώρα μας στα σκοτάδια μιας πολύχρονης παρακμής...»

Η αναμενόμενη από πολλούς πανωλεθρία του ΣΥΡΙΖΑ και των κάθε λογής λαϊκιστικών, αντιευρωπαϊκών δυνάμεων δεν είναι απλά μια ήττα πλειοψηφικών πολιτικών σχηματισμών. Είναι ήττα μιας ολόκληρης κοινωνίας. Η οποία, ανεξάρτητα από την εκλογική της προτίμηση, είδε τις φρούδες ελπίδες διατήρησης του υπάρχοντος να συντρίβονται. Σήμερα βιώνει με το χειρότερο τρόπο και με γοργά αυξανόμενο ρυθμό την κατάσταση «στασιμοχρεωκοπίας» στην οποία

με δική της θέλησή περιήλθε. Και δυστυχώς, θα αργήσει να βγει. Αλλά δεν βάζει μυαλό.

Οι συντεχνίες συνεχίζουν να καταστρέφουν ό,τι απέμεινε. Παράλογες απεργίες όπως αυτές των δικηγόρων ή των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους εκποιούν με το χειρότερο τρόπο τα ασημικά της χώρας τα οποία υποτίθεται ότι υπερασπίζονται, βυθίζοντας μεγάλα τμήματα του πληθυσμού στη φτώχεια. Η εμμονή των κυβερνώντων σε ένα παρασιτικό και σπάταλο δημόσιο τομέα τον ξεκληρίζουν. Δείτε την κατάσταση στα νοσοκομεία. Η μακρόχρονη ανάδειξη άλογων μειοψηφιών σε «εκπαιδευτικό κίνημα» στα σχολεία και τα πανεπιστήμια τα μετατρέπει καθημερινά σε κρανίου τόπο. Ήδη τα παιδιά μας χάνουν σταδιακά τη διψα να σπουδάσουν σε τέτοια ιδρύματα. Ειδικά η δημόσια Μέση Εκπαίδευση είναι πλέον καθολικά προσχηματική.

Η κοινωνία επένδυσε στο λαϊκισμό και είναι

συνυπεύθυνη με τις δημιουργικές πολιτικές δυνάμεις που τη χειραγώγησαν. Σε όλη την προηγούμενη περίοδο δεν στάθηκε ούτε μια στιγμή να διερωτηθεί ποιο είναι το συλλογικό όραμα των δημιουργών. Δεν άκουσε τις μειοψηφικές φωνές που την καλούσαν να υποστηρίξει τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος. Δεν αιτήθηκε, αυτή, τις αλλαγές στο ασφαλιστικό που της τρώει τα σωθικά, στο παραγωγικό μοντέλο που τη φτωχοποιεί, στη δημόσια διοίκηση που την ταλαιπωρεί, στη διαφθορά που την εξοντώνει.

Απεναντίας, ακόμα και σήμερα αναζητά τρόπους να συνταξιοδοτηθεί στα 50. Ακόμα και σήμερα απεχθάνεται το ευρωπαϊκό κεκτημένο και την ελεύθερη οικονομία. Ακόμα και σήμερα αναδεικνύει γελοία και ασήμαντα πρόσωπα ως ρυθμιστές της πολιτικής ζωής. Ακόμα και σήμερα δεν διστάζει να υποστηρίξει μεθοδεύσεις που θα οδηγήσουν τη χώρα σε μακρές περιόδους ακυβερνησίας (βλέπε απλή αναλογική). Μια κοινωνία αμετανόητη, μετράει την ανέχειά της και φρικάρει, αλλά δεν αναζητά τη διέξοδο στη λογική. Αφήνεται να την κανονάρχουν απίθανες τηλεπερσόνες που διακρίνονται μόνο για την αμάθεια και την τερατολογία τους. **Α**

Η ΕΜΜΟΝΗ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΩΝ ΣΕ ΕΝΑ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΠΑΤΑΛΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ ΤΟΝ ΞΕΚΛΗΡΙΖΟΥΝ. ΔΕΙΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ.

Ο κρατισμός που διαλύει το κράτος

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Έχουμε την πιο κρατικιστική κυβέρνηση, αλλά το κράτος αποσύρεται. Όταν ο πολίτης το χρειάζεται, εκείνο απουσιάζει. Αν κοιτάξει κανείς την ειδησεογραφία θα βρει μπροστά του καθημερινά ιστορίες για το πώς οι υπηρεσίες που προσφέρει το δημόσιο στους πολίτες γίνονται συνεχώς χειρότερες:

Στα νοσοκομεία λείπουν γιατροί, νοσηλεύτες, υγειονομικό υλικό, φάρμακα και είδη ιματισμού. Τα περισσότερα ασθενοφόρα είναι εκτός λειτουργίας λόγω έλλειψης ανταλλακτικών.

Στην πυροσβεστική υπάρχει μεγάλη έλλειψη προσωπικού. Τα πυροσβεστικά αεροπλάνα είναι παμπάλαια και δεν υπάρχει πρόγραμμα αντικατάστασης.

Στην εκπαίδευση για μήνες υπήρχε έλλειψη καθηγητών σε χιλιάδες τμήματα, ενώ σε πολλά σχολεία οι γονείς πλήρωσαν για τη θέρμανση.

Στη δικαιοσύνη οι αποφάσεις βγαίνουν μετά από δεκαετίες οδηγώντας ουσιαστικά σε αρνησιδικία, η οποία εκτός από πλήγμα στα δικαιώματα των πολιτών, απομακρύνει και ενδεχόμενες επενδύσεις.

Στα ασφαλιστικά ταμεία η ταλαιπωρία γίνεται όλο και μεγαλύτερη.

Η λίστα είναι ατέλειωτη και δεν υπάρχει λόγος εκτενέστερης αναφοράς στην κατάρρευση των λειτουργιών του δημοσίου, καθώς ο καθένας που ζει στην Ελλάδα την έχει βιώσει. Επίσης είναι προφανές ότι η κατάρρευση αυτή θίγει περισσότερο τα αδύναμα οικονομικά στρώματα. Οι πλουσιότεροι μπορούν να αγοράσουν υπηρεσίες υγείας και παιδείας και να αναπληρώσουν πολλά από εκείνα που το κράτος δεν τους παρέχει πλέον. Μια εύκολη απάντηση για την πλήρη απαξίωση των

δημόσιων δομών είναι η απόδοσή της στη λιτότητα που επιβάλλουν τα μνημόνια. Όμως η σύγκριση δεν μπορεί να γίνεται με την Ελλάδα της ευημερίας, που στηριζόταν στην κατανάλωση των δανεικών. Δεν μπορεί να θεωρείται φυσιολογικό ένα κράτος να ξοδεύει μέσα σε μόνο μια χρονιά 36 δισ. περισσότερα από όσα εισπράττει, όπως συνέβη το 2009. Πόσο μάλλον αυτό να αποτελεί μέτρο σύγκρισης και ο περιορισμός των δαπανών, ώστε να αντιστοιχούν στα έσοδα, να ονομάζεται απαράδεκτη λιτότητα.

Παρά τη μεγάλη υποχώρηση των τελευταίων χρόνων, η Ελλάδα παραμένει μια πλούσια χώρα και το κράτος εξακολουθεί να δαπανά πολλά. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ), που είναι ο πλούτος που παράγεται στη χώρα σε ένα χρόνο, είναι σήμερα λίγο λιγότερο από 180 δισ. ευρώ, έχοντας επιστρέψει περίπου στα επίπεδα των ετών 2002-2003.

Σύμφωνα με τη Eurostat το 2002 το ελληνικό κράτος ξόδευε για τη λειτουργία του 62 δισ., χωρίς την πληρωμή τόκων για παλιότερα δάνεια (Πρωτογενείς Δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης), παρουσιάζοντας για 8η συνεχή χρονιά πρωτογενές πλεόνασμα, παρότι ήταν η εποχή των μεγάλων έργων και της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων. Το ίδιο κράτος, χωρίς να βελτιωθούν οι υπηρεσίες του, του έφτασε να ξοδεύει το 2009 –με τα δανεικά– 113 δισ. για να προσγειώσει τα έξοδά του στις μέρες μας περίπου στα 80 δισ.

Παρά τις τόσες περικοπές, σήμερα με το ΑΕΠ στα επίπεδα του 2002, το χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος δαπανά 18 δισ. (25%) περισσότερα από όσα τη χρονιά εκείνη για να παρέχει ασύγκριτα χειρότερες υπηρεσίες στους πολίτες. Έχει τρομερό ενδιαφέρον να δούμε ποιες επιμέρους δαπάνες εκτόξευσαν τα έξοδα (πρώτα πρώτα οι συντάξεις), αλλά προς το

παρόν αξία έχει το συμπέρασμα ότι ούτε η λιτότητα, ούτε τα μνημόνια έφεραν από μόνα τους την κατάρρευση των δημόσιων υπηρεσιών.

Αυτό που ευθύνεται για τη θλιβερή πραγματικότητα που ζούμε είναι ο τρόπος που έγινε η διαχείριση της προσαρμογής των δαπανών στις πραγματικές δυνατότητες των δημόσιων οικονομικών. Από παλιά, στις προτεραιότητες του πολιτικού συστήματος ήταν η εξυπηρέτηση ομάδων συμφερόντων. Παρά τις περικοπές, στη διάρκεια της κρίσης η προστασία στα ευνοημένα τμήματα του δημοσίου τομέα συνεχίστηκε σε βάρος της παραγωγικής οικονομίας και των αδύναμων στρωμάτων που πραγματικά χρειάζονταν προστασία.

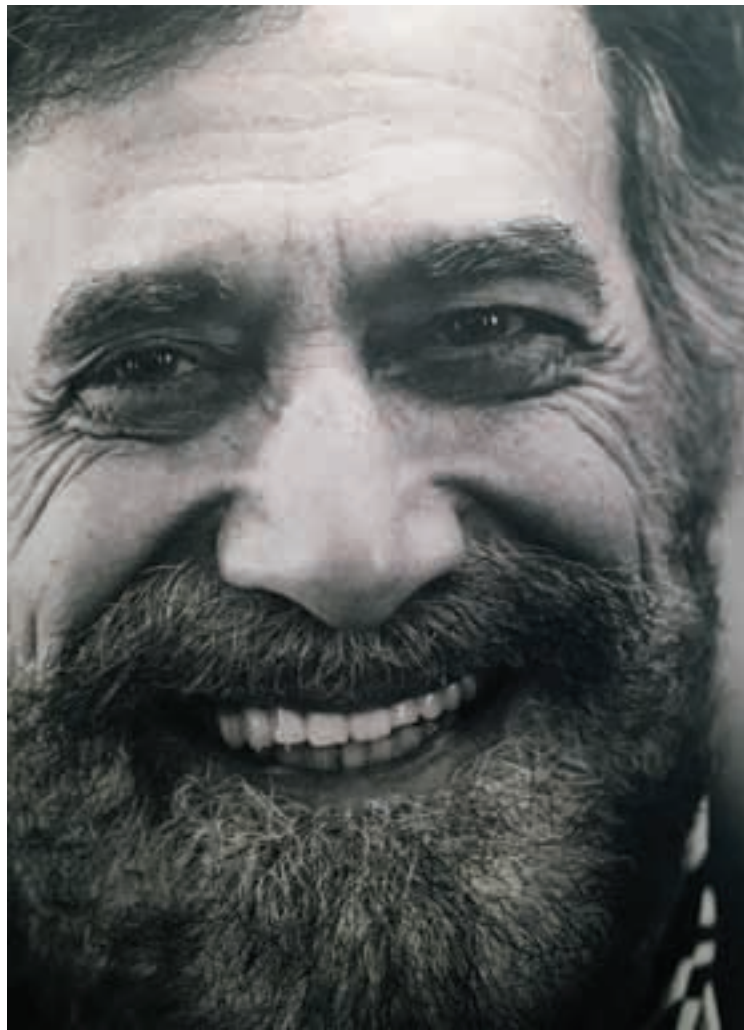
Ήταν που ήταν στραβό το κλήμα, ήρθε και ο γάιδαρος του ΣΥΡΙΖΑ να το αποτελειώσει. Ο κρατισμός του ΣΥΡΙΖΑ είναι μια ακραία μορφή μεταφοράς πόρων από την παραγωγική οικονομία στους ευνοούμενους του πελατειακού συστήματος. Η κυβέρνηση δεν θέλει να εντοπίσει ούτε ένα πρόνομο που θα μπορούσε να περιοριστεί και αποφασίζει να πνίξει με περισσότερους φόρους την οικονομία. Έτσι έχουμε όλο και μεγαλύτερους φόρους για να συντηρηθεί ένα όλο και πιο αναποτελεσματικό κράτος.

Γνωρίζοντας ότι τα ψέματα τελειώνουν, η κυβέρνηση ελπίζει να διασωθεί με την υποστήριξη των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι προτιμάει να αφήνει τα νοσοκομεία να διαλύονται, αντί να κλείσει άχρηστους οργανισμούς. Προτιμάει να μένουν οι μαθητές χωρίς εκπαιδευτικούς και να κόβει μαθήματα, για να μη βάλει τους καθηγητές να εργαστούν μια ώρα παραπάνω την εβδομάδα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ που πάντα είχε σημαία του το μεγάλο κράτος φέρνει σήμερα –μαζί με τη νέα φτώχεια– την πλήρη διάλυση των δομών του κράτους που θα προσέφεραν κάποια ανακούφιση στους αδύναμους. Το ζήτημα είναι να μη δυσχεραστούν οι φίλοι του κόμματος, να μη διαταραχθούν οι εσωκομματικές ισορροπίες, να μην αναληφθεί οποιαδήποτε πρωτοβουλία που θα τάραζε τους βολεμένους. Κι ως υποβαθμίζεται καθημερινά η ζωή των πολιτών. **Α**

Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΚΡΑΙΑ ΜΟΡΦΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΠΟΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Είναι εντυπωσιακό το χαμογελαστό του πρόσωπο. Πάρα πολύ χαμογελαστό. Τόσο πολύ ώστε κατορθώνει να κρύβει πίσω από το χαμόγελο τα σκοτάδια που έπεσαν επάνω του να τον συντρίψουν και την οδύνη για την καταστροφή της χώρας του. Μιλώ για τον διεθνώς αναγνωρισμένο Σύρο σκιτσογράφο, τον πολέμιο και θύμα του καθεστώτος Άσσαντ, τον τιμημένο με το Βραβείο Ζαχάρωφ 2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το όνομά του; **Αλί Φερζάτ.**

ο Αλί Φερζάτ, Βραβείο Ζαχάρωφ 2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Σύμβολο της αντίστασης κατά του καθεστώτος Άσσαντ, αλλά και κάτι ακόμη πιο σημαντικό. Ο Αλί Φερζάτ όσο είναι πολέμιος του Άσσαντ, άλλο τόσο είναι πολέμιος κάθε μορφής ισλαμισμού. Δικός μας. Πρόκειται, δηλαδή, για εμβληματική μορφή της κοσμικής αντιπολίτευσης της Συρίας.

Χιλιάδες τα πολιτικά σκίτσα του. Πάντα χωρίς λόγια. Σαράντα χρόνια στην σκιτσογραφία. Σαράντα χρόνια στην πρώτη γραμμή της πολιτικής σάτυρας. Αυτοδίδακτος. Ο Αλί Φερζάτ γεννήθηκε το 1951 στην πόλη Χάμα της Συρίας και από πολύ νέος εγκαταστάθηκε στη Δαμασκό.

Τη δουλειά του τη χαρακτηρίζει η λεπτή ειρωνία και ο σαρκασμός. Τα σκίτσα του δεν στοχεύουν μόνο το καθεστώς της Συρίας, αλλά όλα τα τυραννικά καθεστώτα της Μέσης Ανατολής. Δηλητηριώδη σκίτσα, ι-δίως, για τους Καντάφι και Σαντάμ Χουσεΐν τον καιρό της παντοδυναμίας τους. Θα θυμίσω ότι οι παραπάνω δύο δικτάτορες υπήρξαν αγαπημένα παιδιά της σοσιαλιστικής Αριστεράς μας στην Ελλάδα (η μετέτρα ορθόδοξη Αριστερά έχει τα δικά της πρότυπα, άλλους άρχοντες του τρόμου – Στάλιν, Λένιν, Μάο).

Τα σκίτσα του Αλί Φερζάτ ενοχλούσαν πάντα την εξουσία της Συρίας, δηλαδή την οικογενειακή δικτατορία των Άσσαντ, πρώτα ο πατέρας (1971-2000) και κατόπιν έως τώρα ο γιουός. Σημει-

ΑΛΙ ΦΕΡΖΑΤ Ο ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΣ ΠΟΥ ΦΟΒΑΤΑΙ Ο ΑΣΣΑΝΤ

Της ΤΕΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ώνω ότι και οι δύο Άσσαντ έχουν εξίσου διαπρέψει στις σφαγές –μαζικές σφαγές– κατά του δικού τους λαού. Το καθεστώς, κάθε φορά που είτε η μετριοπαθής αντιπολίτευση είτε οι φονταμενταλιστές σήκωναν κεφάλι, απαντούσε πάντα με έναν τρόπο: λουτρό αίματος.

Ενοχλητικός σκιτσογράφος ο Αλί Φερζάτ. Βέβαια, για λόγους που εύκολα αντιλαμβάνεστε, απέφυγε να χτυπά απευθείας την κορυφή της εξουσίας στη χώρα του και εστίαζε σε γενικότερα θέματα, π.χ. στρατοκρατία, διαφθορά. Δεν γίνεται να είσαι μέσα στη Δαμασκό και να πυροβολείς με το μολύβι σου τον δικτάτορα.

Ωστόσο, από τον Μάρτιο του 2011, μόλις άρχισε, στο πλαίσιο στις Αραβικής Άνοιξης, η εξέγερση των Σύρων κατά του Άσσαντ, τα σκίτσα του έγιναν παραπάνω από ενοχλητικά. Κατά μέτωπον επίθεση: «Να φύγει ο τύραννος, τώρα!».

Οι Σύροι βγήκαν στους δρόμους κρατώντας πλακάτ με τα σκίτσα του Αλί Φερζάτ. Για το καθεστώς το ποτήρι ξεχύλισε. Την επιχείρηση ανέλαβαν οι διαβόητες «συμμορίες του Άσσαντ».

25 Αυγούστου 2011, απόγευμα στο κέντρο της Δαμασκού. Η επίθεση. **Τέσσερις πιστολέρος** με καλυμμένα πρόσωπα αρπάζουν τον Αλί Φερζάτ, τον βάζουν σε ένα αυτοκίνητο και τον μεταφέρουν έξω από την πόλη. Άγρια κακοποίηση. Χτυπούν με μανία ιδι-

ως τις παλάμες του. «Τσάκισέ του τα δάχτυλα, να μην ξανακάνει σκίτσα» είναι η τελευταία φράση που θυμάται πριν χάσει τις αισθήσεις του. Τον πετάνε στην άκρη του δρόμου. Ένα κουβάρι που αιμοραγεί είναι. Δεν θα παραθέσω μακάβριες λεπτομέρειες.

Υπάρχει όμως και η συνωμοσία του Καλού. Το λάστιχο ενός φορτηγού σκάει, αν είναι δυνατόν, δίπλα από τον ημιθανή Αλί Φερζάτ. Ο οδηγός τον παίρνει και τον αφήνει έξω από ένα νοσοκομείο. Οι γιατροί τον αναγνωρίζουν και, επιπλέον, ανήκουν στην αντιπολίτευση. Τον μεταφέρουν στο σπίτι του, γιατί στο νοσοκομείο δεν ήταν ασφαλής. Τον φροντίζουν. Η ζωή του σώζεται. Τα τσακισμένα χέρια του όμως; Δίκτυο της αντιπολίτευσης τον φυγαδεύει στο Κουβέιτ. Εκεί, θα παραμείνει μήνες σε ειδική κλινική. Πολλές εγχειρήσεις και θεραπείες με εξαιρετικό αποτέλεσμα. Ένα χρόνο μετά, θα πιάσει το μολύβι και θα σκιτσοάρει ξανά.

Πού βρίσκεται σήμερα ο Αλί Φερζάτ; Φυσικά δεν επέστρεψε πίσω στη Συρία. Εξόριστος. Ζει και εργάζεται κατά διαστήματα πότε στο Κουβέιτ πότε στην Ευρώπη. Χωρίς περαιτέρω στοιχεία, πού ακριβώς, κ.λπ. Οι αντίπαλοι του Άσσαντ κινδυνεύουν και εκτός Συρίας.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με το Βραβείο Ζαχάρωφ 2011 τιμήσε συνολικά την Αραβική Άνοιξη. Το Βραβείο δόθηκε από κοινού, στον Σύρο σκιτσογράφο και σε άλλους τέσσερις εκπροσώπους της Αραβικής Άνοιξης: κάποιιοι βραβεύτηκαν μετά θάνατον, κάποιιοι δεν ξέρουμε εάν ζουν.

Εκτοτε πέρασαν πέντε χρόνια. Πολλά άλλαξαν δραματικά. Η Άνοιξη της Συρίας έγινε εφιάλτης για διαφόρους εσωτερικούς λόγους (που δεν είναι της παρούσης). Ευθύνες, ωστόσο, έχει και η διεθνής κοινότητα.

Οι Σύροι ξεσπκώθηκαν με διπλό αίτημα: «Να φύγει ο Άσσαντ», «Ελευθερία». Η Δύση δεν έκλεισε όμως την πόρτα στον Άσσαντ ούτε έδωσε ουσιαστική στήριξη στην κοσμική αντιπολίτευση της Συρίας. Η κατάσταση αφήθηκε, κακοφόρμησε και τροφодότησε τον τερατώδη ISIS. Και εκεί, νάτος ο Βλαντιμίρ Πούτιν ήρθε να βοηθήσει τον «πάντα φίλο» Άσσαντ. Πώς; Βομβαρδίζοντας θέσεις του ISIS αλλά, επίσης, βομβαρδίζοντας και τις αντι-Άσσαντ μετριοπαθείς δυνάμεις. Ωραίο ζευγάρι οι Πούτιν-Άσσαντ. Αλληλοσυμπληρώνονται.

Θα κλείσω περιγράφοντας το πρώτο σκίτσο που έφτιαξε ο Αλί Φερζάτ μετά την αποθεραπεία του: Πούτιν και Άσσαντ (οι δυο καλοί φίλοι που λέγαμε) περπατούν ο ένας δίπλα στον άλλον και τα πόδια τους σχηματίζουν τη ναζιστική σβάστικα. **■**

Ο ΑΛΙ ΦΕΡΖΑΤ ΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΟΥ ΑΣΣΑΝΤ, ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ

ՄԵՐՆԵՐԻՆ
ԽՈՍՏԻՄԻՐԻՆ

Στέλιος Φαϊτάκης,
«Elegy of May», 2016,
μόνιμη τοιχογραφία
στο Palais de Tokyo,
Παρίσι © Στέλιος
Φαϊτάκης.
Παραχώρηση από την
γκαλερί The Breeder,
Αθήνα. Φωτογράφος:
Aurelien Mole.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΪΤΑΚΗΣ

Ένας Έλληνας στο Palais de Tokyo

Του BILLY ΓΡΥΠΑΡΗ

Λίγες εβδομάδες πριν ξεκινήσει τις μεγάλες μόνιμες (!) τοιχογραφίες του με θέμα τον Μάη του '68 στο πιο εμβληματικό Μουσείου του Παρισιού, το Palais de Tokyo, λίγο πριν τα διεθνή media αρχίσουν για μια ακόμη φορά να πλέκουν ύμνους σ' αυτό τον τόσο ταλαντούχο και σιωπηλό έλληνα καλλιτέχνη, λίγο πριν οι «The New York Times» γράψουν πως «οι περίπλοκες συνθέσεις του Φαϊτάκη παραπέμπουν στους ζωγράφους της Βαϊμάρης, όπως ο Otto Dix, και στις τοιχογραφίες του Diego Rivera», εγώ συνάντησα τον Στέλιο, το φίλο μου από τα παλιά, από τις ηρωικές εποχές του bombing και των tags στους δρόμους και στα στενά της πόλης. Από αυτή τη συζήτηση μαθαίνει κανείς πολλά για αυτό τον καλλιτέχνη που αγαπάει τη χώρα του και ταυτόχρονα το ραπ, τις πολεμικές τέχνες και τη Μονή Αγίας Αικατερίνης στο Σινά.

Γνωρίζομαστε τόσα χρόνια και δεν μου έχεις πει ποτέ πώς μπήκε στη ζωή σου το graffiti. Όταν πήγαινα ακόμα σχολείο είδα σε μια σκηνή καταδίωξης στην τηλεόραση τους ήρωες να περνάνε μπροστά από έναν τοίχο ζωγραφισμένο με πολύ περίεργο τρόπο... πολύπλοκα σχεδιασμένα γράμματα, μπλεγμένα μεταξύ τους, με έντονο χρωματισμό και λευκά γυαλισμάτα και λάμψεις στα άκρα τους. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση η εικόνα και την κράτησα στο νου μου. Ήδη με ενδιέφερε ο σχεδιασμός γραμμάτων, θυμάμαι το θρανίο μου κάποια στιγμή γεμάτο από λογότυπα των αγαπημένων μου συγκροτημάτων. Στη Β' Λυκείου πηγαίνοντας με το λεωφορείο στο φροντιστήριο στο κέντρο της Αθήνας κόλλαγα το κεφάλι μου στο τζάμι για να δω ξανά και ξανά τα κομμάτια του Paladin στη Λένορμαν – ήταν το μόνο που υπήρχε τότε να δει κανείς σε αυτή την περιοχή. Μετά, ένας μεγαλύτερός μου στο σχολείο έκανε δυο-τρία κομμάτια στο διπλανό σχολικό κτίριο, αρκετά πετυχημένα όσο μπορώ να τα θυμηθώ, και πήρα την απόφαση να ασχοληθώ επιτέλους και εγώ εφόσον με ενδιέφερε τόσο πολύ. Έκανα έτσι τα πρώτα μου κομμάτια στο Περιστέρι. Μετά ήρθαν οι εξετάσεις... έδινα για Αρχιτεκτονική, αν και είχα μάθει για τη Σχολή Καλών Τεχνών και ήδη προετοιμαζόμουν για τις εξετάσεις της. Έδινα γραμμικό και ελεύθερο σχέδιο ως ειδικά μαθήματα. Στις εξετάσεις του ελεύθερου σχεδίου πήγα κρατώντας την πινακίδα μου με τα αρχικά μου ζωγραφισμένα με σπρέι στην πίσω της πλευρά. Με πλησίασε ένας τύπος ρωτώντας με αν κάνω γκράφιτι. Όταν του είπα ναι, μου πρότεινε να βρεθούμε μετά τις καλοκαιρινές διακοπές για να βάλουμε μαζί. Του έδωσα το τηλέφωνό μου, βέβαιος πως δεν θα επικοινωνούσε μαζί μου. Νωρίς τον Σεπτέμβριο με πήρε, ενθουσιάστηκα, γνωρίστηκα με την ομάδα και έγινα έτσι μέλος των ΤΧΣ. Ο άνθρωπος που μου μίλησε στις εξετάσεις ήταν ο Αρτέμης και γνωριστήκαμε επειδή δίναμε και οι δύο ελεύθερο σχέδιο ως ειδικό μάθημα και τα επώνυμά μας ξεκινούσαν με τα ίδια γράμματα.

Θυμάμαι στα πρώτα tags σου υπέγραφες ως «Styl», που στην συνέχεια το άλλαξες σε «Bizarre», πράγμα σπάνιο για εκείνη την εποχή να αλλάξει κάποιος την υπογραφή του. Πώς πήρες τέτοια απόφαση; Στα πρώτα μου κομμάτια δεν είχα καν υπογραφή, έγραφα λέξεις και φράσεις που μου άρεσαν. Το styl μου το είχε βγάλει ο Αρτέμης ξεκινώντας, αλλά το άλλαξα γρήγορα καθώς δεν ήθελα η υπογραφή μου να είναι κομμάτι του ονόματός μου αλλά ένα ψευδώνυμο βασισμένο σε μια έννοια που με γοήτευε (και με γοητεύει ακόμα). Όσο για την ανορθογραφία της, επελέγη για λόγους πρακτικούς-αισθητικούς, δεν ήθελα στο όνομά μου δύο φορές το ίδιο γράμμα και μάλιστα συνεχόμενα. Ακόμα και σήμερα μου αρέσει η λέξη bizarre γραμμένη έτσι, κατά κάποιον τρόπο την υιοθέτησα.

Για πάρα πολλά παιδιά, το εξώφυλλο του δίσκου που σχεδίασες για το πρώτο ελληνικό ραπ γκρουπ, τους Terror x

Crew, υπήρξε σταθμός για την κουλτούρα μας εκείνη την εποχή. Τι σήμαινε για σένα η εποχή των Terror x Crew; Πάει τόσος καιρός που δεν θυμάμαι καν αν μου το παρήγγειλαν τα παιδιά ή προσφέρθηκες μόνος σου να το κάνω. Ήταν η πρώτη μου σχετικά πολύπλοκη σύνθεση, το έκανα στο σπίτι των γονιών μου κλεισμένος για κανά δυο μέρες στο δωμάτιό μου... ήταν η εποχή που πάλευα να περάσω στη Σχολή Καλών Τεχνών. Ήταν πολύ όμορφα τότε, πολύ αγνά και αθώα ακόμα τα πράγματα, τουλάχιστον στο δικό μου κεφάλι, με μια νέα λαϊκή κουλτούρα, διαφορετική από αυτό που είχα ζήσει στο σχολείο, που εκτός από τη μουσική είχε σαν βασικό της στοιχείο το graffiti και το χορό, είχε δηλαδή πληθώρα τρόπων έκφρασης. Ήμασταν τότε πολύ φανατικοί, με την καλή έννοια, και τη ζούσαμε την εποχή με μεγάλη ευχαρίστηση καθώς συνεχώς ανακαλύπταμε νέα πράγματα. Ήταν κάτι εντελώς διαφορετικό και σπάνιο τα χρόνια εκείνα να ασχολείσαι με το hip hop και να μην είσαι, ας πούμε, ροκάς, αν και ποτέ στην πραγματικότητα δεν έπαψα να είμαι και τέτοιος – έψαχνα με μανία να βρω συνεργασίες συγκροτημάτων hip hop με ροκ κιθαρίστες ή και ολόκληρα συγκροτήματα και έπαιρνα το καθετί που έβρισκα σε αυτό το ύψος. Αυτό που με γοήτευε πολύ ήταν το ότι, αντί για τηλεόραση, καφετέρια ή μπαρ, περνούσαμε τον περισσότερο χρόνο στο δρόμο και σε πλατείες, κάνοντας ότι τρέλα μάς περνούσε από το μυαλό. Οι ράπερ έλεγαν τμήματα από τα κατεβατά τους που μόλις είχαν γράψει, οι γκραφιτάδες δείχνναμε τα σχέδιά μας ο ένας στον άλλο αναζητώντας πιθανές διορθώσεις και διαρκώς «οπλισμένοι» με τα σπρέι και τους μαρκαδόρους μας αναζητούσαμε επιφάνειες για να βάλουμε τις υπογραφές μας ή κάποιο γρήγορο κομμάτι, την ίδια ώρα που οι σκείτάδες έκαναν κόλπα στα σκαλιά που καθόμασταν. Το θερμό κλίμα της Ελλάδας, φυσικά, βοηθούσε πολύ.

Με το χέρι στην καρδιά μπορείς να μου αναφέρεις την αγαπημένη σου ελληνική hip hop μπάντα των 90s; Για μένα οι Terror x Crew μαζί με τους FFC ήταν οι πιο ενδιαφέρουσες μπάντες, καθότι ο ήχος τους ήταν ο πιο «σκληρός», πράγμα το οποίο με ευχαριστούσε. Οι ΤΧΣ πάντως ήταν το συγκρότημα με το οποίο είχα εκείνη την εποχή άμεση σχέση. Έβαζα τα αρχικά τους κάτω από την υπογραφή μου να αρκετό καιρό, κατά κάποιον τρόπο ένιωθα «μέλος» τους. Στην πορεία ακολουθήσαμε διαφορετικούς δρόμους αλλά, σαν φόρο τιμής σε αυτή την ωραία αρχική περίοδο, έβαζα τα αρχικά τους και στα μεταγενέστερα κομμάτια μου. Η τρίτη μπάντα που θα ήθελα να αναφέρω είναι οι Παρεμβολές, που ήρθαν λίγο μετά δίνοντάς μου την ευκαιρία να κάνω άλλο ένα εξώφυλλο. Δεν μπορώ βέβαια και να μην αναφέρω και τους ΖΝ, ειδικά ο Τάκης Τσαν ήταν από μικρός και είναι ακόμα ένα πολύ ξεχωριστό άτομο.

Πόσο δύσκολο ήταν για σένα, μετά την εισαγωγή σου στην ΑΣΚΤ, το πέρασμα από την τέχνη του δρόμου στους ακαδημαϊκούς κανόνες; Είναι λίγο δύσκολο να το περιγράψω, ήταν ▶

εύκολη και δύσκολη ταυτόχρονα, σίγουρα όμως πολύ συναρπαστική. Θυμάμαι να σπουδάζω στη Θεσσαλονίκη, να είμαι όλη τη μέρα στα εργαστήρια και το βράδυ που μελετούσα βιβλία να μου χτυπάει ξαφνικά το κουδούνι ο Jsope, χωρίς καμία προηγούμενη συνεννόηση, με τη μηχανή του αυτοκινήτου του ακόμα αναμμένη να μπαίνει μέσα στο σπίτι μου και να μου λέει «τι κάνεις; Ντύσου γρήγορα να βγούμε για bombing!». Πέντε λεπτά μετά τριγυρούσαμε στη Θεσσαλονίκη με μαύρα και ασπρένια σπρέι στους σάκους μας. Ένα είδος καλώς εννοούμενης οχιζοφρένειας! Θυμάμαι να προτείνω εργασίες σε μεγάλα μεγέθη φτιαγμένες με σπρέι και να μη γίνονται αποδεκτές, και αυτό όχι μόνο σε ένα εργαστήριο. Το πρώτο σημαντικό βήμα ήταν η αποδοχή μου στο εργαστήριο της δασκάλας μου κ. Ρένας Παπασπύρου, που αποδέχτηκε πλήρως τη δουλειά μου και με βοήθησε να την αναπτύξω και γι' αυτό την ευχαριστώ. Στη συνέχεια, βλέποντας τι χρειάζεται η δουλειά μου να μελετήσω επέλεξα την Αγιογραφία ως κατ' επιλογήν μάθημα και, όσο παράδοξο και αν φαινόταν εκείνη την εποχή, βρήκα επιτέλους το δρόμο μου. Δάσκαλός μου ήταν ο κ. Σώζωζ Γιαννουδής με τον οποίο διατηρώ επαφή μέχρι σήμερα.

Υπήρξαν στιγμές που ένιωσες ότι προσπαθούν να σε βάλουν σε καλούπια; Πώς σε αντιμετώπιζαν τότε που η Τέχνη του δρόμου δεν ήταν τόσο εμπορική; Δεν μπορώ να πω πως δεν το ένιωσα αυτό κανά δυο φορές κατά τη διάρκεια της σπουδής μου... δεν λέω πως ήταν η πρόθεση των διδασκόντων μου αλλά αυτό ήταν το αποτέλεσμα. Στο τέλος δε, στην παρουσίαση της πτυχιακής μου εργασίας ρωτήθηκα από κάποιον καθηγητή «και τώρα που τελειώνεις, τι; Τι πρόκειται να κάνεις με αυτού του είδους τη δουλειά;» εννοώντας σαφώς πως ο ίδιος δεν βλέπει κανένα μέλλον. Περίπου δύο μήνες μετά έκανα την τοιογραφία της ΕΛΑΪΣ.

Πού με γυρνάς τώρα; Στην εποχή της ΕΛΑΪΣ. Θυμάμαι πολύ καλά εκείνη την εποχή, ήσουν από τους εκλεκτούς που από πολύ νωρίς είχαν ξεκινήσει να δημιουργούν μεγάλες τοιογραφίες στην πόλη. Θυμάσαι το φεστιβάλ στον Ταύρο μαζί με τον Can2; Το φεστιβάλ αυτό, και σε όποιο αντίστοιχο συμμετείχα σε Ελλάδα και εξωτερικό, ήταν μεγάλο γεγονός από την άποψη ότι μπορούσα να συναντήσω ανθρώπους τους οποίους θαύμαζα από τα βιβλία και δεν μπορούσα να φανταστώ πως μπορεί να έρθει κάποτε η στιγμή να τους γνωρίσω, πόσο μάλλον να δουλέψω μαζί τους στην ίδια επιφάνεια. Ειδικά η γνωριμία μου με τον Seen στο Θησείο ήταν μεγάλο γεγονός για μένα. Η τοιογραφία στην ΕΛΑΪΣ έγινε, όπως προανέφερα, μετά την παρουσίαση της πτυχιακής μου εργασίας. Ήταν μεγάλη πρόκληση, ήθελε πολλή προετοιμασία και χαρακτηριστικό ήταν ότι για πρώτη φορά χρειάστηκε να χρησιμοποιήσω για βοηθούς φίλους και συμφοιτητές μου από την ΑΣΚΤ και όχι γκραφιτάδες. Ήταν Αύγουστος, ξεκινούσα για δουλειά στις 5.00 το πρωί που είχε ακόμη δροσιά και τελειώνα γύρω στις 16.00, μη αντέχοντας άλλο τον καλοκαιρινό ήλιο στην πλάτη μου. Μου άρεσε πολύ η ιστορική έρευνα ώστε να μπορώ να αναφερθώ σε διαφορετικά επεισόδια που αφορούν το ευλογημένο αυτό φυτό, την ελιά, μου άρεσε πολύ η άμεση αναφορά στις ρίζες μου και το γεγονός ότι είχα μαζέψει ο ίδιος ελιές στην Κρήτη, οπότε γνώριζα το θέμα «από πρώτο χέρι». Πρόσφατα έγινε και εργασία συντήρησης της τοιογραφίας και ευχαριστώ πολύ όσους συμμετείχαν.

Ξέρω ακόμα ότι ασχολείσαι με τις πολεμικές τέχνες. Πώς προέκυψε αυτή η αγάπη; Το 2000 ξεκίνησα να κάνω νινζούτσου και γενικότερα να ασχολούμαι με τις πολεμικές τέχνες. Ήταν ένα πολύ καλό συμπλήρωμα της σπουδής μου στη ζωγραφική, με κρατούσε σε ισορροπία η βραδινή προπόνηση μετά το μάθημα της ημέρας. Επιπλέον, μου έδινε πλούσιο θεματικό υλικό για τη δουλειά μου καθώς δεν είναι μια διδασκαλία που μένει μόνο στο σώμα και τις δυνατότητές του αλλά προχωράει στο μυηλικό επίπεδο. Η τέχνη αυτή μου σύστησε τον ιαπωνικό πολιτισμό τον οποίο θαυμάζω και εκτιμώ βαθιά.

Η τεχνική της αγιογραφίας πώς ενσωματώθηκε στα εικαστικά σου; Στη Βυζαντινή ζωγραφική, όπως έχω εξηγήσει και παλιότερα, οδηγήθηκα όταν άλλαξα το πλαίσιο των τόνων μου και ξεκίνησα να δουλεύω από το σκοτάδι προς το φως, μέσω δηλαδή μιας καθαρά τεχνικής οδού. Αποκτώντας οικειότητα με αυτό το είδος ζωγραφικής άρχισα σιγά-σιγά να αντιλαμβάνομαι το μεγαλείο της, βλέποντας σε εκθέσεις και βιβλία τα εκπληκτικά

αποτελέσματα που παράγει. Είμαι πολύ χαρούμενος που ακολουθώ αυτό το δρόμο μέχρι σήμερα, σίγουρος για την επιλογή μου και δεν το μετανιώνω ούτε στιγμή.

Θα μπορούσες να ξεχωρίσεις μερικές σημαντικές στιγμές στη ζωή σου που σε καθόρισαν; Είναι δύσκολη ερώτηση, καθώς κάποιες είναι πολύ προσωπικές και δεν μπορώ να τις μοιραστώ. Θα σου πω τις πρώτες που μου έρχονται στο μυαλό:

1. Γύρω στο 1997 γνώρισα την dj Mystic. Μια μέρα μου έφερε μια 90άρα κασέτα με μουσική ρέγκε με θέμα τον Θεό. Ο τίτλος της ήταν «Enter into his gates with praise (it's about Jah)». Μου είπε ότι καιρό ήθελε να μου γράψει μια κασέτα και σκεφτόταν τι να βάλει στη λίστα. Ένα πρωί σηκώθηκε έχοντας το θέμα και όλη τη λίστα και τη σειρά των κομματιών έτοιμα, καθαρά στο νου της και άρχισε αμέσως να την ηχογραφεί. Συγκλονίστηκα όταν την άκουσα, την ξανάκουσα αμέτρητες φορές έκτοτε μέχρι που έλιωσε και καταστράφηκε. Είναι από τα πολυτιμότερα δώρα που μου έχουν κάνει.
2. Την ίδια περίπου εποχή επισκέφτηκα το Λονδίνο και μπήκα στην παλιά πινακοθήκη Tate. Είχε ένα τμήμα αφιερωμένο στη δουλειά του JMW Turner. Όταν μπήκα μέσα, μούδιασα. Κυριολεκτικά το λέω, μούδιασα και κύματα από ελαφρύ ρίγος διαπερνούσαν το σώμα μου. Ήταν μία από τις σπάνιες εκείνες στιγμές που η ζωγραφική μπορεί να προκαλέσει αίσθημα τόσο άμεσο και έντονο όσο η μουσική. Εκεί ήταν που βεβαιώθηκα πως η ζωγραφική και η Τέχνη στο σύνολό της λειτουργεί στο υψηλότερο κατ' εμέ επίπεδο παράγοντας πρωτίστως αισθήματα και μόνο σε δεύτερο χρόνο σκέψεις, όπως συνηθίζω να λέω πηγαίνει από την καρδιά στο μυαλό και όχι αντίστροφα.
3. Λίγο καιρό μετά, βολτάροντας στη νέα Tate πια, ένιωσα ακριβώς το ίδιο βλέποντας συγκεντρωμένα έργα του Mark Rothko, τα οποία μέχρι τότε μου δημιουργούσαν ερωτηματικό βλέποντάς τα στα βιβλία. Κατάλαβα λοιπόν πως γίνεται μια εκπομπή ενός πράγματος που δεν μπορούσα να ορίσω με λόγια, και το οποίο μικρή και έμμεση μόνο σχέση είχε με τη φόρμα.
4. Στην αρχή της σπουδής μου διάβασα για πρώτη φορά τα κείμενα του Λάο Τσε και του Σουν Τζου. Άρχισα να θαυμάζω πολύ την ασιατική φιλοσοφία. Σε αντίθεση με τα ατελείωτα κατεβατά των Δυτικών, οι Ανατολίτες έγραφαν με τρόπο απλό, σύντομο και άμεσο, αλλά ταυτόχρονα πυκνό, ποιητικό και εξαιρετικά βαθύ και είναι ο τρόπος που θεωρώ προσωπικά ανώτερο και προτιμώ. Διάβασα πρόσφατα σε μια εισαγωγή ότι ο Κλαούζεβιτς

θεωρείται πια εν πολλοίς παρωχημένος, αντίθετα, ο πολύ αρχαιότερος Σουν Τζου διδάσκεται ακόμη στις μεγαλύτερες στρατιωτικές ακαδημίες.

Έχεις ζήσει στο εξωτερικό. Βρίσκεις διαφορές σε ό,τι αφορά στην ελληνική Τέχνη σε σχέση με άλλες χώρες; Διαφορές υπάρχουν μεγάλες από χώρα σε χώρα σε οποιοδήποτε τομέα, τώρα όμως με το ίντερνετ μπορεί κάποιος να έχει πιο γρήγορη και ευρεία ενημέρωση – είναι φυσικά πάντα διαφορετικό να παρακολουθεί κανείς τα γεγονότα άμεσα. Όσον αφορά συγκεκριμένα την Ελλάδα η σημαντική διαφορά που έχω δει είναι στην παιδεία, και το λέω με πόνο: έχω δει πολλές φορές οικογένειες με μικρά παιδιά να επισκέπτονται την Pinakothek de Moderne στο Μόναχο και τα παιδιά να μαθαίνουν από μικρά να χαίρονται την Τέχνη, ενώ σπάνια έως ποτέ στην Ελλάδα. Επεκτείνοντας το αυτό και σε άλλους τομείς, μου δίνει τη δική μου ερμηνεία γιατί ζούμε αυτό που ζούμε σήμερα.

Πόσο επηρεάζει την προσωπική σου ζωή η Τέχνη; Είναι αποτέλεσμα στιγμιαίας έμπνευσης ή σε ακολουθεί παντού; Και με ποιο τρόπο; Η ζωγραφική είναι ο λόγος που υπάρχω και ως εκ τούτου ναι, με ακολουθεί παντού και επηρεάζει κάθε τομέα της ζωής μου. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να μου έρθει μια ιδέα ή περισσότερες, παρατηρώ διαρκώς αυτά που συμβαίνουν γύρω μου αντλώντας έμπνευση ακόμα και από πράγματα που μπορεί να θεωρούνται κατά τα άλλα μικρά, καθημερινά και ασήμαντα.

Τι σε απασχόλησε ως προς την Τέχνη; Ποιος ο στόχος σου; Η τέχνη είναι μια μορφή επικοινωνίας και ως εκ τούτου ναι, με απασχολεί το να βλέπουν οι άνθρωποι τη δουλειά μου με κάποιο ενδιαφέρον κατ' αρχήν. Με τον όρο «ενδιαφέρον» όμως δεν εννοώ τη λήψη ενός συγκεκριμένου μηνύματος: ενώ σίγουρα υπάρχουν πράγματα που με απασχολούν στήνοντας μια σύνθεση, όπως προανέφερα ο ύψιστος στόχος μου είναι πέρα από τη σκέψη στο επίπεδο των λέξεων. Όπως συνηθίζω να λέω, ένα θεωρητικό κείμενο δεν μπορεί ποτέ να ερμηνεύσει πλήρως ένα έργο τέχνης – αν μπορούσε, ο καλλιτέχνης δεν θα ζωγράφιζε ή δεν θα συνέθετε μουσική: απλώς θα έγραφε σε μορφή κειμένου αυτό που ήθελε να «πει». Αυτό που θέλω να πετύχω ως δημιουργός είναι να βιώσεις αυτό που βιώνω εγώ ως θεατής, ακροατής, αναγνώστης άλλων έργων: θέλω ο θεατής μου να νιώσει όπως νιώθω όταν ακούω τη φωνή της Lisa Gerrard ή του Νίκου Ξυλούρη, όταν βλέπω τα έργα του Pieter Bruegel του πρεσβύτερου ή του Άγγελου Ακοτάντου, όταν βλέπω ομάδες Ποντίων να χορεύουν Σέρρα και ακούω τη λύρα τους, όταν διαβάζω χαϊκού. Είναι όλα αυτά βιώματα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους αλλά με ένα κοινό χαρακτηριστικό: οι σκέψεις μπορεί να έρχονται, αλλά πάντα σε δεύτερο και τρίτο χρόνο. Το αν μπορώ να το πετύχω είναι άλλη ιστορία...

Πώς αντιλαμβάνεσαι την κοινωνία τα τελευταία χρόνια; Τι σκέφτεσαι για την «κρίση»; Όπως είπα, για εμένα βαθιά ρίζα του προβλήματος είναι το θέμα της παιδείας. Σίγουρα η πίεση από το εξωτερικό επηρεάζει, σίγουρα οι πολιτικοί μας είναι περιορισμένων ικανοτήτων, διεφθαρμένοι ή και τα δύο ταυτόχρονα, μα το πρόβλημα θεωρώ πως είναι ανάμεσά μας και όχι έξω ή πάνω από μας. Αυτό έχει και μια θετική πλευρά, αν ισχύει: εφόσον πραγματικά ανάμεσά μας βρίσκεται το πρόβλημα, ανάμεσά μας βρίσκεται και η λύση του. Αυτό που προτείνω είναι κατ' αρχήν αντί να κατηγορούμε συνεχώς τους άλλους, να στρέψουμε για λίγο την προσοχή μας στον εαυτό μας, σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο και να αποφασίσουμε αν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε αλλαγές. Αν τις κάνουμε, έχω την πεποίθηση πως δεν θα χρειαστεί καν να στρέψουμε στη συνέχεια την προσοχή μας στα όποια εξωτερικά αίτια – το πρόβλημα θα έχει σε μεγάλο βαθμό ήδη λυθεί.

Ξέρω λίγο πολύ ποιος είσαι, αυτό που δεν ξέρω είναι ποιος ΔΕΝ είσαι. Τι δεν είσαι, λοιπόν, Στέλιο; Δεν είμαι άθεος. Δεν είμαι υλιστής, δεν είμαι μηδενιστής, δεν είμαι απαισιόδοξος. Δεν είμαι αριστερός, δεν είμαι κεντρώος, δεν είμαι δεξιός. Δυστυχώς, δεν είμαι αρτιμελής. Δεν είμαι ελιτιστής. Δεν είμαι διανοούμενος, δεν είμαι λόγιος. Δεν είμαι απόλυτα ορθολογιστής. Δεν είμαι επιστημολόγος.

Για τέλος, μπορείς να μου πεις την πρώτη φράση που σου έρχεται αυθόρμητα στο μυαλό αυτή τη στιγμή; Μια φράση του Κόντογλου που διάβασα πρόσφατα: «Καλό είναι να υπάρχουν, μα το να ζεις είναι άλλο πράγμα». **Α**

Ο Στέλιος Φαϊτάκης εκπροσωπείται από την γκαλερί The Breeder www.thebreedersystem.com

SIEMENS

Ενεργοποιώντας την βιώσιμη αστική ανάπτυξη.

Οι λύσεις της Siemens για αποδοτική παροχή ενέργειας βοηθούν τις πόλεις να αναπτύσσονται με βιώσιμο τρόπο.

Με την αναβάθμιση του Σταθμού Παραγωγής Ενέργειας Kirishskaya, η Αγία Πετρούπολη μπορεί να βοηθήσει

Η τεχνολογία της Siemens διασφαλίζει ότι οι αυξανόμενες ενεργειακές απαιτήσεις της περιοχής ικανοποιούνται με τον πιο οικολογικό υπεύθυνο τρόπο.

στην ικανοποίηση των αυξανόμενων ενεργειακών απαιτήσεων, ενώ ταυτόχρονα να μειώσει τις εκπομπές ρύπων CO₂

με βιώσιμο τρόπο. Στη Βόρεια Αφρική, οι ενεργειακές μας λύσεις διασφαλίζουν ότι πόλεις όπως η Casablanca θα έχουν μια αξιόπιστη παροχή ρεύματος. Στη Νέα Υόρκη, οι κτηριακές μας λύσεις μειώνουν τα ενεργειακά κόστη. Και στην Κίνα, μεταφέρουμε υδροηλεκτρική ενέργεια, που παράγεται στο Υννηα, 1.400 χιλιόμετρα έξω από την πόλη Guangzhou. Σε όλο τον κόσμο, η Siemens βοηθά τις πόλεις να γίνουν μέρη όπου οι άνθρωποι, οι επιχειρήσεις και το περιβάλλον μπορούν να ευδοκιμήσουν. Κάθε ημέρα εργαζόμαστε με τον κόσμο για να δημιουργούμε λύσεις που θα κρατήσουν για πολλά χρόνια ακόμη.

siemens.com

Μιλήσαμε με τη διευθύντρια Δρ. **Μαρία Λαγογιάννη** και τον υπεύθυνο αρχιτέκτονα **Αντώνη Σκορδίλη**
Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Ο ΝΕΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓ

Ακόμα κι αν αγνοούσες την ύπαρξή του, το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο είχε ανέκαθεν ένα αίθριο με κήπο. Τόσο απλό και αδιάφορο, που όμως έμενε για χρόνια ανεκμετάλλευτο και παραμελημένο αφού η τελευταία φορά που έγιναν οργανωμένες φυτεύσεις ήταν στην περίοδο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Σήμερα όμως όλα αυτά είναι ιστορία, γιατί ο κήπος έβαλε επιτέλους τα καλά του. Γεμάτος εκπλήξεις, ανανεώθηκε ώστε να θυμίζει τις περίστυλες αυλές της αρχαιότητας και μεταμορφώθηκε σε ένα ζωντανό σημείο της πόλης, ένα καταφύγιο από τη βουή του πλήθους, τη ζέση του καλοκαιριού και την κίνηση της Πατνσίων. Με τη χρηματοδότηση της Japan Tobacco International σε συνεργασία με την εταιρεία αρχιτεκτονικής τοπίου, Ecoscapes, ο κήπος υποδέχτηκε 700 νέα φυτά για τα οποία γίνεται μνεία στην ελληνική μυθολογία και την αρχαία ελληνική γραμματεία. Η περιήγηση του επισκέπτη ολοκληρώνεται έτσι με τον καλύτερο τρόπο σε μια βόλτα που θέλει σίγουρα επανάληψη. Πολλοί θα επιστρέψουν, αφού μία φορά δεν φτάνει για να παρατηρήσεις, να αγγίξεις και να μυρίσεις όλα τα είδη που μουούν στη στενή σχέση του μύθου με το φυσικό περιβάλλον. Ένα κουρασμένο μεσημέρι, από αυτά τα τελευταία του καύσωνα, άφησα κι εγώ την Πατνσίων, παρέκαμψα τα εκθέματα και πήγα καρφωτή στον υπέροχο κήπο. Με περίμενε πράγματι μια εμπειρία από αυτές που δεν βρίσκεις εύκολα στη χώρα και ειδικά στο κέντρο της Αθήνας. Μόλις μεγαλώσουν λίγο και τα νέα φυτά, προβλέπω η είσοδος να γίνεται με δελτία προτεραιότητας. Με φό-

ντο το ΕΑΜ, ένα από σημαντικότερα δείγματα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής στην πρωτεύουσα, ανάσασα σε ένα πανόραμα τέχνης και πρασίνου και επέστρεψα στον καύσωνα πιο δυνατή.

Αμέσως μετά αναζήτησα το διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας Ecoscapes, κ. Αντώνη Σκορδίλη, για να μιλήσουμε για τη διαδρομή που οδήγησε σε αυτό το εντυπωσιακό αποτέλεσμα.

Πώς ήταν η εικόνα του κήπου που συναντήσατε αρχικά; Δεν ήταν λίγες οι φορές που είχαμε βρεθεί ως απλοί επισκέπτες στον κήπο του αιθρίου του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Εξαιτίας της ειδικότητάς μας, δεν μπορούσαμε να μην μπούμε στον πειρασμό να φανταστούμε και να εικονοποιήσουμε τη μεταμόρφωσή του. Αυτός ήταν, άλλωστε, και ένας από τους βασικούς λόγους που μας ώθησαν, από κοινού με το χορηγό μας, την εταιρεία καπνικών προϊόντων JTI, να προσεγγίσουμε το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο και να υποβάλουμε την πρότασή μας. Η JTI διαθέτει παράδοση στην υποστήριξη δράσεων για την προώθηση του πολιτισμού κι εμείς μπορούσαμε να προτείνουμε την ιδέα μας για ένα έργο που θα έδινε νέα πνοή τόσο στο ίδιο το αίθριο όσο και στο Μουσείο συνολικά. Στα δικά μας μάτια ήταν από την πρώτη στιγμή εμφανές ότι ο κήπος του αιθρίου ήταν ένας χώρος πρασίνου με πολλές δυνατότητες, που, ωστόσο, λόγω και της έλλειψης πόρων των τελευταίων ετών και παρά τις προσπάθειες της διοίκησης του Μου-

σείου, είχε παραμεληθεί.

Από πού αντλήσατε έμπνευση για το σχεδιασμό του νέου κήπου; Για το σχεδιασμό και την υλοποίηση του έργου δεν θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερη πηγή έμπνευσης από το ίδιο το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Έχοντας πάντα κατά νου το ιστορικό και πολιτιστικό «μέγεθος» του ως του σημαντικότερου μουσείου της Ελλάδας και ενός από τα κορυφαία του κόσμου, όραμά μας ήταν να δημιουργήσουμε ένα χώρο πρασίνου που θα συμπληρώνει επάξια την περιήγηση των επισκεπτών στο πανόραμα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού που έχει προηγουμένως ξεδιπλωθεί μπροστά τους. Δεν πρέπει να παραβλέψουμε, άλλωστε, ότι το αίθριο συνιστά αναπόσπαστο, οργανικό κομμάτι του ΕΑΜ που φιλοξενεί σπουδαία εκθέματα. Πέρα όμως από τη διεθνή εμβέλεια των συλλογών που στεγάζει το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, είναι και το ίδιο το κτίριο που αποτέλεσε βασική πηγή έμπνευσης για το έργο ανάπλασης του χώρου πρασίνου του αιθρίου. Έτσι, στο νέο κήπο συνυπάρχουν αρμονικά ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός, που αναβιώνει μέσα από την επιλογή φυτών που απαντούν στην ελληνική μυθολογία και την αρχαία ελληνική γραμματεία, και η νεοκλασική αισθητική, που βρίσκει την έκφρασή της κυρίως στις αρχιτεκτονικές φόρμες που ακολουθούνται.

Τι δυσκολίες αντιμετωπίσατε; Η ίδια η σύλληψη της ιδέας ήταν αποτέλεσμα σύμπραξης της Ecoscapes και της JTI, ενώ και η υλοποίησή της δεν θα ήταν δυνατή

INFO
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Παττισίων 44, 2132144891, www.namuseum.gr
Ώρες λειτουργίας:
Δευτ.-Κυρ. 08.00-20.00

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

χωρίς την πολύτιμη βοήθεια και συνεργασία της διευθύντριας του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου κ. Μαρίας Λαγογιάννη και της ομάδας συνεργατών της. Χάρη στη συνεισφορά όλων, καταφέραμε να ξεπεράσουμε τις όποιες προκλήσεις, με κυριότερες την εκτέλεση των εργασιών με τρόπο που να μην παρεμποδίζει τη λειτουργία του Μουσείου, αλλά και τη μέριμνα που έπρεπε να ληφθεί για την προστασία των εκθεμάτων που φιλοξενοούνται στον χώρο του αιθρίου.

Σήμερα τι θα δει ο επισκέπτης; Ο επισκέπτης του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου έχει πλέον τη δυνατότητα να περιηγηθεί ανάμεσα σε περίπου 700 νέα φυτά από σχεδόν 60 γηγενή είδη και με αυτό τον τρόπο να ταξιδέψει νοερά στην εποχή της μεγάλης άνθησης του ελληνικού πολιτισμού. Στη διαδρομή θα συναντήσει είδη όπως η Μυρτιά, με την οποία σκέπασε η θεά Αφροδίτη τη γύμνια της όταν αναδύθηκε από την αφρισμένη θάλασσα της Κύπρου, για να την κάνει έκτοτε σύμβολο του έρωτα και της νιότης – στο γάμο τους οι νύμφες στολιζόνταν με τα άνθη της και λούζονταν με νερό αρωματισμένο από τα κλαδιά της. Όλα αυτά τα είδη του μύθου αποτελούν ταυτόχρονα ζωντανό κομμάτι της κληρονομιάς του τόπου μας, μαρτυρώντας τη συνέχεια που χαρακτηρίζει το φυσικό περιβάλλον του. Αυτή ακριβώς την αίσθηση της συνέχειας είναι που βασικά θέλουμε να αποκομίσει ο επισκέπτης του νέου κήπου του αιθρίου. Να αντιληφθεί ότι το παρελθόν μας δεν είναι κάτι το αφηρημένο, αλλά βρίσκεται παντού, γύρω μας, μέσα μας, στον τρόπο που

σκεφτόμαστε, αισθανόμαστε και πράττουμε.

Είναι αλήθεια ότι ο κήπος θα ανανεώνεται ανά περιόδους με νέες συνθέσεις; Τι πρόκειται να δούμε; Ακολουθώντας την εναλλαγή των εποχών, ο κήπος του αιθρίου θα ανανεώνεται ανά τέσσερις μήνες, αποκτώντας διαρκές βοτανικό ενδιαφέρον. Όπως και στην περίπτωση των ειδών που επιλέχθηκαν για την αρχική φύτευση, η έμφαση θα δίνεται σε φυτά του μύθου και της ιστορίας, που θα γίνουν, αν θέλετε, ο πυρήνας ενός ζωντανού βοτανικού μουσείου μέσα στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Πώς πιστεύετε ότι η ανανέωση του κήπου του Αρχαιολογικού Μουσείου θα επηρεάσει την πόλη συνολικά; Το αίθριο του Ε.Α.Μ. δεν αποτελεί μόνο το μοναδικό χώρο πρασίνου εντός του επιβλητικού κτιρίου, αλλά και έναν αναμφισβήτητο πολύ σημαντικό δημόσιο χώρο της πόλης μας, η ανάπλαση του οποίου θα χαρίσει μια άσπρη δροσιά και αισθητική απόλαυση στους κατοίκους και τους επισκέπτες του πολύβουου κέντρου της Αθήνας. Η μεγαλύτερη ωστόσο φιλοδοξία μας είναι να γίνει το έργο αυτό ένα παράδειγμα για την αναβάθμιση των ελεύθερων δημόσιων χώρων, μια αφορμή για να τους αγαπήσουμε και να κάνουμε όλοι. Πολιτεία και πολίτες, συνείδηση την ιδέα πως ένας όμορφος κήπος δεν αποτελεί πρόνομο λίγων ιδιωτών, αλλά βασικό συστατικό για την αναβάθμιση της γειτονιάς, της πόλης, της καθημερινότητάς μας.

Η Δρ. Μαρία Λαγογιάννη, διευθύντρια του Μουσείου, μας μιλάει για τον κήπο

«Πρόκειται για μία ολιστική αντιμετώπιση του πολιτιστικού τοπίου της αρχαιότητας που αποτελεί και μία ανάσα δροσιάς για τους Αθηναίους. Παράλληλα, περιοδικές εκθέσεις ανανεώνουν συνεχώς την εικόνα του κήπου φέρνοντας τον επισκέπτη σε επαφή με σύγχρονα έργα ελλήνων καλλιτεχνών. Μύθοι και δοξασίες της αρχαιότητας, ελιές, κισσοί και μεσογειακά φυτά δηλώνουν την άμεση επικοινωνία του αρχαίου πολιτισμού με το φυσικό περιβάλλον και ολοκληρώνουν την επίσκεψη στο μουσείο με έναν ξεχωριστό τρόπο. Η Αθήνα έχει ανταποκριθεί πολύ θερμά και θετικά στο νέο εγχείρημα και ήδη η εικόνα του κήπου είναι πολύ διαφορετική από εκείνη που παρουσιάστηκε στα εγκαίνια, λίγες εβδομάδες νωρίτερα. Από τις 4 Ιουλίου και μέχρι τις 31 Οκτωβρίου φιλοξενείται στο αίθριο η έκθεση «Η Κεραμική Χθες - Σήμερα». Πέντε σπουδαίες κεραμίστριες συμμετέχουν με έργα υψηλής αισθητικής σε ένα συνδυασμό της αρχαίας κεραμικής τέχνης με τη σύγχρονη έκφρασή της. Η Μαρία Βλαντή, η Βούλα Γουβελιά, η Χριστίνα Μόραλη, η Λίλη Μπακογιάννη και η Έφη Σπηλιώτη είναι οι πρώτες εικαστικοί δημιουργοί που φιλοξενούνται στο ανανεωμένο αίθριο, ενώ πρόκειται να ακολουθήσουν πολλές ακόμα δράσεις».

Δεν απαιτείται προμήθεια εισιτηρίου για την είσοδο στο Αίθριο του Μουσείου.

Πώς εξασφαλίζεται η συνέχεια και η διατήρηση του κήπου στο μέλλον; Η διασφάλιση της μακροπρόθεσμης του κήπου και της διατήρησής του σε άριστη κατάσταση ήταν από την αρχή βασικό ζητούμενο του έργου ανάπλασής του. Η κορυφαία εταιρεία JTI, εκτός από το κόστος για την αισθητική και λειτουργική αναβάθμιση του χώρου, ανέλαβε και τη συντήρηση αυτού, εν αρχή σε βάθος τριετίας με προοπτική επέκτασης.

Ποια είναι τα σημαντικότερα προβλήματα της Αθήνας από πλευράς σχεδιασμού χώρων πρασίνου και ποια τα συνθετικότερα λάθη στους δικούς μας κήπους; Ας ξεκινήσουμε από αυτό που όλοι γνωρίζουμε: Η Αθήνα είναι μια πόλη που παρουσιάζει σημαντική έλλειψη χώρων πρασίνου. Πέρα από αυτό το γεγονός, τα προβλήματα των όποιων χώρων πρασίνου εκκινούν συνήθως από έναν ανεπαρκή ή και κακό σχεδιασμό – ένα σχεδιασμό που δεν έλαβε υπόψη του τις απαραίτητες παραμέτρους, είτε μιλάμε για τις κλιματικές συνθήκες και το έδαφος είτε για το ύψος των πόρων, οικονομικών και άλλων, που απαιτούνται για να δημιουργηθεί ο κήπος και να συντηρηθεί σε βάθος χρόνου. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι υπάρχει ένα πράγμα που πρέπει να έχουμε πάντα κατά νου όταν σχεδιάζουμε έναν κήπο, μικρό ή μεγάλο, δημόσιο ή ιδιωτικό: Ο κήπος δεν είναι ένα στιγμιότυπο, αλλά μια ζωντανή ύπαρξη. Όσο καλά και αν έχει σχεδιαστεί, χρειάζεται και τη δική μας αφοσίωση και φροντίδα για να ζήσει και να ευδοκιμήσει. **A**

Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ Η ΟΜΟΝΟΙΑ

Οι 15 καλύτερες στάσεις για νόστιμα ψώνια
της ΝΑΝΑΣ ΔΑΡΕΙΩΤΗ

Στην κάβα Γεωργούσης για φιστικι αράπικο, ζεστό-ζεστό από τη λαμαρίνα

Όλη η Κεντρική Αγορά έχει φρέσκα λαχανικά και φρούτα κάθε μέρα

ΤΟ ΞΗΡΟΚΑΡΠΑΔΙΚΟ

Ο Βασίλης Γεωργούσης κατάγει από την Κύμη της Εύβοιας και από εκεί, από τις δικές του συκιές, αποξηραίνει τα πιο αφράτα σύκα. Ελληνική καρυδόψιχα και αμύγδαλο, πραγματικό φιστίκι Αιγίνης, δαμάσκηνα τριών ειδών με διαφορετικής έντασης οξύτητα, φιστίκια αράπικα, σνακ, χαλβάδες, λουκούμια και σοκολάτες, μαζί με βότανα, υπερτροφές, αποξηραμένα φρούτα. Οι ξηροί καρποί ψήνονται στους φούρνους του υπογείου, σε χαμηλές θερμοκρασίες, για να μην αρπάξουν, και δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόλαυση από το να πετύχεις φιστίκι αράπικο ζεστό ζεστό από τη λαμαρίνα. **Κάβα Γεωργούσης, Βερανζέρου 27, Ομόνοια, 2105223878**

ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟ

Έχουν γραφτεί πολλά για την οικογένεια Καραγεώργου και την ιστορία του γαλακτοπωλείου που πρωτολειτούργησε το 1931. Σταθερά στο ψυγείο μας υπάρχουν τα πρόβεια γιαούρτια με την απίστευτη υφή, την αξεπέραστη πέτσα και τα γαλατένια αρώματα. Οι κρέμες, βανίλια και σοκολάτα, οι πάστες σοκολατίνα, ποντικάκι ή αμυγδάλου, είναι οι παρεκτροπές μας. Το ρυζόγαλο με το ρύζι να κρατάει στο δόντι, είναι η προσωπική μου λατρεία. Σιροπιαστά αγοράζουμε για να προσφέρουμε σε φίλους, γαλακτομπούρεκο ημέρας για τα κυριακάτικα μεσημεριανά καλέσματα. Οι λουκουμάδες είναι τεράστια αμαρτία, αλλά η χορτόπιτα και η τυρόπιτα με το τραγανό φύλλο συχνά εμφανίζονται στο τραπέζι ως ένα γρήγορο πρώτο πιάτο. Για το καλοκαίρι, το παρφέ του είναι απλά συγκινητικό. Το βασικό χαρακτηριστικό, που σε κάνει να συνδέεις τη Στάνη με αναμνήσεις, είναι τα αρώματα, οι γεύσεις των πρώτων υλών και οι συνταγές, που παραμένουν απαράλλαχτες. **Η Στάνη, Μ. Κοτοπούλη 10, Ομόνοια, 2105233637**

ΤΟ ΣΟΥΒΛΑΤΖΙΔΙΚΟ

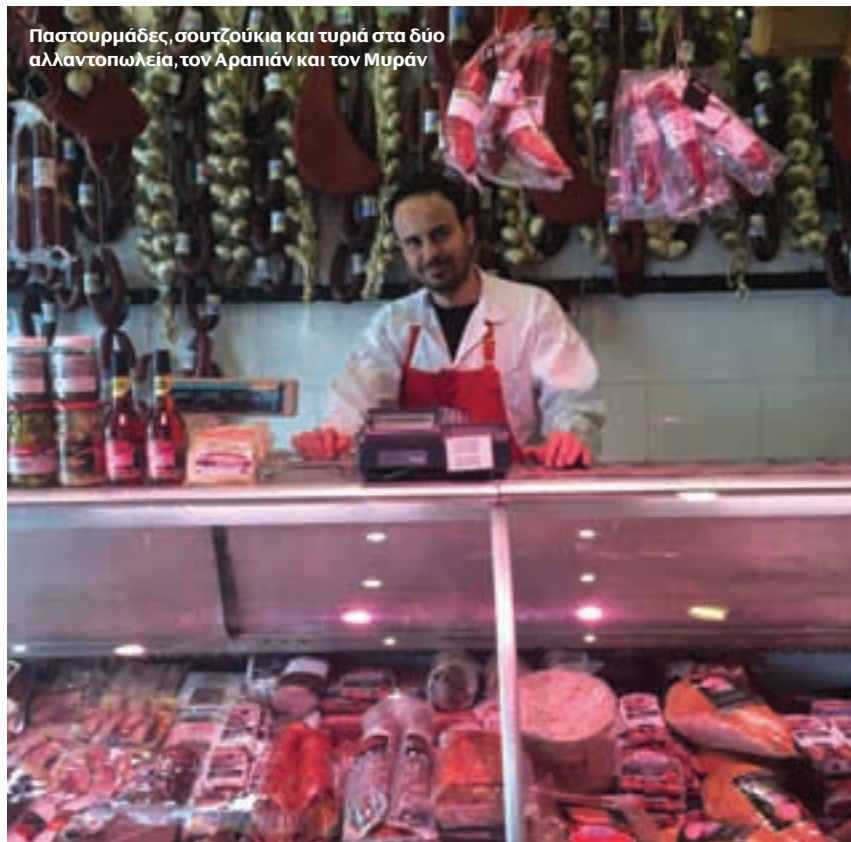
Σήμερα στο ταμείο στέκεται ο εγγονός του «ιδρυτή», που ξεκίνησε το 1951, και στα κάρβουνα οι ψήστες μετράνε δεκαετίες υπηρεσίας. Στο τυλιχτό, το κερμπάπ από μοσχαρίσιο κιμά, φρέσκο και χειροποίητο, ζουμερό, σφιχτό, αρωματικό, χωρίς περιττά λίπη, συνοδεύεται αυστηρά και μόνο από ντομάτα, κρεμμύδι, μαιντανό και κόκκινο πιπέρι Αριδαίας. Αν όμως πάρεις μερίδα, όπως κάνουμε εμείς, δύο τραγανές πίτες κόβονται και μπαίνουν στη βάση, από πάνω 4 κερμπάπια και από πάνω, ω ναι, φρεσκοψημένες ντομάτες και κρεμμύδια, που αφήνουν τους χυμούς τους να καλύπτουν το κρέας. Το χειμώνα στο τυλιχτό μπαίνει και σουτζούκι. Υπάλληλοι γραφείων και μαγαζιών, στελέχη του ΚΚΕ από τα απέναντι κεντρικά γραφεία τους, αστυνομικοί του τμήματος Ομονοίας, κάτοικοι, περαστικοί, ακόμη και «κορίτσια» των γύρω πεζοδρομίων απολαμβάνουν τα μικρά, καλοδιπλωμένα πιτοκεμπάπια, που σχεδόν ποτέ δεν είναι ένα για τον καθένα. **Λευτέρης ο Πολίτης, Σατωβριάνδου 20, Ομόνοια, 2105225676**

ΤΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ

«Τα πάντα όλα». Δεν υπάρχει κάτι που να αναζητώ και να μην το βρίσκω εδώ, όταν μιλάμε για προϊόντα παραγωγών από όλη την Ελλάδα. Στα ράφια του απλώνονται πάνω από 2.000 διαφορετικοί κωδικοί, που σημαίνει ότι δύσκολα ξεφεύγει από την προσοχή τους οτιδήποτε αξίζει να βρει μια θέση στο πιάτο μας. Οι υπάλληλοι είναι ίσως οι πιο ενημερωμένοι που έχω συναντήσει, με τον Πύργο να αποτελεί τη μεγαλύτερη συμπάθειά μου. Με μια βόλτα εκεί, μπορώ να στήσω ένα ολόκληρο κάλεσμα σε φίλους, χωρίς να μπω καθόλου στην κουζίνα και χωρίς στο τραπέζι να εμφανιστεί ίχνος συντηρητικών ουσιών. **Το Παντοπωλείο της Μεσογειακής Διατροφής, Σοφοκλέους 1, Αθήνα, 210 3628738**

Στον πάγκο με τις ελιές η δοκιμή επιβάλλεται

Παστουρμάδες, σουτζούκια και τυριά στα δύο αλλαντοπωλεία, τον Αραπιάν και τον Μυράν

Εργαλεία, σκεύη, πιατικά, γκατζετάκια, από τα ράφια του Κάτου δύσκολα ξεκολλάς

Στη γειτονιά υπάρχουν πολλά φαλαφελτζίδικα, εμείς είμαστε σταθεροί στο Abu Milad

Η Διαμάντω φτιάχνει το πιο κρουστό φύλλο

Στην ψαραγορά θα πάμε ώρα πρωινή

Πάνω από 2.000 προϊόντα ελλήνων παραγωγών βρίσκω στο Παντοπωλείο

Τα κίμπε, αράβικοι κεφτέδες, τα παίρνουμε με το κομμάτι

ΤΟ ΠΙΤΑΔΙΚΟ

Με τη Διαμάντω γνωριστήκαμε δέκα χρόνια πριν, όταν τα πράγματα στη γειτονιά ήταν πραγματικά άγρια. Εκεί πηγαίνω για φύλλο χωριάτικο λαδιού, φύλλο κρούστας τραγανό, καταϊρή, σφολιάτα ανάλαφρη. Έχει πάντοτε έναν καλό λόγο για όλους, είναι φρωτεινή, ζεστή, ακούραστη. Θα πάρω και κατεψυγμένες έτοιμες πίτες, αλλά και παξιμάδια, κουλουράκια και βουτήματα. Δίπλα στην Α' Εφορία Αθηνών, σχεδόν γωνία με τη Σωκράτους, και απέναντι από τον νέο πολυώρο του Ρομάντσο, ο δρόμος σήμερα ζει πιο ήσυχες μέρες και η πρόσβαση είναι πολύ πιο εύκολη. **Αναξαγόρα 4, Αθήνα, 2105228216**

ΤΟ ΜΠΑΧΑΡΑΔΙΚΟ

Στην Ευριπίδου τα αρώματα των μπαχαρικών με τυλίγουν. Στο Μπαχάρ θα έρθουν γηραιές κυρίες για να πάρουν απλά πιπέρι, ρίγανη και λιβάνι, αλλά και μάγειρες που θέλουν ιδιαίτερα μπαχαρικά για έθνικ κουζίνες. Μπορείς να ζητήσεις μαρινάδες, βότανα, ινδικά, μεσανατολίτικα και κινέζικα μείγματα, κάθε είδους πιπέρια, αλλά και μείγματα δικά τους για κιμάδες, κοτόπουλο, μοσχάρι, χοιρινό, πίτσες, πατάτες, όσπρια. Μπαγιατίτικο μπαχαρικό δεν έχει θέση εδώ, η κατανάλωση είναι τόσο μεγάλη που κανένα βάζο δεν μένει για πολύ γεμάτο. Από εδώ προμηθεύομαι και μούσλι, λιαστές ντομάτες, διάφορα δημητριακά και φλέικς για πρωινό. **Μπαχάρ, Ευριπίδου 31, Αθήνα, 2103217225**

ΤΑ ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

Αλφραβτικά και όχι ποιοτικά κάνω την αναφορά πρώτα στον Αραπιάν και έπειτα στον Μιράν. Δίπλα-δίπλα, ανταγωνιστές και συναγωνιστές, βελτιώνουν μέρα με τη μέρα την γκάμα των προϊόντων τους και δεν είναι εύκολο ποτέ να αποφασίσω τι θα πάρω και από ποιον. Παστουρμάδες, σουτζούκια, λουκάνικα, χοιρομέρια, γλώσσες μοσχαρίσιες, σαλάμια, απάκια και ψαρονέφρια, τυριά ιδιαίτερα από όλη την Ελλάδα, αλίπαστα βρίσκονται στις προθήκες τους, προκαλώντας μου ακατάσχετη σιελόρροια. Μου είναι αδύνατον να επισκεφθώ μόνον τον έναν, αφού κάθε φορά που βρίσκομαι στην Ευριπίδου θα δοκιμάσω κάποιο νέο προϊόν τους που θα καταλήξει στο ψυγείο μας. **Αραπιάν, Ευριπίδου 41, Αθήνα, 210 3217238/ Μιράν, Ευριπίδου 45, Αθήνα, 210 3217187**

ΤΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

Αν περάσω την πόρτα του δύσκολα θα με ξεκολλήσεις από τα ράφια. Εργαλεία, σκεύη, αξεσουάρ, γκατζετάκια, αλλά και τα πιο ιδιαίτερα αντικείμενα που ούτε καν φαντάζεσαι ότι υπάρχουν. Τελευταία μου αποκτήματα, μια μηχανή για σπιτικά λουκάνικα, μια κουτάλα «αράχνη» και μπόλικα βαζάκι αποθήκευσης. **Κάτος, Ευριπίδου 38, 210 3227725**

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕΤΙΣ ΕΛΙΕΣ

Σπάνια θα καθίσουμε στο τραπέζι χωρίς ελιές και συχνά το βραδινό περιλαμβάνει ένα απολαυστικό σνακ με παξιμάδια και ποικιλία ελιάς. Εδώ, στον πάγκο που η κυρία δεν ήθελε να φωτογραφηθεί, ψωνίζω συχνά. Καλαμών και θρούμπες, μανάκι, Αμφίσησες φρέσκιες, με λίγο ή περισσότερο αλάτι, τσακιστές, χοντρολιές, ελιές γίγαντες. **Αρμοδίου 10, Κεντρική Αγορά, Αθήνα**

ΤΟ ΧΑΣΑΠΙΚΟ

Στο κρεπωλείο Αγγελή ο χώρος είναι πεντακάθαρος, τα κρέατα ελληνικά και νόστιμα, ο θάνος μάστορας όχι μόνο στις κοπές, αλλά και στις επιλογές του μωστού κρέατος

για διαφορετικά μαγειρέματα. Τα δικά τους λουκάνικα είναι νοστιμότατα, πολλές φορές μου έχουν ιδιαίτερες νοστιμιές κρατημένες, όπως γλώσσα μοσχαρίσια, κεφαλάκια και άλλα αμαρτωλά. **«Αγγελής», Αιόλου 81 (στη στοά), Βαρβάκειος, 2103232211**

ΤΟ ΨΑΡΑΔΙΚΟ

Δεν είναι ένα. Στην Κεντρική Αγορά, στη Βαρβάκειο, θα πάω ώρα πρωινή, θα περάσω από όλους τους πάγκους δυο και τρεις φορές, θα δω ψάρια και θαλασσινά, θα συγκρίνω τιμές, θα μιλήσω με τους ιχθυοπώλες. Ακολουθώ την εποχικότητα, δεν προτιμώ τα ψάρια ιχθυοτροφείου και δεν διστάζω να επιλέξω εκείνα που θα χαρακτηρίζαμε δεύτερα, αν είναι φρέσκα και ημέρας.

ΤΟ ΜΑΝΑΒΙΚΟ

Δεν είναι μόνον ένα, όλη η Κεντρική Αγορά προσφέρεται για να επιλέξεις τα λαχανικά και τα φρούτα της εποχής. Όταν όμως θέλω πιο συγκεκριμένα μυρωδικά και άγρια χόρτα θα απευθυνθώ εδώ ή και στο άλλο που βρίσκεται στη γωνία με Σωκράτους. Επειδή μάλλον είμαι των γρήγορων αγορών και των σταθερών... σχέσεων, συνήθως καταλήγω να κάνω τις αγορές μου από ένα μαγαζί μόνιμα. **Λαχανικά - Φρούτα Τσουπάκη, Αρμοδίου 10, Αθήνα**

ΤΑ ΦΑΛΑΦΕΛΑΤΣΙΔΙΚΑ

Στη γειτονιά υπάρχουν πολλά. Ένα είναι που έχουμε επιλέξει ως σταθερό τροφοδότη μας. Το Falafel Abu Milad στέκεται στη γωνία, Λιοσίων 1 και πλατεία Βάθης, με έντονο πορτοκαλί χρώμα και είσοδο από τις δύο πλευρές. Σερβίρουν δύο ευγενέστατοι νεαροί, ο Αιγύπτιος Μαχμούτ και ο Ιμπράημ, νομίζω από τον Λίβανο, που θυμούνται σταθερά τις προτιμήσεις μας. Η παραγγελία συνήθως περιλαμβάνει φαλάφελ με το κομμάτι, όπως και κίμπε, κεφτέδες με κιμά σε κρούστα από πλιγούρι. Σίγουρα χούμους, μελιτζάνες τηγανιτές κομμένες σε φετούλες με μαϊντανό, λίγη ντομάτα και σκόρδο, σουβλάκια μαριναρισμένου κοτόπουλου αρωματικά και αφράτα, και οπωσδήποτε μια μερίδα σικωτάκια πουλιών σε κόκκινη μπαχαρεμένη σάλτσα. Στο τσακίρ κέφι στην παραγγελία προσθέτω και ένα κουτάκι με βουτυρένια σιροπιαστά-μπουκίτσες. Αποφεύγω τις προτηγανισμένες πατάτες, αλλά ένα αριάνι την ώρα της αναμονής μπορεί και να το πιω. **Λιοσίων 1 & πλ. Βάθης, Αθήνα**

Ο 106 ΧΡΟΝΙΑ ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

10 λεπτά απόσταση με τα πόδια από το σπίτι μας, διαγώνια απέναντι από το Υπουργείο Υγείας, Αριστοτέλους και Ηπείρου. Το προζυμμένο τους ψωμί κρατάει τουλάχιστον μια εβδομάδα και, αν το κόψεις σε φέτες και το βάλεις στην κατάψυξη, βγάζεις και μήνα. Το 1908 λειτούργησε πρώτη φορά και σήμερα η πέμπτη γενιά της ίδιας οικογένειας συνεχίζει να ζυμώνει τα ψωμιά, τα τσουρέκια και τα κουλουράκια με τις συνταγές που παραδίδονται από φούρναρη σε φούρναρη. Το προζύμι είναι δικό τους, τα κουλουράκια βουτύρου γάλακτος γίνονται όπως στην Ήπειρο. Η Μαρία, η σύζυγος, καθώς φτιάχνει μικρά κέικ, μου μιλάει για την οικογένεια Λιόντου που ξεκίνησε τη δουλειά, για το όνομα Βίνκλερ που το γράφουν πάντοτε στα ελληνικά και είναι η φίρμα του γερμανικού αρτοκλιβανού που πρώτοι έφεραν στην Αθήνα το 1959, για τη γειτονιά που έχει αδειάσει, αλλά ευτυχώς υπάρχουν γραφεία και το υπουργείο. Οι σφολιάτες και τα κριτσίνια με τη φρέσκια ντομάτα, το σπανάκι, τα μυρωδικά είναι και αυτά χειροποίητα. **Βίνκλερ, Αριστοτέλους 54, Αθήνα, 2108210646**

ΑΓΓΕΛΟΙ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

ΤΗ «ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ» ΠΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΚΕ,
ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΙ ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙ Ο **ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΑΡΑΣ**
ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΑΠΑΡΤΙΖΟΥΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ. ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΡΕΜΙΕΡΑ,
ΤΟΥ ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΣΕΙ ΤΗΝ **ΟΜΑΔΑ**
MOMENTUM ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ.

Της ΕΛΙΖΑΣ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Έχεις μιλήσει δημόσια για την ανάγκη η τέχνη να αποκτήσει συνείδηση και επαφή με τα όσα δραματικά συμβαίνουν σήμερα, αλλά και να γίνει μέρος της οικοδόμησης του αύριο. Σε τι βαθμό και με ποιο τρόπο αυτή η ανάγκη βρίσκεται χώρα έκφρασης στη «Μητρόπολη»; Ο πολιτισμός μας είναι σαν μια χαλασμένη μηχανή. Αυτή τη μηχανή θέλουμε να την ανοίξουμε, να την εξετάσουμε, να μάθουμε ποιο ήταν το πρόβλημα, τι δεν πήγε καλά και να καταφέρουμε να την ξαναβάλουμε σε κίνηση. Η «Μητρόπολη» είναι ένας «νέος τόπος» έκπτωτων αγγέλων, εξόριστων ανθρώπων από τα ίδια τα γεγονότα. Είναι αυτοί που δεν μπορούν να πάνε ούτε μπροστά ούτε πίσω και κατέληξαν να ανήκουν στο πουθενά... Ο λόγος τους έχει ειπωθεί και ταυτόχρονα δεν τους ανήκει πια ο λόγος. Αυτός ο λόγος είναι «εγκλωβισμένος» στη σιωπή και στη μνήμη. Θέλουμε να σπάσουμε κάθε είδους σιωπή, να μην επιτρέψουμε να σβηστεί η ιστορία από τη μνήμη.

Το πέρασμα από την υποκριτική στη σκηνοθεσία σχετίζεται επίσης με την ανάγκη να δημιουργηθεί απ το μηδέν ένα project που συνομιλεί με το σήμερα; Ξεκίνησα από θεατής, έγινα ηθοποιός και τώρα έρχομαι να συνθέσω και να συντονίσω και άλλους καλλιτέχνες. Αναλαμβάνω την ευθύνη και με τους εκλεκτούς μου συντελεστές θα δημιουργήσουμε ενόν πολλαπλασιασμό «ορμής».

Εκτός από τον «πόνο, τη βία, το θάνατο», στο κείμενο της παράστασης αναφέρονται και τα «θαύματα». Γίνονται θαύματα σήμερα; «Όπου υπάρχει ένα τέρας, υπάρχει και ένα θαύμα» λέει ο Ogden Nash. Ναι, γίνονται θαύματα... αν πολεμάς κάθε μέρα το τέρας μέσα σου...

Μπορείς να μας μιλήσεις για τη νεοσύστατη ομάδα Momentum; Για να φτιάξεις μια παράσταση, έναν κόσμο, θέλεις φως και σκοτάδι, ήχο και μελωδία, χώρο και υλικά, δομή και σύνθεση και κυρίως αυ-

τούς που εκπροσωπούν τον κόσμο. Έχω την τύχη να συνεργάζομαι με ανθρώπους που έχουν υψηλή αντίληψη για το θέατρο, το σινεμά, αλλά και για την τέχνη στο σύνολό της. Ο θίασος και οι συντελεστές ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει έρευνα, επικοινωνία και ακρίβεια. Ο σχεδιασμός φωτισμού είναι από τον διακεκριμένο στον κινηματογράφο, διευθυντή φωτογραφίας Γιώργο Καρβέλα. Τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι της Λουκίας Χουλιάρα, επίσης διακεκριμένη στο χώρο του κινηματογράφου και του θεάτρου, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Τη «νοημοσύνη του σώματος» τη «γυμνάζει» ο Ηλίας Χατζηγεωργίου και τη μουσική-ηχητική σύνθεση υπογράφει ο Γιώργος Πούλιος, που διακρίνεται όχι μόνο για τη μουσική που γράφει αλλά και για τη δραματουργική του αντίληψη στον ήχο και στο χώρο. Τέλος η στενή μου συνεργάτις σε όλο το δημιουργικό κομμάτι και αγαπημένη μου φίλη Ελίνα Μαντιδίη, ένας άνθρωπος με σημαντικές συνεργασίες στο ενεργητικό του. Ταυτόχρονα είμαστε σε ανοιχτό διάλογο με ανθρώπους που γνωρίζουν το θέατρο, το λόγο και την ιστορία, όπως σκηνοθέτες, ηθοποιοί, μεταφραστές, ποιητές, και διαμορφώνουμε μαζί το «ύφος» και το «ήθος» της παράστασής μας... Πώς θα μπορούσε αλλιώς να δομηθεί μια νέα «Μητρόπολη»;

Στην παράσταση είναι όλοι νέοι ηθοποιοί. Με ποιο σκεπτικό έγινε η διανομή; Προσπαθώ να μεταδώσω την ανάληψη ευθύνης και θέσης απέναντι στα πράγματα, απέναντι στον ίδιο μας τον εαυτό... και πάνω στη σκηνή, αλλά και εκτός σκηνής. Πρώτα απ' όλα θαυμάζω τον καθένα ξεχωριστά για αυτό που είναι. Η επιλογή έγινε με κριτήριο τον κοινό παλμό και βρασμό που μας διακατέχει. Είμαστε φίλοι, και απόλυτοι επαγγελματίες.

Θέλουμε και οφείλουμε να πάρουμε θέση απέναντι στα γεγονότα. Καλούμαστε να υπερασπιστούμε την «ορμή» μας, αλλά και να την τιθασεύσουμε, να την αρθρώσουμε και να τη μεταδώσουμε. ▀

INFO

22-23/7, 21.30, Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου.
Πρωταγωνιστούν: Χαρά Μάτα Γιαννάτου, Γιώργος
Κατσής, Μελισσάνθη Μάχουτ, Αησιόλαος Μικελάτος,
Αργύρης Πανταζάρας, Κωνσταντίνος Πλεμμένος.
€20, 10(Φ/Ανεργοί/ΑμεΑ). Πληροφορίες-εισιτήρια:
2103272000, 2103222720, www.greekfestival.gr
(Στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου).

Η Αίγινα είναι έρωτας χειμώνα καλοκαίρι

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ - Φωτό: ΗΛΙΑΣ ΚΟΚΚΙΝΕΛΗΣ

Κάθομαι στο σαλόνι του πλοίου διαβάζοντας, όταν ακούω την ανακοίνωση ότι πλησιάζουμε στο λιμάνι της Αίγινας. Κλείνω το βιβλίο βιαστικά και βγαίνω έξω, αφήνω το αλμυρό αεράκι να με καλωσορίσει. Μπροστά μου η γνώριμη θέα του νησιού, ακόμα μια νοπτή καρτ-ποστάλ για τη συλλογή μου. Πάνε πάνω από 20 χρόνια που έτρεξα πρώτη φορά να δω το νησί κι από τότε βγαίνω πάντα με την ίδια λαχτάρα να το αντικρίσω. Από τα αρχαία ερείπια της Κολώνας μέχρι την εκκλησία της Παναγίτσας. Από τα ψαροκάικα και τα ιστιοπλοϊκά που λικνίζονται αργά δεμένα στο λιμάνι, μέχρι τις γραφικές του άμαξες με τα άλογα έξω από το λιμάνι και το καμπαναριό του Αγίου Νικολάου που υψώνεται στο βάθος. Το μόνο που μπορεί να απογειώσει αυτή την εικόνα είναι το πλιοβασίλεμα, που λούζει όλο το νησί με ένα πορτοκαλί-μωβ χρώμα που σε κάνει να πιστέψεις πως κοιτάς τον πίνακα κάποιου καλλιτέχνη.

Είναι όντως τόσο όμορφη ή εγώ τη βλέπω έτσι επειδή την αγαπάω; Ήρθαμε για οικογενειακές διακοπές και τελικά την έκανα δεύτερο σπίτι μου. Ερωτεύτηκα, δού-

λεψα, έκανα φίλους, γέλασα, έκλαψα, δημιούργησα αναμνήσεις. Και πώς μπορείς να μην την ερωτευτείς; Αυτό το μείγμα παλιού και νέου, τα γραφικά σοκάκια και τα νεοκλασικά κτίρια, οι τεράστιες βουκαμβίλιες που ξεπετάγονται από αυλές και προαυλίες μικρών εκκλησιών, ο επιβλητικός ναός της Αφαίας, οι οργανωμένες αμμουδερές παραλίες και τα απόμερα βραχάκια για βουτιές, τα θερινά σινεμά και τα ταβερνάκια, τα καφενεία και τα beach bar, τα δύο καΐκια - φρουταγορές στο λιμάνι, οι αχανείς εκτάσεις με φιστικιές και ελιές, οι «φορτωμένες» συκιές που βρίσκεις τυχαία σε κάποιο παράδρομο ή μονοπάτι, οι φωνές στην ψαραγορά τα πρωινά και στον πίσω δρόμο η μυρωδιά φρεσκοψημένου ψαριού και ούζου στα μεζεδοπωλεία το μεσημέρι, το Όρος, η ερειπωμένη Παλιά Χώρα, ο Ελαιώνας, τα χρώματα στον ορίζοντα την ώρα του ηλιοβασιλέματος, το πόσο γρήγορα και εύκολα μπορείς να ξεφύγεις από τους ήχους μιας μεγαλούπολης και να ακούς μόνο κόκορες, τζιτζίκια και τριζόνια. Κι ο κόσμος της, φιλόξενοι και ανοιχτόκαρδοι οι Αιγινίτες, πάντα πρόθυμοι να βοηθήσουν και να σε μυήσουν στα μυστικά που κάνουν το νησί ξεχωριστό. Πάντα χαμογελαστοί, πάντα με χιούμορ, λες και με το γέλιο ξερκίζουν κάθε δυσκολία... Η Αίγινα είναι έρωτας χειμώνα καλοκαίρι.

Ρωτάω γνωστούς και φίλους, όλοι έχουν μια ιστορία για την Αίγινα. Τους έχει φέρει κάποια στιγμή εδώ ένας φίλος που έχει σπίτι, η ανάγκη για μια σύντομη, κοντινή απόδραση, η παρότρυνση ενός γνωστού, ένας έρωτας. Και πάντα επιστρέφουν. Δεν είναι τυχαίο που την επέλεξαν τόσο καλλιτέχνες, πολιτικοί και celebrities για να αγοράσουν σπίτι και να ζήσουν εδώ ή να την επισκεπτονται με την πρώτη ευκαιρία; Ο Νίκος Καζαντζάκης, η Ζωρζ Σαρρή, η Κατερίνα Αγγελάκη Ρουρκ, ο Κώστας Βαρώτσος, η παρέα του «Παρά Πέντε», η Ναταλία Δραγούμη, ο Γιάννης Βαρουφάκης, ο Pierre-Alexis Dumas του γνωστού οίκου Hermès και η λίστα συνεχίζεται.

Αν θες πραγματικά να τη γνωρίσεις την Αίγινα πρέπει να την περπατήσεις. Πρωί βράδυ. Στα όμορφα σοκάκια πάνω από τον παραλιακό δρόμο με τα μικρά γραφικά μαγαζιά που μπορείς να βρεις τα πάντα. Στην «Ηλιαχτίνα» για δημιουργικές εκδοχές του σφυρήλατου χειροποίητου κοσμήματος, στην «Αλεξάνδρα» για υπέροχα ζωγραφιστά κεραμικά και στο «Cool Soap» για φυσικά, χειροποίητα σαπούνια. Στη «Freyja» θα βρεις την τελευταία λέξη της μόδας σε ρούχα, παπούτσια, τσάντες και beachwear. Εξοπλίσου και ραντεβού στην «Αιγινήτισσα» για βουτιές μέχρι ▶

Σπύρου Ράδου & Χρήστου Λαδά 716988 6317691 Αίγινα

Π. Ι. Ηοtl 34, Aegina town - T. 22970 24255

Το ξενοδοχείο **ΔΑΝΑΗ** είναι Β' κατηγορίας και βρίσκεται περίπου 1 χλμ. από το κέντρο της πόλης. Διαθέτει 54 δωμάτια, τα περισσότερα με θέα τη θάλασσα. Η πιο κοντινή παραλία απέχει 50 μ. Διατίθεται και για εκδηλώσεις. Το ξενοδοχείο **ΚΑΤΕΡΙΝΑ**, Β' κατηγορίας, βρίσκεται στο κέντρο της Αγίας Μαρίας. Διαθέτει 34 δωμάτια και απέχει από την παραλία 300 μ. Και τα δύο ξενοδοχεία διαθέτουν πισίνα και snack bar, ενώ στο ΔΑΝΑΗ λειτουργεί εστιατόριο μεσημέρι και βράδυ.

να δύσει ο ήλιος και ύστερα για λαχταριστούς μεζέδες στα τραπέζια πάνω στην άμμο στην Όστρια ή αν θες να χαζεύεις την περατζάδα στον «Μπάμπη», στην παραλία. Το βράδυ κοιτά να σε βρει στη Χώρα, εκεί που τα μπαράκια είναι κοντά. Η βόλτα ξεκινάει από το «Inn on the Beach», τη «Ρέμβη», το «Heaven» και το «Πάντα Πει», για να καταλήξει όλο το νησί μια παρέα στο «Vintage» ή στο σαντουισάδικο του «Faidwnix» και το φούρνο της Αφραίας, τις πρώτες πρωινές ώρες. Σε αυτό το νησί θα ζήσεις μερικές από τις πιο ευτυχισμένες στιγμές σου, να μου το θυμηθείς...

ΠΟΥ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙΣ

Στη Χώρα, ένα χιλιόμετρο από το κέντρο το **Hotel Danae** (2297022424, www.danaehotel.gr), με 54 δωμάτια και θέα θάλασσα, πισίνα, snack bar και εστιατόριο. Η παραλία απέχει μόλις 50 μ. οι **Fistikies** (2297023783, fistikieshotel.gr), ενοικιαζόμενα –πλήρως εξοπλισμένα– διαμερίσματα με όλα τα κομφορ. Πανέμορφος κήπος, πισίνα με υδρομασάζ και καλό σέρβις. Λίγα μέτρα από το κέντρο της πόλης είναι η **Ραστώνη** (Στρ. Πετρίτη 31, 2297027039, www.rastoni.gr), με 12 πολυτελή θεματικά διαμερίσματα.

Στην Αγία Μαρίνα: Ξεχωρίζει το ξενοδοχείο **Κατερίνα** (2297032075, www.katerinahotel.gr) με 34 δωμάτια, πισίνα και snack bar, μόνο 300 μ. από τη θάλασσα.

Στον Μαραθώνα: Ενοικιαζόμενα δωμάτια: **Ostria** (2297027677, www.aeginaostria.gr). Μια ανάσα από τη θάλασσα, περιποιημένα και φιλόξενα.

Στη Βαγία: Το **Vagia Hotel** (2297071179, www.vagiahotel.gr) βραβευμένο από το TripAdvisor για το 2014, γραφικό, με καλές τιμές.

ΠΟΥ ΝΑ ΚΟΛΥΜΠΗΣΕΙΣ

Μέσα στην πόλη θα βρεις τις παραλίες **Αύρα**, **Παναγίτσα** και την περιφημη **Κολώνα**, όπου θα περάσεις από τον αρχαιολογικό χώρο για να βρεθείς σε μια ακρογιαλιά με πεύκα που φτάνουν μέχρι τη θάλασσα. Λίγο πιο κάτω θα βρεις το **Προσπίνεμο** για σκιά κάτω από τα αλμυρικά και δροσερές βουτιές. Ένα βήμα από τη Χώρα, στο δρόμο προς Πέρδικα, είναι ο **Άγιος Βασίλης**. Παρακάτω βρίσκονται ο πρώτος και ο δεύτερος **Μαραθώνας** (οργανωμένες). Η **Πέρδικα**, με παραλία ιδανική για όσους αγαπάνε τα βράκια και τις βουτιές. Οι οικισμοί **Αγία Μαρίνα** και **Σουβάλα** έχουν επίσης τις οργανωμένες παραλίες τους, ενώ σταθερές επιλογές είναι οι: **Κλήμα**, **Κλειδί**, **Μουριώτη** και **Σαρπός**. Πιο απόμερες η **Βαγία** και η παραλία στον **Τούρλο** –αμμώδης, πράσινα νερά–, ενώ από τις πιο όμορφες θεωρούνται οι **Πόρτες** στο ομώνυμο ψαροχώρι. Η πιο κοσμοπολίτικη είναι η **Αιγινήτσα** –κόσμος, χορός, μουσική και υπέροχα κοκτέιλ, στο νηλοβασιλέμα το μέρος γίνεται μαγικό και αυτός είναι ο λόγος που το επιλέγουν πολλοί για το πάρτι του γάμου τους.

ΠΟΥ ΝΑ ΦΑΣ

Στην πόλη. Ο **Μπάμπης** στην Ακτή Τότη Χατζή 7 (2297023594) λειτουργεί εδώ και 30 χρόνια με πολύ καλή ελληνική κουζίνα και ολόφρεσκους θαλασσινούς μεζέδες, στην παραλία της Παναγίτσας με τραπέζια πάνω στο κύμα, πάντα γεμάτος και με ωραίο κόσμο. Θα βρεις και ιδιαίτερα πιάτα που διαρκώς ανανεώνονται, μην παραλείψεις να δοκι-

μα-σεις το αρνάκι με τη σελινόριζα και το φιστίκι και τη summer salad με ντομάτα, μους τυριών, κουλούρι Θεσσαλονίκης και πέστο. Δίπλα το **Δρομάκι** (2297024445) με μαμαδίστικο φαγητό με γκουρμέ τσακινιά και τραπέζια στην άμμο. Μέσα στην πόλη και ο **Μπακαλόγατος** (Π. Ηρειώτη & Νεοπολέμου, 2297500501), τσιπουράδικο-μεζεδοπωλείο με πολύ όμορφη (σαν παλιό μπακάτικο) διακόσμηση, πάντα χαμογελαστούς ιδιοκτήτες, φαγητό σπιτικά νόστιμο, πολύ καλές τιμές και γραφική αυλή. Σημείο αναφοράς στην κατηγορία των bar-restaurant και η **Αυλή** (Π. Ηρειώτη 17, 2297026438), από τα πιο γνωστά στέκια του νησιού με πολλές γευστικές επιλογές, ανοιχτά μέχρι αργά το βράδυ για καφέ, ποτό και φαγητό (και τρομερό λικέρ φιστίκι) κάτω από την κληματαριά. Ο πασίγνωστος **Σκοτάδης** (2297024014) στην παραλία, από τις καλύτερες ψαροταβέρνες με τρομερή παραμοσαλάτα. Στον **Τσία** (2297023529) δοκίμασε τυλιχτά κολοκυθάκια με φρέτα και κριθαρότο. Αν θες κάτι σε σουβλάκι, στα **Τενεκεδάκια** (2297028944) θα βρεις το πιο νόστιμο πιτόγυρο του νησιού. Δοκίμασε το με πανοσετάκι ή χαλούμι. Στο **Faidwnix House of Mam** (2297026000) θα χορτάσεις τις λιγούρες σου μετά το ξενύχτι με λαχταριστά σάντουιτς και απολαυστικές χειροποίητες σος. Στα must n sos με φιστίκι Αιγίνης. Αν πάλι θες κάτι τυροπιτοειδές, ο φούρνος **Τριμης** στη Φανερωμένης (2297025397) είναι ανοιχτός 24 ώρες τη μέρα. Ο **Βατζούλιας** (2297022711) προς Άγιο Νεκτάριο είναι οικογενειακή ταβέρνα με φημισμένο μousακά και ορφανή μακαρονάδα. Στο Φάρο θα βρεις και το διάσημο **Μάνιτα στο Κύμα** (2297022245) για να απολαύσεις θαλασσινά, μαγειρευτά και της ώρας με θέα το μικρό γραφικό λιμανάκι. Στα must το κοτόπουλο Μάνιτας μαριναρισμένο σε μυστική σος και η ρεβυθάδα φούρνου.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το 7ο Fistik Fest, 15-18 Σεπτεμβρίου. Η γιορτή του νησιού με γαστρονομικά, χορευτικά και πολιτιστικά events. Το διάσημο φιστίκι γίνεται πηγή έμπνευσης και μετατρέπεται σε κόσμημα, τέχνη, φαγητό, γλυκό, μοτίβο κι ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Μάθε τα πάντα στο www.aeginafistikifest.gr

Στην Κυψέλη: Το **Στέκι της Κυψέλης** (2297023706) εγγυάται ένα από τα καλύτερα σουβλάκια που έχεις δοκιμάσει σε μια φανταστική αυλή την οποία έχει φτιάξει εξ ολοκλήρου με τα κεράκια του ο ιδιοκτήτης Γιώργος. Ο **Κόκορας** είναι κλασικό κουτούκι με ωραία βερνάντα με μεζέδες από τον ξύλινο δίσκο: χταπόδι κοκκινιστό,

φράβα, αμπελοφάσουλα κ.ά.

Στον Μαραθώνα: Οστρία (2297027682), με παράδοση άνω των 20 ετών, με σπιτικά μαγειρευτά, φρέσκα ψάρια, χωριάτικες πίτες, πεντανόστιμη φράβα και σαλάτες με λαχανικά από τον κήπο των ιδιοκτητών.

Στην Πέρδικα: Ο Νόντας (2297061233), με ιστορία από το 1936, είναι εξιέρ στις παραδοσιακές γεύσεις και στο ολόφρεσκο ψάρι. Στο Μικρό Καφέ θα απολαύσεις ωραιότατο πρωινό ή brunch με θεά θάλασσα.

ΠΟΥ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΕΙΣ

Για γλυκό («φιστικάτο», «φιστικίνι», αμυγδαλωτό) στο παλιότερο ζαχαροπλασείο του νησιού και all time classic **Αιάκειον** (2297022249) κι ακόμα καλύτερα στο αϊθρίο του ακριβώς από πάνω. Στο τέλος της παραλίας το **Inn On The Beach** (Ακτή Τότη Χατζή 1, 6947205283) που βρίσκεται σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του νησιού, café beach bar με μεγάλη ξύλινη βεράντα, γενναϊόδωρες μερίδες καφέ, άπιστευτα κοκτέιλ και συχνά events με διάσημους DJs. Στο λιμάνι, το bar **Ρέμβη** (Λ. Δημοκρατίας 51, 2297028605) για πρωινό, το μεσημέρι για φαγητό και το βράδυ για μουσική και χορό. Το cocktail-bar **Βαρτάν** (Π. Ηρειώτη 16, 6946701331) είναι στέκι από τα πιο αγαπημένα του νεανικού κοινού. Στο ασφκτικα γεμάτο στενάκι ο κόσμος χορεύει από house μέχρι electro 80s, ενώ συχνά συμμετέχει και σε rock παρτάκια με djs. Στην ίδια οδό θα βρεις και το cocktail bar **Barrera** (6985864879), ανοιχτό από το απόγευμα έως αργά το βράδυ. Για jazz, funk και soul μουσικές υπάρχουν τα αγαπημένα του νησιού **Περδικιώτικα** (Αφραίας 38), bar-restaurant με στυλ και όμορφο, «κρυφό» κήπο. Το **Ellinikon Vintage** (Καποδίστρια Ιωάννη 7, 6936111213) για

ελληνικά μέχρι πρωίας. Στην παραλία της Αίγινας βρίσκεται και το **Caps Love** (2297029418), ένα café bar σε ένα ανακαινισμένο παλιό σπίτι με μια πολύ όμορφη αυλή, για καφέ και ποτό παρέα με πολύ συχνά καλλιτεχνικά events. Τέλος, το café-bar **Νήσος** (2297500210) στο λιμάνι ανοιχτό από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ με καφέ και φαγητό, δίπλα το **Πάντα Ρει** (2297022317, 6944651699) ανοιχτό από το πρωί για καφέ, με υπέροχα μπέργκερ, μακαρονάδες και συχνά live για παρέϊστοκα βράδια.

Παραλία Αιγινήτισσας: Το πασίγνωστο **Aeginitissa beach & cocktail bar** (2297061082) με τα καλύτερα κοκτέιλ, ποτά με φρέσκα φρούτα, αλλά και burgers και μαγειρευτά, ανοιχτό μέχρι αργά με ωραίο κόσμο.

ΤΙ ΝΑ ΨΩΝΙΣΕΙΣ

Στην **Ηλιαχτίνα** (Π. Ηρειώτη 34, 2297024255), η Τίνα Κοτσώνη και ο Ευθύμης Στεργιούλας δίνουν δημιουργικές εκδοχές στο σφυρήλατο χειροποίητο κόσμημα. Η δουλειά τους διατίθεται σε επώνυμα καταστήματα στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Μαζί τους εκθέτουν τα κοσμήματά τους πολλοί δημιουργοί, σε τιμές πραγματικά εξαιρετικές. Στην ανανεωμένη **Freyja** (Χρ. Λαδά 7, 2297500755) θα βρεις χειροποίητα κοσμήματα που φτιάχνουν μαμά και κόρη, κεραμικά «Τρεις Γραμμές» και τα πιο μοντέρνα ρούχα, παπούτσια, τσάντες και beachwear. Με επιλεγμένα κομμάτια από Keep Fred, Salt&Pepper, Milla, Le Vertice, PCP, Flossy, Pretty me swimmers, Handed by, Daniel Wellington, και πολλών ακόμα μοναδικών brands, δεν θα ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις. **A**

Αστυνομία 2297023243
Λιμεναρχείο 2297022328, 2297025734
Δήμος 2297320000
Πρ. Βοήθειες 2297022222

Λ. Δημοκρατίας 13,
Αίγινα, 22970 22317
694 4651 699

AEGINITISSA BEACH BAR

Αίγινα, παραλία Αιγινήτισσας, www.aeginitissa.com,
fb: aeginitissa.beachbar

Είναι σαν να συναντάει ο Τομ Ρίπλεϊ τις «50 αποχρώσεις του γκρι» στο θρίλερ της L.S.Hilton, που μεταφράστηκε σε 37 γλώσσες και ετοιμάζεται να μεταφερθεί στον κινηματογράφο. Η συγγραφέας του συναρπαστικού «Maestra» μας αποκάλυψε τις σκέψεις της.

L.S. HILTON

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΤΟ

ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Το if looks could kill ταιριάζει γάντι στην περίπτωση της, ενώ η πένα της είναι εξίσου ακαριαία. Λυσσαλέα κοινωνική αναρρίχηση, ίντριγκες στο ερμητικό περιβάλλον των φιλότεχνων, αιμοβόρα πάθη στο κλιδάτο τζετ σετ και απερίφραστα γλαφυρό σεξ εναλλάσσονται στο «Maestra», ένα μυθιστόρημα που κυκλοφόρησε μέσα στο 2016 για να συνταράξει τον εκδοτικό κόσμο με τις πολλαπλές μεταφράσεις και τη μαζική αναγνωσιμότητά του, ενώ τα δικαιώματά του βιβλίου έχουν εξαγοραστεί προς εξαφάνιστο νούμερο από την παραγωγή των «Skyfall» και «American Hustle». Η βρετανίδα συγγραφέας του έργου διαθέτει πλούσια βιβλιογραφία στην ιστορία και την ιστορική μυθοπλασία, καθώς και εκτεταμένη αρθρογραφία σε Μέσα διεθνούς κύρους. Η L.S. Hilton μίλησε στην Α.Υ. με αφορμή την κυκλοφορία του «Maestra» στα ελληνικά από τις εκδόσεις Διόπτρα, σε μετάφραση της Σοφίας Τάπα.

Πώς νιώθει μια συγγραφέας πλούσιου μυθοπλαστικού και μη μυθοπλαστικού έργου όταν διασταυρώνεται με τόσο σεισμική επιτυχία; Είναι περίεργη και ανακουφιστική αίσθηση, αλλά, ως συνήθεια, η ζωή μου δεν μου ανήκει εδώ και ένα χρόνο. Προσπαθώ να το δω σαν πρόσκαιρη εμπειρία που σύντομα θα δώσει τη θέση της στην κανονικότητα.

Ενέχει ευχή και κατάρα το να προωθείται ένα βιβλίο σαν νέο «50 αποχρώσεις του γκρι»; Ο χαρακτηρισμός αδικεί το αξιόλογο μυθιστόρημά σας. Αναμφίβολα πρόκειται για κατάρα! Η σύγκριση προήλθε από τους εκδότες μου και προσπάθησα να την αποδιώξω. Όταν όμως την οικειοποιήθηκε δημοσιογράφος των «Times», η ταμπέλα κόλλησε πάνω μου. Τα δύο βιβλία δεν έχουν την παραμικρή ομοιότητα. Όλες μου οι αρνητικές κριτικές προέρχονται από αναγνώστες της E.L. James που αγόρασαν το «Maestra» προσδοκώντας κάτι διαφορετικό.

Ορισμένα από τα πιο ενδιαφέροντα εδάφια του βιβλίου περιέχονται στα πρώιμα στάδια, και στις περιγραφές της πόλης, της περιόδου, του χαρακτήρα με τις επαγγελματικές αγωνίες και τον κοινωνικό μόχθο του να ενορχηστρώνονται άρτια σε λίγες μόλις παραγράφους. Πώς πετύχατε αυτό το εφέ; Οι σχοινοτενείς περιγραφές δεν είναι το φόρτε μου. Προσπαθώ να σχεδιάζω πηγαία και σφιχτή πλοκή. Η βασική επιδίωξη ήταν το βιβλίο να προσφέρει απόδραση, κάτι που θα μεταφέρει τον αναγνώστη, και προκειμένου να πετύχεις κάτι τέτοιο χρειάζεσαι ακριβείς διατυπώσεις που δεν επιβραδύνουν το ρυθμό της ιστορίας.

Το «Maestra» είναι ένα μυθιστόρημα που καταγίνεται με τις θεμελιώδεις ανθρώπινες ανάγκες: χρήμα, σεξ, κοινωνική ανέλιξη. Είναι αυτός ο λόγος που έχει τόσο ισχυρό αντίκτυπο; Το χιούμορ είναι το κλειδί, ιδιαίτερα σε μια αφήγηση που περιστρέφεται γύρω από ωμά θέματα.

Πώς θα σχολιάζατε το συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ ανδρών και γυναικών; Τα θηλυκά σας είναι απόλυτα προσαρμοσμένα στο σήμερα, ενώ αντίθετα οι ιδέες και τα σύμβολα ισχύος των ανδρών πηγάζουν από το παρελθόν. Θέλησα να περιγράψω έναν κόσμο αληθινό, στα όρια του οποίου το ερωτικό συνάλλαγμα εξαγοράζει δύναμη. Η έκθεση της ηρωίδας μου στην ασχήμια ήταν σημαντικό στοιχείο για την ωρίμανσή της, χωρίς απαραίτητα να την επικροτώ. Αν κάποιος αμφισβητεί την αληθοφάνεια των χαρακτήρων μου, αρκεί να επισκεφθεί οποιοδήποτε ακριβό καλοκαιρινό θέρετρο.

Μια σύντομη φράση που βρήκα εντυπωσιακή: «Το Λονδίνο ήταν και θα είναι μια πόλη γεμάτη πόρνες». Είναι απαραίτητα κακό κάτι τέτοιο; Και τι υποδηλώνει για την πρωτεύουσα και τον πληθυσμό της; Κατά το 18ο αιώνα το Λονδίνο ήταν κυριολεκτικά παγκόσμια πρωτεύουσα του εμπορίου σάρκας. Πράγμα που συνεχίστηκε και τον 19ο, εμπλουτισμένο με γερές δόσεις υποκρισίας. Βρίσκω το συνδυασμό αμαρτίας και πραγματισμού απόλυτα αγγλοπρεπή! Και συμπυκνώνει τα διδάγματα της Τζούντιθ ± ότι το να εκδίδεσαι δεν εξαντλείται στην εκπόρνευση του σώματος.

Το «Maestra» είναι σε μεγάλο βαθμό μια μακροσκελής ερωτική επιστολή προς την τέχνη και την ιστορία της. Ήταν συνειδητή η έμφαση σε αυτή την παράμετρο;

Πράγματι ήταν, και είναι απόλαυση να συνομιλώ με αναγνώστες που δηλώνουν ενθουσιασμένοι με καλλιτέχνες που αγνοούσαν. Το βιβλίο είχε ως βασικό μέλημα την εμπορευματοποίηση πραγμάτων που παρότι μοιάζουν ανεκτίμητα, ουσιαστικά πωλούνται έναντι αντιτίμου.

Η πρώτη σεξουαλική σκηνή σας είναι σοκαριστικά απροκάλυπτη. Ό,τι ξεκινά σαν η ντικενσιανή περιγραφή των δεινών μιας νέας στην άσπλαχνη μητρόπολη, γρήγορα μετατρέπεται σε κάτι πολύ σκοτεινότερο. Επρόκειτο για υπολογισμένη μεταστροφή; Φυσικά. Το σεξ μπορεί να είναι πολλά διαφορετικά πράγματα. Αναρχικό, βίαιο, ρομαντικό, υπέροχο. Ενώ τα κίνητρά του είναι εξίσου ετερόκλητα. Ήθελα να δω όλα αυτά τα στοιχεία με ειλικρίνεια, έστω και δυσάρεστη.

Ψάχνετε εξαρχής μια γλώσσα που να μπορεί να μιλήσει στη γενιά του Snapchat και του Tinder; Το σεξ στις σελίδες σας είναι υπερβολικά αληθοφανές, μπορεί κανείς να το αισθανθεί, να το μυρίσει και να το γευτεί. Χαίρομαι που το διακρίνατε, διότι αυτό ακριβώς επιθυμούσα. Είτε μας αρέσει είτε όχι, το ίντερνετ έχει προκαλέσει ακραίες μεταβολές στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε και κουβεντιάζουμε το σεξ. Δεν θέλω να κριτικάρω αυτή την επανάσταση, παρά μόνο να την περιγράψω έξω από λογοτεχνίζουσες συμβάσεις.

Είναι ακόμη το σεξ ταμπού στις τέχνες; Γιατί περιγράφουμε φόνους με τους ειδικότερους όρους αλλά διστάζουμε να εκθέσουμε τη συνουσία διεξοδικά; Το βρίσκω και η ίδια παράδοξη. Θεωρώ μάλιστα τους καιρούς μας περισσότερο πουριτανικούς. Υποβάλλουμε το γυναικείο σώμα σε λογής μαρτύρια αλλά είμαστε ανήμποροι απέναντι στη σεξουαλική του έκφραση. Είναι μια αλλόκοτη ηθική συνθήκη.

Μας περιγράφετε σε μεγάλη έκταση για τον τρόπο ζωής του πλουσιότερου 1%. Είναι ένας τρόπος να εκθέσετε τις ανισότητες του σύγχρονου κόσμου; Πρωταρχικός στόχος ήταν ένα ευανάγνωστο, ψυχαγωγικό ανάγνωσμα, και όχι μια κοινωνιολογική πολεμική. Όντως πιστεύω ωστόσο ότι είμαστε εμμονικοί με τον πλούτο, γεγονός θλιβερό.

Δεν θα μπορούσα να μείνω αδιάφορος απέναντι στους παραλληλισμούς της πλοκής με το δημοψήφισμα στη χώρα σας: Ακραία αδικημένοι νέοι, σαν την Τζούντιθ, που πασχίζουν να επιβιώσουν με οποιοδήποτε μέσο σε πλούσιες κοινωνίες. Η σκληρή δουλειά δεν τους υπόσχεται ευμάρεια. Ούτε η παιδεία ή το ταλέντο. Επομένως, αψυχολόγητες ενέργειες σε αβέβαιους καιρούς. Τραβηγμένο; Αντιθέτως. Είμαι ανορίωτα οργισμένη με το δημοψήφισμα, και βαθιά ντροπιασμένη. Ήταν μια νίκη της πλιθιότητας, και οι ψηφοφόροι του Brexit είναι αυτοί που θα πληρώσουν το ακριβότερο τίμημα: ουσιαστικά συναίνεσαν στην περαιτέρω τους εκμετάλλευση.

Όλοι όσοι αγαπήσαμε τη Βρετανία, μέσα από τη λογοτεχνία, τη μουσική, τις τέχνες, το σινεμά ή την ποπ κουλτούρα είμαστε ανάστατοι. Είστε αισιόδοξη; Όχι.

Έχετε περιγράψει το επάγγελμα του συγγραφέα ως πρόνομο. Γιατί το εξασκούν τόσο λίγοι σωστά; Πολλοί συγγραφείς, λίγοι αναγνώστες. Έστω και έτσι, διαφωνώ με το μυστικισμό με τον οποίο περιβάλλουν πολλοί συγγραφείς τον εαυτό τους. Δουλειά μου είναι να ψυχαγωγώ, όχι να είμαι κοινωνικά καίρια. Άλλωστε κανείς δεν παίρνει πια τους συγγραφείς πολύ στα σοβαρά. Γεγονός όχι απαραίτητα κακό.

Παγκόσμια φήμη σάς περιμένει με την κινηματογραφική μεταφορά του «Maestra». Είστε έτοιμη για τόσο προβολή; Κανείς δεν νοιάζεται τόσο πολύ για τους λογοτέχνες. Σίγουρα οι παπαράτσι δεν θα διαγκωνίζονται στο κατώφλι μου. Ουδέποτε με ενδιέφερε η διασημότητα. Μου αρκεί να μπορώ να ζήσω εμένα και την κόρη μου. Και, αν είμαι τυχερή, να σκαρώσω ενδιαφέροντα γραπτά. **A**

ΘΕΛΗΣΑ ΝΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΗΘΙΝΟ, ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΞΑΓΟΡΑΖΕΙ ΔΥΝΑΜΗ. Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΗΡΩΙΔΑΣ ΣΤΗΝ ΑΣΧΗΜΙΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΙΜΑΝΣΗ ΤΗΣ.

Συνήθως προσπαθούμε να κουβαλάμε λίγη ποίηση επάνω μας, λίγο ενοχικά ίσως οι περισσότεροι, κρατώντας την σαν λύση ανάγκης στην απόλυτη απόγνωση της καθημερινότητας, σαν σοκολάτα σε λιποθυμικές τάσεις ή κάποιον κρυφό κήπο στο κέντρο της Αθήνας για να κωνόμαστε την ώρα της μεγάλης ζέστης. Είναι ποίηση άμεσης δράσης, ένα σημείωμα, μία φωτογραφία, μία ουλή, περνάμε το δάχτυλο επάνω της να την αισθανθούμε ξανά, να πάρουμε βαθιά ανάσα, να γαληνέψει ο νους.

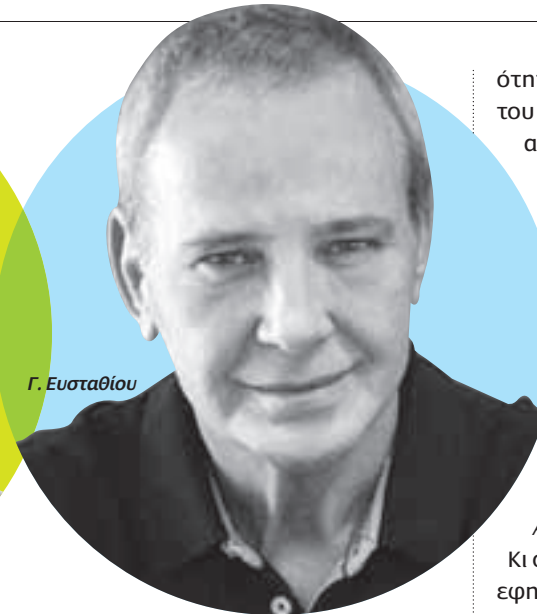
Αυτές τις μέρες κουβαλώ επάνω μου δύο βιβλία με ποιήματα που έγραψαν δύο άνθρωποι που εκτιμώ, τον καθένα για άλλους λόγους ± άλλες ιστορίες με δένουν με τον καθένα και τώρα συνέπεσε η χαρά τους τις ίδιες μέρες να μου προσφέρουν το βιβλίο τους, προσεχτικά και με αγάπη να μου το παραδώσουν, με εγκάρδιο σημείωμα με μικρή στην πρώτη του σελίδα, όπως είναι ωραίο πάντα έτσι να ξεκινούν τα βιβλία με ποιήματα: με μία ιδιόχειρη, αποκλειστική αφιέρωση.

Αναρωτιόμασταν τι συμβαίνει και όλοι γράφουν ποιήματα, πού βρέθηκε σε εποχές τόσο σκοτεινές και με τόσο μίσος διάχυτο παντού, να ξεχειλίζει τόσο ποίηση κι ανάγκη να ειπωθούν και να τυπωθούν τα στιχάκια και οι ρίμες των ανθρώπων; Κυκλοφορούν τα βιβλία με την ίδια διακριτική κομψότητα που είχαν ανέκαθεν ± παλιές, όμορφες γραμματοσειρές, συνήθως times ή sylfaen, μικρά σχέδια ανάμεσα στις σελίδες, ελεύθερες ή όχι περασιές, χαϊκού ή ολόκληρα κατεβατά. Βιβλία στα οποία ανατρέχουμε, μερικές φορές ακόμα και τυχαία ξεφυλλίζοντάς τα, να πέφτει το μάτι σε ένα στίχο. Τον διαβάζουμε, τον ακούμε στο μυαλό μας όμορφα και καθαρά, απελευθερώνει το άρωμα της ρίμας του, τον αφήνουμε να καταλαγιάσει, να βγάλει χυμούς και μυστικά και δευτερές σκέψεις ανάμεσα από τις γραμμές του. Και μετά κλείνουμε το βιβλίο, κρατάμε τον απόχό του, πάμε με αυτό για ύπνο. Έτσι γίνεται.

Και ποιος τα αγοράζει αυτά τα βιβλία; Κρυφοκοιτάμε τα βλέμματα των ανθρώπων στα βιβλιοπωλεία όταν ξεφυλλίζουν ποιήματα και δεν φαίνεται καμία συγκίνηση, ούτε καν τμήμα ποίησης δεν υπάρχει εύκολα πια, στριμώχνονται οι λίγες δεμένες σελίδες δίπλα σε τόμους-τούβλα γυναικών συγγραφέων με μυθιστορήματα βαριάς τηλεοπτικής ηθικής ± καμία ελπίδα για τα λεπτά ποιήματα που συνθλίβονται οι ράχες τους στα ράφια. Υπάρχει τρυφερότητα σε αυτά, και αυτή είναι που καθορίζει τη ζωή τους. Αυτή είναι που γοητεύει σε ένα τέτοιο

Δ. Φύσσας

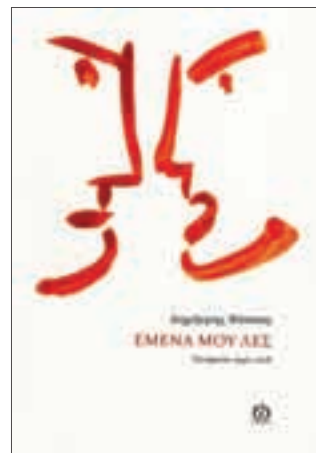

Γ. Ευσταθίου

Η ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Δύο βιβλία με ποιήματα μέσα σε μία δύσκολη, σκοτεινή εποχή

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

βιβλίο εκείνου που θα τη διακρίνει και θα το πιάσει στα χέρια του.

«*Η Τρυφερότητα των Ακρων*» λοιπόν είναι ο τίτλος της ποιητικής συλλογής του δημοσιογράφου, στιχουργού και ραδιοφωνικού παραγωγού **Γιώργου Ν. Ευσταθίου**, που μόλις κυκλοφόρησε στις εκδόσεις Οδός Πανός. Είναι η πρώτη του ποιητική συλλογή, ποιήματα που τα μάζευε σκόρπια στα συρτάρια της ψυχής του και τα συγκέντρωνε στον πιο τρυφερό εκδοτικό οίκο της πόλης ± το «σπίτι» του Γιώργου Χρονά της Οδού Πανός, εκεί που βρίσκουν καταφύγιο οι ποιητές, τα δαιμόνια, οι άγγελιοι, οι παλιές τραγουδίστριες, οι καταραμένοι ρόκερς και οι αγαπημένοι φίλοι από τα παλιά. Έτσι και οι δύο Γιώργηδες, φίλοι από τα νεανικά τους χρόνια, έδωσαν φωλιά στα ποιήματα αυτά που μοιάζουν να είναι ένα μεγάλο, αέναο ερωτικό τραγούδι που συνδέει εκείνη την εποχή, των 70s με τη σημερινή. Μία νυχτερινή συμφωνία σε χρώμα βαθύ μπλε με όμορφα «Μοραλικά» σχέδια του Αντωνάκη (Χριστοδούλου) ανάμεσά της, που εκφράζουν με έναν τόσο (αρχαίο) ελληνικό τρόπο τα «Ακρα» του τίτλου, δίνουν σπονδυλική στήλη και κορμό να αναπτυχθούν και να ανθίσουν τα ποιήματα σαν ξεχωριστά κλαδιά, μεγάλα ή μικρότερα, φορτωμένα ή μοναχικά, σαν μια απλή γραμμή. Ο μεγάλος ερωτικός του Γιώργου Ευσταθίου ήταν πάντα σαφής και αγαπημένος. Ο ίδιος, όπως τα ποιήματά του, είναι τρυφερός ± ο κορμός του, οι γραμμές του σώματός του έχουν μία ευγενική κάμψη φιλίας. Τα χέρια του θυμάμαι πάντα να κρατάνε με αγάπη και μια λύπη ένα ποτό, ένα τσιγάρο που έκαιγε νύχτες ολόκληρες (πάνε όμως πια αυτά) ή τα θυμάμαι να κρατάνε χειρόγραφα, θέματα που έφερνε να τα παραδώσει στον αρχισυντάκτη των περιοδικών που έγραφε, με πάντα ευθύβολα, μικρά, ειλικρινέστατα γράμματα. Πάντα, παντού, υπήρχε κάπου κρυμμένη μία μελαγχολία. Ένα όμορφο αχ υπέροχης μαται-

ότητας που ακολουθούσε κάποιον στίχο του που ακουγόταν στο ραδιόφωνο, ή ένα αστέριο που τελείωνε με λυτρωτικά γέλια, ή τις μικροσυζητήσεις μας στα μπαρ. Και τι λέγαμε; Κουρέλια ερωτικών ιστοριών. Φλασιές και εικόνες από την ίδια πάντα σκηνή:

«...*Ήθελε τόσο να φωνάξει: Μείνε λίγο / τα ίδια λόγια πες μου, τα ίδια πάλι / ακόμα μια φορά κι ας είναι ψέματα. / Δεν έβγαλε μιλιάρη, δεν είχε ούτε λέξη / όχι πως μέτρησε να μην τσαλακωθεί / ήτανε θέμα αισθητικής και τίποτα άλλο*» (από το «*Θέμα Αισθητικής*»).

Κι όμως, ο Γ. Ευσταθίου μέσα σε αυτή την εφηβική σχεδόν δίνη ποιημάτων του έρωτα, της εγκατάλειψης, της ματαιότητας, της πρώτης φοράς, έχει κρύψει βαθιά μία στέρεα, γήινη αγάπη για τη γη και τη δύναμή της. Αυτά τα ίδια «τρυφερά του άκρα» που τρεμοπαίζουν και αποθεώνονται στο τέλος μιας ερωτικής νύχτας, αυτά τα ίδια χέρια ξέρουν να φροντίζουν με αγάπη τους φίλους, να φτιάχνουν υπέροχα πιάτα με όμορφα, φρέσκα υλικά από τη φύση, να κρατούν με θάρρος τα χέρια άλλων έτοιμων να πέσουν στον γκρεμό.

Τη δύναμη τη βρήκα και στο άλλο βιβλίο, «*Εμένα μου λες - Ποιήματα 1997-2016*» του πολυγραφοτάτου συνεργάτη στην Athens Voice **Δημήτρη Φύσσα**, που κυκλοφόρησε στις εκδόσεις ΑΩ. Είναι ποιήματα ενός κυνικού φιλόσοφου που έχει βρει την ποίηση σε ένα πλέγμα φίλων και τόπων, κωδικών μιας ζωής σε λημέρια και στέκια. Ο Δ. Φύσσας αγαπάει την Αθήνα με έναν εκπληκτικό τρόπο που τον ζηλεύω: λατρεύει τα ρημαγμένα της τοπία που τα σαρώνει με το βαρύ του βήμα, ξέρει τις μυστικές γωνιές της, καφενεία που κανένας δεν ξέρει ότι υπάρχουν, «...*στην απόλυτη εκείνη ψυχία των αποφυλακισμένων και καταζητούμενων, στο μαγαζί που 'χε μονάχα μπριζόλες και κρασί - αυτά τα δύο πράγματα μονάχα, τρίτο δεν υπήρχε, ούτε καν ψωμί. Έβαζες μάλιστα μόνο σου κρασί απ' το ψυγείο, ήταν ένα κοινό ψυγείο σπιτιού...*». Ξέρει να βάζει φυτιλιές ανάμεσα από τις γραμμές του, πετάει υπονοούμενα και ονόματα, απευθύνεται στα ίσα σε συνομιλητές και συνδαιτηγμένες, ποιητές γνωστούς και αγνώστους, γυναίκες της Αθήνας, δίνει αστερίσκους κι εξηγήσεις σαν ιδανικός καθηγητής προετοιμασίας για τις πανελλήνιες. Μας μαθαίνει τη δική του Αθήνα με τον πιο ελεύθερο, τρυφερό τρόπο.

Αυτά τα δύο βιβλία έχω μέσα στο σακίδιο αυτές τις μέρες. **A**

→ (panikoval500@gmail.com)

Εκεί που δεν το περιμένεις
Αντώνης Τσιρικουδής,
εκδ. Παράξενες Μέρες

Μια συλλογή με τριάντα τρία διηγήματα που όλα εμπεριέχουν την ανατροπή, είτε ως προσδοκώμενο είτε και ως απειλή. Ανάμεσα στους ήρωες του βιβλίου ένας Μπουκόφσκι που δεν μπορεί να γράψει, ένας φιλόζωος που στεριώνει το γάτο του επαναλαμβάνοντας το λάθος της μητέρας του, μια ηλικιωμένη που έχει βρει ένα ιδιόμορφο τρόπο για να επιβιώσει, ένας γιος που προσπαθεί με ένα γράμμα να ξεγράψει τον πατέρα του και ένας μικροτσούτσουνος που συμπάσχει με το δράμα μιας νεαρής με ελάχιστες εμπειρίες στους αμμόλοφους του Άι Γιάννη στη Γαύδο... Με εξώφυλλο και τέσσερα χαρακτηριστικά του Mathew Halpin.

ΝΕΑ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ

Αναβάτες θρύλους βράβευσε η Ιπποδρομίες ΑΕ, ενώ στηρίζει αναβάτες με αναπηρία

Τέσσερις από τις πλέον εμβληματικές μορφές των ελληνικών ιπποδρομιών, τους παλαιμάχους αναβάτες Βαγγέλη Κεράτσα, Μαρίνο Σαντοριναίο και Θανάση Σωτηρόπουλο, καθώς και τον πολυνίκη του 2015, Παναγιώτη Δημητσάνη, τίμησε η εταιρία Ιπποδρομίες ΑΕ, σε μια εκδήλωση που όχι μόνο ήταν μοναδική στα χρονικά των ελληνικών ιπποδρομιών, αλλά επισφράγισε και την πρόθεση της εταιρίας να δώσει ξανά στις ελληνικές ιπποδρομίες την αίγλη του παρελθόντος. Σε μια ακόμα σημαντική κίνηση, η Ιπποδρομίες ΑΕ τίμησε και τους Σταμάτη Μπάκο και Παναγιώτη Λιάκο, αναβάτες με αναπηρία, αναλαμβάνοντας σημαντικές πρωτοβουλίες για τη στήριξή τους.

«Αναγνωρίζουμε την προσφορά και τιμούμε ένα πολύ σημαντικό μέλος της ιπποδρομιακής κοινότητας, τους αναβάτες, τους πρωταγωνιστές των ελληνικών ιπποδρομιών. Στο πρόσωπο αυτών που βραβεύουμε σήμερα αναγνωρίζουμε και τιμάμε όλους τους αναβάτες και την τεράστια συνεισφορά τους. Μετά την ανάληψη των ιπποδρομιών από τον Όμιλο του ΟΠΑΠ και την εταιρία Ιπποδρομίες, μία νέα εποχή, ένα νέο κεφάλαιο έχει ξεκινήσει για τον χώρο των ιπποδρομιών. Είμαστε εδώ γιατί πιστεύουμε στις ελληνικές ιπποδρομίες και τις προοπτικές ανάπτυξής τους», δήλωσε χαρακτηριστικά ο πρώτος αντιπρόεδρος του ΟΠΑΠ και πρώτος αντιπρόεδρος της Ιπποδρομίες ΑΕ, **Σπύρος Φωκάς**.

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο γενικός διευθυντής εταιρικής επικοινωνίας του ΟΠΑΠ και δεύτερος αντιπρόεδρος της Ιπποδρομίες ΑΕ, **Οδυσσεάς Χριστοφόρου**, έκανε λόγο για την αρχή μιας σειράς δράσεων που προγραμματίζει η εταιρία «για να αναδείξουμε τις ελληνικές ιπποδρομίες, οι οποίες θα ανακτήσουν τη χαμένη τους αίγλη. Είναι ένα στοίχημα που έχουμε πάρει όλοι μαζί και θα το κερδίσουμε».

«Παρών» στην εκδήλωση ήταν και ο πρόεδρος της Φιλίππου Ενώσεως, **Γιώργος Βαρδινογιάννης**, ο οποίος αναγνώρισε το έργο που έχει γίνει μέχρι στιγμής από τις Ιπποδρομίες ΑΕ και βράβευσε τον πολυνίκη αναβάτη του 2015, Παναγιώτη Δημητσάνη.

Ο Καμύλ Ζίγκλερ βραβεύει τον Σταμάτη Μπάκο

Την Τετάρτη, 20 Ιουλίου, η ώρα του μεγάλου ντέρμπι! Κούρσες, θέαμα και μοναδικές δράσεις για όσους επισκεφθούν τον Ιππόδρομο.

Ο Οδυσσεάς Χριστοφόρου παραδίδει το βραβείο στον Μαρίνο Σαντοριναίο

Σπύρος Φωκάς και Βαγγέλης Κεράτσας

Πώργος Βαρδινογιάννης και Παναγιώτης Δημητσάνης

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Από την πλευρά των αναβατών ο «στρατηγός» **Βαγγέλης Κεράτσας** είπε: «Η σημερινή εκδήλωση ήταν κάτι σπάνιο, πρώτη φορά έγινε αυτό. Δεν έχει ξαναγίνει και εύχομαι εκδηλώσεις όπως η σημερινή να συνεχιστούν στο μέλλον».

Ο **Μαρίνος Σαντοριναίος** επεσήμανε: «Είμαι φοβερά συγκινημένος για τη βράβευση των παλαιμάχων και την παρουσία παλιών συναδέλφων μας που είχαμε καθεί. Είναι μία φοβερή προσπάθεια και ελπίζω να έχει συνέχεια».

Ο κ. **Παναγιώτης Δημητσάνης** δήλωσε: «Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλο τον κόσμο που αγαπάει τις ελληνικές ιπποδρομίες. Ελπίζω να συνεχίσω να καβαλάω και να μεγαλώσω τις επιτυχίες μου και οι επόμενοι να καταφέρουν να ξεπεράσουν τα δικά μου κατορθώματα».

Το βραβείο εκ μέρους του **Θανάση Σωτηρόπουλου** παρέλαβε ο γενικός γραμματέας του Συνδέσμου Αναβατών, **Νίκος Κατσάλης**, ευχαριστώντας τις Ιπποδρομίες ΑΕ «για τη βοήθεια που έχουν προσφέρει μέχρι τώρα, πιστεύω πως η συνεργασία που έχουμε για το καλό του χώρου να συνεχιστεί».

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΑΝΑΒΑΤΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Οι αναβάτες **Σταμάτης Μπάκος** και **Παναγιώτης Λιάκος** τραυματίστηκαν σοβαρά ενώ αγωνίζονταν και η Ιπποδρομίες ΑΕ προχώρησε σε μια κίνηση στήριξής τους, η οποία αποτελεί πρωτοβουλία του προέδρου του ΟΠΑΠ και της Ιπποδρομίες ΑΕ, **Καμύλ Ζίγκλερ**. Συγκεκριμένα, δημιουργήθηκε ένας ειδικός λογαριασμός, ο οποίος συνδέθηκε με την ιπποδρομιακή δραστηριότητα του Μαρκόπουλου. Έτσι, για κάθε ιπποδρομία που θα γίνεται εκεί, ένα ποσό θα κατατίθεται στο λογαριασμό και στο τέλος κάθε μήνα, μέρος των χρημάτων θα δίνεται στους δύο αναβάτες. Παράλληλα, ο ειδικός αυτός λογαριασμός είναι ανοικτός σε όποιον επιθυμεί να συνεισφέρει.

«Δυστυχώς, εκτός από τις ένδοξες στιγμές και τους θριάμβους, υπάρχουν και άτυχε στιγμές. Ατυχήματα, που καμιά φορά οδηγούν σε σοβαρούς τραυματισμούς ή ακόμα και σε αναπηρία. Και η σημερινή οικονομική κρίση δημιουργεί ένα επιπλέον βάρος, κάνοντας τις συνθήκες διαβίωσης ακόμα χειρότερες μέρα με τη μέρα. Ως μέλος της Ιπποδρομίες, ως μέλος του ΟΠΑΠ, με περηφάνια σας ανακοινώνω την πρωτοβουλία μας να στηρίξουμε αυτούς τους δύο αναβάτες με αναπηρία. Στόχος μας ήταν να βρούμε μια βιώσιμη λύση, η οποία θα βοηθήσει τη ζωή τους σε βάθος χρόνου», δήλωσε ο Καμύλ Ζίγκλερ, βραβεύοντας τους δύο αναβάτες. ●

Πώς πρέπει να εμφανίζεται ένα Εθνικό Θέατρο στην Επίδαυρο; Είναι η ερώτηση που θέτει ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, **Στάθης Λιβαθινός**, καθώς κάνει πρεμιέρα στο αρχαίο θέατρο η «Αντιγόνη» σε δική του σκηνοθεσία.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Κάθε θεατρικό έργο, πόσο μάλλον αρχαίο ή κλασικό, έχει δύο ζωές. Η μία είναι η ζωή που δίνει στο μύθο ο συγγραφέας και η άλλη, η δεύτερη, αυτή που δίνει μέσω της παράστασης ο σκηνοθέτης. Δεν πιστεύω δε πως, ως σκηνοθέτης, πρέπει να κάνεις τα πάντα, ώστε το έργο να είναι αναγνωρίσιμο με τον κλασικά "αποδεκτό" τρόπο. Προσεγγίζοντάς το οφείλεις να είσαι ειλικρινής απέναντί του, στον εαυτό σου, αλλά να σε αφορά και η εποχή σου.

«Υπάρχει μια προκλητική ερώτηση: Πώς πρέπει να εμφανίζεται ένα Εθνικό Θέατρο στην Επίδαυρο; Δεν έχω ακόμα μια ολοκληρωμένη απάντηση. Το σίγουρο είναι πως πρέπει να ψάχνει την πρότασή του. Ίσως θα πρέπει να πραγματοποιεί συμπαραγωγές – για παράδειγμα, η «Αντιγόνη» είναι προϊόν συνεργασίας μας με το ΚΘΒΕ και το ΘΟΚ και ο «Οιδίπους Τύραννος» με το θέατρο Βαχτάνγκοφ. Μέσω της παράστασης υπάρχει και μία ακόμα πρόταση που κρύβεται στον τρόπο που στελεχώθηκε ο θίασος. Παλιότεροι πρωταγωνιστές του Εθνικού μάς τιμούν παίζοντας τα μέλη του Χορού και τους βασικούς ήρωες ερμηνεύουν παιδιά νέας θεατρικής γενιάς – εκτός από τον Κρέοντα, τον οποίο παίζει ένας ηθοποιός μεσαίας ηλικίας. Για να είναι μια διανομή ζουμερή έχει την ανάγκη τόσο ενός 24άρη ηθοποιού όσο και ενός 80άρη. Αυτό σημαίνει πως επενδύεις στο πάθος και στο ταλέντο, στη σύμπραξη σχολών, και όχι στην εμπορικότητα των ονομάτων – όχι ότι υποτιμά τα αναγνωρίσιμα θεατρικά ονόματα. Όμως, η εποχή έχει αποδείξει πως δεν τα έχει πάντοτε ανάγκη για να κάνει μια παράσταση εμπορική επιτυχία. Για παράδειγμα, αξίζει να επισημάνω πόσο εξαιρετική, αποκαλυπτική για μένα προσωπικά, ήταν η ηθοποιός Στέλλα Φυρογέννη, όπως επίσης και ο εκ του ΘΟΚ Αντώνης Κατσάρης, μαζί με τους δύο θαυμάσιους πρωταγωνιστές του ΚΘΒΕ Αστέρι Πελέκη και Πάννη Χαρίση. Μπορεί να είναι γνωστοί στις πόλεις τους, αλλά δεν θα τους πεις πανελλαδικά αναγνωρίσιμους.

«Το έχω πει πολλές φορές πως δεν είμαι νεολάγνος. Για μένα, η Μαρία Σκούντζου, ο Κώστας Καστανάς, ο Νίκος Μπουσοδούκος, η Μπέτυ Αρβανίτη είναι μεγάλοι άνθρωποι με νέες ψυχές – νομίζω ο Χαλεπάς έχει δημιουργήσει τέτοια αγάλματα. Στην Ιαπωνία έχουν τον εξαιρετικό όρο "εθνικός θησαυρός" για κάποιους ηθοποιούς. Οι Ρώσοι έχουν το "ηθοποιός του λαού", και μάλιστα συνοδεύεται από παράσημο της πολιτείας ως ύψιστη αναγνώριση της προσφοράς του ηθοποιού στο θέατρο. Πιστεύω

ΣΤΑΘΗΣ ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ ΦΤΑΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΚΛΙΣΣΕ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

πως κάποτε πρέπει να δημιουργηθεί και κάτι ανάλογο στη χώρα μας. Εμείς πάλι όταν οι ηθοποιοί, οι χορευτές ή οι μουσικοί μεγαλώσουν τους αφήνουμε στην άκρη, να περάσουν στα αζήτητα. Είναι έγκλημα. Ονειρεύομαι στο Εθνικό Θέατρο να συνυπάρχουν όλες οι γενεές, να δημιουργηθεί μια οικογένεια που να συμπεριλαμβάνει από... τον εγγονό μέχρι τον παππού και τη γιαγιά.

«Δεν είμαι υπέρ μιας θετικής ή μιας αρνητικής άγνωσης ενός έργου ή ενός ρόλου. Από τον Ντοστογιέφκι και μετά συνειδητοποιήσαμε πως και ο μεγαλύτερος εγκληματίας έχει μια φωτεινή αχτίδα μέσα στην ψυχή του. Οι πράξεις της Αντιγόνης επιδέχονται πολλές ερμηνείες. Ακούγοντας τη μετάφραση του Μαρωνίτη, πρώτη φορά σε θέατρο (σ.σ. μετά τη συνέντευξη και πριν τυπωθεί η εφημερίδα έφυγε από τη ζωή ο Δημήτρης Μαρωνίτης. Οι παραστάσεις πλέον, είναι αφιερωμένες στη μνήμη του), μπορεί κανείς να διαισθανθεί πως η Αντιγόνη είναι ένα μείγμα μοναξιάς και αποκοτιάς. Η Αντιγόνη πρώτα απ' όλα τα βάζει με τον ίδιο τον εαυτό της, από τη στιγμή που στερείται το δώρο του έρωτα. Είναι μια πολύ ακραία πράξη το να αρνιέσαι το χάδι ενός ωραίου αγοριού. Μπορεί να φαίνεται στα μάτια μας ως ηρωίδα, λόγω του τέλους στην τραγωδία, αλλά σε όλη τη διάρκειά της είναι ένας άνθρωπος που έχει αγωνίες και φόβους. Στη δική μας ερμηνεία η Αντιγόνη συνομιλεί με την αποκοτιά της νεότητας της.

«Μια ολόκληρη γενιά μπορεί να ταυτιστεί με το πρόσωπο της Αντιγόνης παρόλο που στη σύγκρουσή της με τον Κρέοντα τα λόγια του τελευταίου είναι που ακούγονται πιο ταιριαστά στην εποχή μας. Πατί η Αντιγόνη παλεύει με τη μοναξιά της, προβαίνει σε ακραίες πράξεις, συγκρούεται με την εξουσία, θέλει να χαράξει το δικό της δρόμο, να κάνει τις επιλογές της. Κι αν κάποιος μπορεί να τη δει επικεφαλής σε πορεία, για μένα η Αντιγόνη θα μπορούσε εξίσου να κλείνει τα παντζούρια των παραθύρων, αν περνούσε μια πορεία κάτω από το σπίτι της. Είναι ικανή να κάνει και τα δύο. Πάντως φοβάμαι πως είναι το λάγνο όνειρο μιας εποχής να δει τυλιγμένη την Αντιγόνη με μια επαναστατική σημαία.

«Ως καλλιτέχνες είμαστε δέσμοι πολλών ιδεών, αλλά και των χρωμάτων που έχουμε μπροστά μας προκειμένου να ζωγραφίσουμε τον πίνακα. Για να κάνεις

μια επιλογή πρέπει να συμπέσουν: μια ιδέα που θα αναφλέξει το σύμπαν, η ομάδα ατόμων με τα οποία θα ήθελες να δουλέψεις, ένα καλό κείμενο και σίγουρα μια μαύρη τρύπα μέσα στην εποχή... Οτιδήποτε έχω θαυμάσει στη ζωή μου έφερνε κάτι τελείως προσωπικό στη συνάντησή του σκηνοθέτη με το έργο. Όπως επιθυμώ να μη χρειάζεται αποκωδικοποιητής προκειμένου να καταλάβει κάποιος τις παραστάσεις μου, έτσι δεν θέλω να εντάσσονται εύκολα σε ένα είδος. Πιστεύω στο στίχο του ποιητή "Η πείρα μου ξέμαθε τον κόσμο". Θέλω να έχω μόνο ερωτηματικά όταν πλησιάζω το έργο.

«Στη ζωή μου έχω δει μόνο δύο φορές την «Αντιγόνη». Η μια ήταν η κινηματογραφική μεταφορά της από τον Τζαβέλλα, με τη συγκλονιστική ερμηνεία του θείου μου Μάνου Κατράκη στο ρόλο του Κρέοντα. Η άλλη ήταν η παράσταση του Λευτέρη Βογιατζή. Δεν έτυχε ποτέ να

την ξαναδώ ούτε εδώ ούτε στο εξωτερικό. Όμως ακόμα και αν δεν έχεις δει την τραγωδία, το συλλογικό μας ασυνείδητο είναι γεμάτο από κάποια κλισέ και περιορισμούς που πρέπει να τα ξεπεράσουμε. Προσωπικά θέλω να απαλλαγώ από τα σχετικά κλισέ με την τραγωδία. Οφείλουμε να προχωρήσουμε σε μια νέα έρευνα, λες και βρισκόμαστε σε παρθένο έδαφος. Μόλις έγινε από το Εθνικό Θέατρο σε συμπαραγωγή με το Κέντρο Δελφών το πρώτο studio Αρχαίου Δράματος για Έλληνες και ξένους

ηθοποιούς και είμαι πολύ περήφανος που πραγματοποιήθηκε. Αν αντιλήφθηκα σωστά μετά από τη συζήτηση με την κυρία Αρβελέρ και τον κύριο Καλιγά (σ.σ. η πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών και ο διευθυντής του) μάλλον θα γίνει θεσμός. Θα έρχονται απ' όλο τον κόσμο να μελετούν το αρχαίο δράμα. Δεν ξέρω πώς σκέφτεται τον ανάλογο θεσμό που προανήγγειλε ο διευθυντής του Φεστιβάλ, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, πάντως αν συμβεί, εύχομαι να πετύχουν και οι δύο θεσμοί.

«Όταν κλείνουν τα φώτα είμαστε όλοι ίδιοι. Πατί όλοι μας κάποτε έχουμε ακούσει ένα παραμύθι. Όταν "συμβαίνει" το θέατρο, το κοινό εξατομικεύεται. Γι' αυτό και η τρομερή σιωπή που υπάρχει στις παραστάσεις. Όταν συμβεί δε στην Επίδαυρο είναι κάτι μαγικό. Πατί, ίσως, είναι το πιο ωραίο θέατρο στον κόσμο. **A**

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

String Demons, σελ. 33

WEST SIDE STORY

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Υπάρχει κάποιος που δεν έχει ακούσει το τραγούδι «America»; Που δεν παρασύρθηκε από την ερωτική ιστορία του Τόνι και της Μαρίας; Τώρα το «West Side Story» σε μια υπερπαραγωγή που δεν έχει να ζηλέψει σε τίποτα αυτές του εξωτερικού έρχεται στο Μέγαρο Μουσικής διαθέτοντας δύο τεράστια ατού: την Καμεράτα στην ορχήστρα και τον Γιώργο Πέτρου στη διεύθυνσή της. Ο τελευταίος μετέφερε στην Α.Α. το πάθος του για την μουσική του Leonard Bernstein.

«Νομίζω πως αυτό που είπε ο Μότσαρτ για τη μουσική του ισχύει στο *West side story*. Αυτό που έχει αξία είναι πως από το έργο μου αντλούν πολύ μεγάλη ευχαρίστηση ακόμα και αυτοί που

δεν γνωρίζουν μουσική, ενώ όσοι ξέρουν ανακαλύπτουν πράγματα σε δεύτερο και τρίτο επίπεδο. Πρόκειται για ένα αριστουργηματικό έργο με μια σύνθεση πολλαπλών διαστάσεων τόσο από τεχνικής όσο και από δραματουργικής άποψης. Έχει αφάνταστες δυσκολίες στο τεχνικό κομμάτι, όμως το αποτέλεσμα περνάει τόσο ευχάριστα στο θεατή. Επιπλέον δεν μπορεί κανείς να μείνει αμέτοχος με ό,τι συμβαίνει επί σκηνής. Να μη γελάσει με το χιούμορ του έργου, να μην παρασυρθεί από την ιστορία αγάπης ή να μη συγκινηθεί με το τέλος.

» Το *West Side Story* είναι τρομερά απαιτητικό τόσο για την ορχήστρα όσο και για τους πρωταγωνιστές ± πρέπει να τονίσουμε πως δραματουργικά όλοι οι ρόλοι έχουν την ίδια αξία. Μπήκαμε στον πειρασμό να το μεταφέρουμε στο σήμερα, πόσο μάλλον γιατί το έργο θίγει το μεταναστευτικό ζήτημα, αλλά τελικά στάθηκε αδύνατο να παραβλέψουμε τη δεκαετία του '50 στην οποία αναφέρεται. Δεν κάναμε όμως μια στείρα αναπαραγωγή της εποχής, αλλά ένα κλείσιμο ματιού στα 50s ± γίνεται και μέσω του σκηνικού το οποίο παρουσιάζει μια Νέα Υόρκη με μια πιο εικαστική-φανταστική προσέγγιση.

» Η πρόζα είναι στα ελληνικά αλλά οι στίχοι των τραγουδιών στα αγγλικά, γιατί η μουσική στα τραγούδια έχει φτιαχτεί για έναν πολύ συγκεκριμένο ήχο γλώσσας που δεν μπορείς να τον προσπεράσεις. Όσο δε για τα παιδιά που πρωταγωνιστούν, βρέθηκαν μετά από ακρόαση και είναι όλα τελειόφοιτοι δραματικών ή μουσικών σχολών.

» Το τελευταίο ντουέτο της Ανίτας και της Μαρίας *A boy like that* με συγκινεί απίστευτα. Θεωρώ πως είναι μια συγκλονιστική στιγμή, αριστοτεχνικά γραμμένη, με φοβερά υπονοούμενα, που ακόμη και αν δεν τα καταλάβεις περνούν στο αίμα και στο μυαλό σου. Η δε οπερατική κορύφωσή του δείχνει όλο το μεγαλείο του έργου. Ξέρω πως χρειάζεται να ξέρει κανείς μουσική για να καταλάβει τι σημαίνει πως το *West Side Story* είναι γραμμένο πάνω σ' ένα μουσικό σπόρο (εδώ τέταρτη αυξημένη). Αυτήν παραλλάσσει, αντιστρέφει, διευρύνει, μικραίνει, βγάζοντας ένα υπέροχο αποτέλεσμα που αποδεικνύει πως δεν πρόκειται για ένα μιούζικαλ με τυχαία τραγούδια, αλλά πως όλα δημιουργήθηκαν ως μια ενότητα. Είναι ένα μιούζικαλ επιπέδου μιας σπουδαίας όπερας ή μιας αξεπέραστης κλασικής σύνθεσης. ●

INFO

16 & 18/7 21.00, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα. Μουσική διεύθυνση: Γιώργος Πέτρου. Σκην.: Γιώργος Πέτρου - John Todd. Πρωταγωνιστούν: Γιάννης Καλύβας, Μαρίνα Σάττι, Ιάσωνας Μανδηλάς, Αντρέας Βούλγαρης κ.ά. Πληροφορίες-εισιτήρια: 2103272000, 2103222720, www.greekfestival.gr (Στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου).

ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Αυλή είναι στέκι

Μπορεί να μην της φαίνεται, αλλά η Αθήνα διατηρεί ακόμα τις παλιές, καλές γειτονιές της. Και με το «γειτονιά» εννοώ, ό,τι εννοούν και οι ταινίες της Φίνος Φιλμς. Κυρίες με λουλουδένιες ρόμπες στα μπαλκόνια και τις αυλές, γειτόνοι που αλληλοκαλημερίζονται με θέρμη, πιτσιρικάκια που παίζουν μπάλα και στη γωνιά του δρόμου ένα καφενείο να χωράει τις ζωές των κατοίκων.

Τέτοια γειτονιά είναι το Κουκάκι. Αληθινή, ζωντανή, γεμάτη με συγκινητικές ιστορίες φιλίας, σαν αυτή που ακολουθεί. Ο Κυριάκος, ο Τάσος και ο Κωνσταντίνος, γνωρίστηκαν στα 5 τους. Με μια πόρτα να χωρίζει τα σπίτια τους, έγιναν αμέσως ακώριστοι. Η «Αυλή», από τα πρώτα μαγαζιά που άνοιξαν στον πεζόδρομο της Γ. Ολυμπίου, έγινε το στέκι τους. Όλα τους τα μυστικά, οι έρωτες, οι φόβοι κι οι ελπίδες είχαν εκέμυθο ακροατή, τους τοίχους της Αυλής.

Κι ύστερα; Ύστερα η κρίση πήρε φόρα, παρέσυρε μαζί της την «Αυλή», την εφηβεία και τα όνειρα. Για μήνες τα τρία αγόρια, που πια ήταν σχεδόν άντρες, πέρναγαν με σφιγμένη καρδιά έξω από το κλειστό τους στέκι. Ώσπου κάποιος πέταξε την ιδέα: η «Αυλή» θα γινόταν δική τους!

Πριν από το βράδυ της Παρασκευής, δεν είχα ξανάρθει. Αλλά φίλοι πολλοί, από διαφορετικές γειτονιές ο καθένας, είχαν κάτι να μου πουν για το μαγαζάκι με τις χρωματιστές καρέκλες. Άλλος για τον ωραίο καφέ που έρχεται με αφράτο, σπιτικό κεκάκι. Άλλος για τις ποικιλίες-βουνά, που ποτέ δεν καταφέρνει να τελειώσει. Ένας τρίτος μου είπε μια φορά πόσο του αρέσει που οι ιδιοκτήτες είναι πάντα

γελαστοί. Το επαληθεύω στο χαμόγελο του Κυριάκου.

«Σκεφτήκαμε τι θα θέλαμε εμείς» μου λέει. «Ένα μέρος χαλαρό, να πεις ένα καλό καφέ, να αισθάνεσαι άνετα και οικεία. Θέλαμε καλή σχέση ποιότητας-τιμής, άλλωστε δεν μας ενδιέφερε να βγάλουμε κάτι παραπάνω από ένα μισθό. Για αυτό είμαστε πάντα γεμάτοι, όσοι έρχονται, ξαναέρχονται».

Κάθομαι στις διάσπρες χρωματιστές καρέκλες και παραγγέλλω τη μικρή ποικιλία για δύο άτομα (€7). Δεν περνάει ώρα πολλή και έρχεται ένα πιάτο, τόσο τίμια παραγεμισμένο με λουκάνικα, κεφτεδάκια, κοτομπουκιές, τηγανητές πατάτες κι αλοιφές, που σκέφτομαι πως έχουν κάνει λάθος — μήπως αυτή είναι η μεγάλη ποικιλία; Δεν έχουν κάνει. Τσιμπολογάμε και μια πίτσα (€4,5) με ντομάτα, πιπεριές, χωριάτικο τυρί και ελιές, θέλω να δοκιμάσω και τα burgers με σπιτικό μπιφτέκι (το φτιάχνουν οι μαμάδες των αγοριών), αλλά δεν μου μένει χώρος και περιορίζομαι στη δροσιά μιας καλής μοναστηριακής μπίρας (Grimbergen). Βλέπω μεγάλη ποικιλία και σε cocktails, που μαθαίνω πως σύντομα θα εμπλουτιστεί με 12 καινούργια cocktails. Για τους πιο μερακλήδες φυλάνε εξαιρετική ρακή από την Κρήτη. Το χειμώνα φτιάχνουν με αυτή φημισμένα ρακόμελα — οι θαμώνες τα ονομάζουν «χειμωνιάτικη θεραπεία».

Η καλοκαιρινή θεραπεία, πάντως, δεν θα μπορούσε να είναι πιο αποτελεσματική. Κέφι, γέλια, φίλοι, ωραίες μουσικές, 6-7 καλές επιλογές σε φαγητό, ποτά με €5, cocktails με €6, ωραίοι καφέδες, καλή καρδιά. Να γιατί θα ξαναέρθουμε, κι εσύ κι εγώ.

Γ. Ολυμπίου 4, 211 4051412,
Fb: Καφενείο n «αυλή»

BANCA CAFE

Δεν πιστεύεις ότι υπάρχει όαση στο κέντρο της Αθήνας;; Κι όμως υπάρχει μία, στη συμβολή των οδών Ακαδημίας και Χαριλαου Τρικούπη. Από τα παλιότερα στέκια της περιοχής, στη στοά του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αποτελεί μία όμορφη απόδραση για τα επαγγελματικά ή μη ραντεβού σας, τα γρήγορα διαλείμματα από το στρες της καθημερινότητας. Άνετος χώρος με ζεστή διακόσμηση, ευχάριστη διάθεση, διατίθεται και για τις ορκωμώσεις σας με επιπλέον έκπτωση στις.

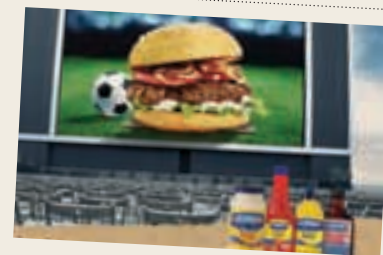
Χαρακτηριστικά του μαγαζιού, ο ποιοτικός καφές, τα νόστιμα σνακ αλλά και οι λαχταριστές μπουκιτσες βάφλας, που σίγουρα δεν θα αντισταθείτε να δοκιμάσετε...

✦ ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ! ✦

ΝΕΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΧΥΜΟΙ ΔΕΛΤΑ

Η ΔΕΛΤΑ καινοτομεί ξανά διευρύνοντας την γκάμα των προϊόντων υψηλής διατροφικής αξίας ΔΕΛΤΑ Smart, με νέους απολαυστικούς, 100% φυσικούς χυμούς που διατηρούνται έως και 6 ώρες εκτός ψυγείου, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σε μας και τα παιδιά μας να απολαμβάνουμε τον αγαπημένο μας χυμό παντού, στην εκδρομή, στο ταξίδι, στην παιδική χαρά. Η νέα εξειδικευμένη σειρά 100% φυσικών χυμών ψυγείου ΔΕΛΤΑ Smart δεν έχει συντηρητικά ή πρόσθετα σάκχαρα, μόνο τα φυσικά σάκχαρα των φρούτων και είναι εμπλουτισμένη με βιταμίνες και ινσοσιχεία. Δοκιμάστε τους 3 απίθανους και γευστικούς συνδυασμούς φρούτων: μήλο-πορτοκάλι, κοκτέιλ ροδάκινο-βερικόκο και κοκτέιλ κεράσι-φράουλα, στην πρωτοποριακή συσκευασία... για ζούληγμα!

Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΗΤΑΝ HELLMANN'S

Για πάντα θα θυμούνται τέσσερις τυχεροί φίλοι τη βραδιά του μεγάλου τελικού του Euro 2016. Όχι μόνο για τις συγκινήσεις του παιχνιδιού, αλλά και για τις πρωτόγνωρες συνθήκες υπό τις οποίες το είδαν. Ήταν οι τυχεροί του διαγωνισμού της Hellmann's, που είδαν την μπάλα σε οθόνη τεραστίων διαστάσεων, με επιδαπέδια ποδοσφαιρικά τριγύρω και ζουμερά burgers παρέα με τα λαχταριστά Hellmann's dressings! Sports casters της βραδιάς ήταν μάλιστα η Κατερίνα Ζαρίφη και ο Χριστόφορος Ζαχαράκης.

ΤΑΣΑΚΙ

Το Τασάκι είναι ένα underground μπαράκι στο κέντρο της Αθήνας. Γκροτέσκο, με το κόκκινο χρώμα να κυριαρχεί στο χώρο, καθρέφτες, μεγάλη μπάρα, καλή μουσική και 130 διαφορετικές ετικέτες πατών. Στα αριστερά δεσπόζει μία μεγάλη αφίσα του Nick Cave αλλά και πολλά αποκόμματα από ταινίες. Old School μπαράκι με μοναστηριακές μπύρες, λίγα κοκτέιλ και ένα signature, το λεγόμενο «Θαύμα», με passion fruit, τσιγαρισμένη κανέλα & Ursus βότκα. Η αυλή του είναι δροσερή και ιδανική για αρραβίκα κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών. Υποδέχεται κόσμο όλες τις ημέρες της εβδομάδας εκτός από Κυριακή και Δευτέρα.

Μιλτιάδου 19, 210 3310666

VARIOUSARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Swans - The Glowing Man Προσκυνώ τη χάρη σου, δέσποτα

Μία ζόρικη rock τελετή που καταλήγει σε έκσταση μετά από δύο εξαντλητικές ώρες χορού, παράνοιας, γαλαξιακών ταξιδιών, καλειδοσκοπικών εικόνων και χρωμάτων, ψυχεδελικών περιπλανήσεων. Ο αρχιερέας Michael Gira είναι ένας εμμονικός άνθρωπος, ένας βαθιά θρησκευόμενος πιστός του rock 'n' roll. Ψιθυρίζει και ψέλνει παράφωνα, καθώς κρουστά, καμπάνες και μανουάλια τρεμοπαίζουν ήχους, επαναλαμβάνει με απίστευτη μανία λέξεις, φράσεις αλλά και μουσικά θέματα μέχρι να με τρελάνει, πιάνο, κιθάρες, τύμπανα, κρουστά, χάλκινα, αλλόκοτα όργανα με πλησιάζουν φιλικά και, μόλις παραδοθώ, μου επιτίθενται με μανία και απίστευτη ένταση, τα αυτιά μου πονάνε, το κεφάλι μου πάει να σπάσει, ένα πηχτικό τείχος χτίζεται μέσα μου και με διαστέλλει και μετά γκρεμίζεται και καταρρέω μαζί του.

Ο Michael Gira είναι ένας εμμονικός άνθρωπος που θέλει να δημιουργεί «φαραωνικά» έπη με την επαναχρησιμοποίηση όλων των γνωστών rock υλικών, των παγανιστικών συμβόλων και των ψυχεδελικών ταξιδιών της ροκ κουλτούρας. Ένας αιρετικός δέσποτα της θρησκείας του rock 'n' roll, που κι εγώ ασπάζομαι. Προτρέπω όλους τους πιστούς αδελφούς να ακούσουν αυτό το άλμπουμ δυνατά και να αφρεθούν στη χάρη του για να έχουν ευλογία και να θυμηθούν τι σημαίνει ταξίδι του μυαλού με rock σάουντρακ, πώς είναι να βλέπεις τον κόσμο μέ-

σα από το καλειδοσκόπιο που με κόπο, απώλειες, καταστροφές, χαμένα μυαλά και πολύ πόνο έχει δημιουργηθεί τα τελευταία 50 χρόνια.

Μετά την επανασύνδεση των Swans ο Gira ξεκίνησε ένα συμπαγές ταξίδι του μυαλού απ' αυτά που έχουν εντελώς αβέβαια

πιστροφή (ρώτα τον Syd Barrett, τον Roky Erickson, τον Bryan Wilson και τόσους άλλους), όμως αυτός κατορθώνει να βρίσκει το δρόμο.

Είναι το 4ο και τελευταίο άλμπουμ/έπος που δημιούργησε με αυτή την ομάδα εξαιρετικών και δημιουργικών μουσικών (Thor Harris, Christoph Hahn, Phil Puleo, Christopher Pravdia, Norman Westberg). Το διαστημόπλοιο των Swans με αυτό το πλήρωμα ολοκληρώνει το ταξίδι του με ένα κύκνειο άσμα ικανό να μεταφέρει μυαλό και σώμα «2.000 light years from home», να μετατρέψει την ακρόασή του σε «celebration of the lizard», να ανεβοκατεβάσει την παράνοια με «13th floor elevator», να σε παρατήρει εκστασιασμένο στην «dark side of the moon» χωρίς να μπορείς να επικοινωνήσεις ή να επιστρέψεις, να νιώσεις πραγματικά τι είναι «21th century schizoid man», να φωνάζεις δυνατά «my guitar wants to kill your mama» κι ακόμη πιο δυνατά «father I want to kill you, mother I want to f*** you».

Με το «The Glowing Man» απασφαλίζεις το περίστροφο του William Burroughs, μετακομίζεις στο «νησί» του Aldous Huxley, συμμετέχεις στα πειράματα του Timothy Leary, βλέπεις τη διεσταλμένη κόρη του ματιού του Kurt Cobain, φοράς τα ρούχα του Sun Ra και τα καπέλα του George Clinton, κάνεις μακροβούτι στη θεοσκοτεινή πίσνα του Scott Walker, βλέπεις τον ιδρώτα να στάζει από την κιθάρα του Jimi Hendrix, συμμετέχεις σε κάθε παγανιστική τελετή της αφρικάνικης ηπείρου, σε κάθε τελετή όλης της γης, γίνεσαι ένα με το σύμπαν, έχεις λουλούδια στα μαλλιά, τους αγαπάς όλους και τους μισείς ταυτόχρονα, είσαι απελευθερωμένος για 1 ώρα 58 λεπτά και 22 δευτερόλεπτα. Λίγο το 'χεις;

→ makismilatou@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

ΜΗ ΧΑΞΕΙΣ!

Το πάρτι με τους djs ClubKid, G Spice, Fragk & Gi και after hours με τον Vito. Στο Terraza Club, Τριπτολέμου 31, Γκάζι. Σάββατο 16/7.

STRING DEMONS

Από τον Μπαχ στον Τσιτσάνη μία νότα δρόμος

Το ντουέτο των String Demons ανακατεύει το μουσικό σύμπαν με ένα ακροβατικό ρολάρισμα σε κλασική, παραδοσιακή και ροκ. Τα δύο

αδέλφια Κωνσταντίνος και Λυδία Μπουντούνη αποφάσισαν να διοχετεύσουν την κλασική τους παιδεία στα έγχορδα σε μία διευρυμένη και εξωστρεφή συμφωνία διαφορετικότητας. Έχουν εμφανιστεί στο Μέγαρο Μουσικής, στο Ηρώδειο και σε πολλά μέρη σε Ελλάδα και εξωτερικό όπως το Privatclub στο Βερολίνο. Ολοκλήρωσαν πρόσφατα το διπλό τους άλμπουμ «Fear of the Bach» (FM Records) και έχουν ήδη ξεκινήσει μια μεγάλη καλοκαιρινή περιόδεια. Λίγο πριν την εμφάνισή τους στο Θέατρο της Ρεματιάς Χαλανδρίου στις 13/7 και στο summERTime Festival στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ στις 18/7 μαζί με τη Μάρθα Φριντζήλα, συστήνονται στην Athens Voice.

» Η περιπέτειά μας στον κόσμο έχει ξεκινήσει από την Αθήνα. Αποστολή μας είναι να συμφιλιώσουμε την κλασική μουσική με το heavy metal και την παραδοσιακή/λαϊκή με το rock... και όπου φτάνει η μουσική με ρυθμό, τρέλα, κρουστά, τύμπανα και έγχορδα.

» Το αποτέλεσμα είναι, όπως μας είπε κάποιος ακροατής μετά από μία συναυλία, ένα «Συμφωνικό Πανηγύρι».

» Το βιολοντσέλο του Κωνσταντίνου, που είναι 200 χρόνων

όργανο, και το βιολί της Λυδίας, που είναι νεογέννητο, «παίζουν» συνθέσεις των Iron Maiden, των Queen, του Vivaldi, του Τσιτσάνη, συνθέσεις δικές μας και ό,τι άλλο φανταστείτε.

» Ο ηλεκτρισμός σε αντίθεση με την κλασική παιδεία, αλλά και οι επιρροές από χριστιανικούς και βυζαντινούς ύμνους, δημιουργούν live αλλά και ηχογραφήσεις... Ο διπλός μας δίσκος «Fear of the Bach» μόλις κυκλοφόρησε, με εκρηκτικές και διονυσιακές αντιθέσεις, που έχουμε δει ότι έχουν απήχηση σε μεγάλο φάσμα κόσμου και αυτό μας κάνει πολύ χαρούμενους.

» Ερχόμαστε λοιπόν να σας βρούμε με την περιοδεία μας, όπου και αν είστε στην Ελλάδα, παρέα με κάτι Ματόκλαδα που λάμπουν, με Fear of the Dark, με Σούστες, με Bohemian Rhapsody, όλα αλά String Demons...

Ευριπίδειο Θέατρο Ρεματιάς, Πεζόδρομος Προφήτη Ηλία, Πολύδροσο Χαλανδρίου, 210 6897459
Έναρξη 21.00. Είσοδος ελεύθερη. Στις 13/7.

Ραδιομέγαρο ΕΡΤ, Πραούλιο, Μεσογείων 432.
Έναρξη: 21.00. Είσοδος ελεύθερη. Στις 18/7.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΟΧΕΙΡΗΣΙΑ JOHN ΤΟΟΥΤΙΟΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΣΟΦΙΚΑ ΠΑΡΙΣ ΜΕΣΟΧ ΧΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΩΡΓΙΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΦΩΤΟΦΩ ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΛΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ LEONARD BERNSTEIN ΚΙΘΑΡΑ ARTHUR LAURENTS ΤΣΙΜΠΑ ΣΤΕΦΗΝ ΣΟΝΟΧΕΙΜ

«Το λάθος μου ήταν ότι δεν σε γνώρισα νωρίτερα»
 (Αν σας αρέσουν οι ρομαντικές μεγαλοστομίες, ετοιμαστείτε να βουρκώσετε στο «Θα σε περιμένω πάντα»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
 ** ΜΕΤΡΙΑ
 *** ΚΑΛΗ
 **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
 ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Θερινή κινηματογραφική ραστώνη

αδύνατον να βρεις τη συγκίνηση σε ένα φιλμ που κάθε πλάνο, κάθε συναίσθημα, κάθε στροφή του σεναρίου μοιάζει τόσο υπολογισμένη, τεχνητή και τελικά ψυχρή. Όσο για το μυστήριο, τον τρόπο με τον οποίο ο νεκρός εραστής της κατορθώνει να επικοινωνεί με την ηρωίδα, είναι κάτι που δεν κατορθώνει να σε ιντριγκάρει αφού είναι πολύ εύκολο να αντιληφθείς πως ένα τόσο καλά οργανωμένο σχέδιο δεν θα μπορούσε παρά να έχει σχεδόν άψογη εφαρμογή μόνο σε μία ταινία. Κι αν πέρα από ένα ρομάντζο με δόσεις μυστηρίου το «Θα σε περιμένω πάντα» θέλει να είναι και κάτι σαν μια υπαρξιακή διερώτηση για τη φύση του έρωτα, την αθανασία και τις επιλογές μας, δεν κατορθώνει στ' αλήθεια να πάει πολύ πιο πέρα από φτηνή λογοτεχνία περιπτερου. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ο Τζουζέπε Τορνάτορε έγραψε παράλληλα με την ταινία ένα βιβλίο με την ίδια ιστορία. Είμαστε σίγουροι πως θα σκιάζει πολλά πρόσωπα φέτος στις ιταλικές παραλίες.

Θα σε περιμένω πάντα (LA CORRISPONDENZA) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζουζέπε Τορνάτορε
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζέρεμι Άιρονς, Όλγκα Κιριλένκο, Τζέιμς Γουόρεν, Σόνα ΜακΝτόναλντ

Μια φοιτήτρια αστροφυσικής εξακολουθεί να λαμβάνει μηνύματα, δώρα, γράμματα από τον εραστή

και ηρώων καθηγητή της, μίνες αφού εκείνος έχει πεθάνει.

Ο Τζουζέπε Τορνάτορε θέλει να γεφυρώσει το κενό ανάμεσα στον Νικόλαο Σπαρκς και τον Πάουλο Κοέλιο σε αυτή την αγγλόφωνη ταινία που ξετυλίγει ένα ερωτικό

μυστήριο που θα ήθελε να είναι συναρπαστικό και βαθιά συγκινητικό, αλλά που μετά βίας καταφέρνει να γίνει ενδιαφέρον. Είναι δύσκολο να χτίσεις ένα κινηματογραφικό ρομάντζο με συνομιλίες στο skyre ή βιντεομηνύματα, ακόμη κι αν είναι ο Τζέρεμι Άιρονς που τα βιντεοσκοπεί.

Είναι επίσης μάλλον δύσκολο να πάρεις στα σοβαρά μια ηρωίδα που σπουδάζει αστροφυσική και παράλληλα δουλεύει ως stuntwoman σε ταινίες δράσης (γιατί όχι ως δύτης επισκευών σε πλατφόρμες άντλησης πετρελαίου στη Βόρεια Θάλασσα;). Και δυστυχώς είναι σχεδόν

Παιχνίδι χωρίς κανόνες (MISCONDUCT) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σιντάρο Σιμόσάουα
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζος Ντιαμέλ, Μαλίν Ακερμαν, Αλ Πατσίνο, Άντονι Χόπκινς

Ένας νεαρός δικηγόρος προσπαθεί να στοιχειοθετήσει κατηγορητήριο εναντίον ενός φαρμακοβιομήχανου, αλλά γρήγορα θα ανακαλύψει ότι τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται.

Ο Αλ Πατσίνο κι ο Άντονι Χόπκινς έχουν ήδη λαμπρές και πλούσιες καριέρες, αλλά δεν είχαν ποτέ μέχρι τώρα εμφανιστεί μαζί στην ίδια ταινία. Και δυστυχώς το έκαναν σε αυτή. Δυστυχώς γιατί το φιλμ του Σιντάρο Σιμόσάουα, είναι από εκείνα που κάποτε θα πήγαιναν κατευθείαν στα ράφια των βίντεο κλαμπ, ένα άτεχνο, πρόχειρο, αδιάφορο κατασκευάσμα για μια βραδιά στον καναπέ με τη νύστα να κερδίζει στα σημεία. Μπορεί η ιστορία να υπόσχεται ένα αγωνιώδες θρίλερ και ίντριγκα, αλλά αυτό που παραδίδει είναι μια κουρασμένη επανάληψη κλισέ, ένα σενάριο που δεν κατορθώνει να χτίσει ποτέ την ένταση, μια ερασιτεχνική σκηνοθεσία και μια σειρά από ερμηνείες που έχουν στο μυαλό τους μόνο τα χρήματα. Και δυστυχώς ούτε ο Χόπκινς ούτε ο Πατσίνο βρίσκονται στην οθόνη για πολύ. Κι ακόμη λιγότερο μαζί, στις ίδιες σκηνές.

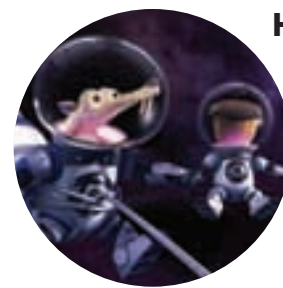

Μαμά, γύρισα (RETOUR CHEZ MA MERE) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ερίκ Λαβέν
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Ζοσιάν Μπαλασκό, Αλεξάντρα Λαμί, Ματίλντ Σενιέ

Πώς είναι να γυρίζει πίσω στους γονείς σου στα 40; Στο σινεμά μπορεί να είναι ακόμη κι αστείο.

Η Στεφανί, χωρισμένη μητέρα στα 40, κάνει τη δουλειά της κι αναγκάζεται να γυρίσει στο πατρικό της: η μητέρα της είναι τόσο (λίγο) ενθουσιασμένη με την προοπτική, όσο και η ίδια. Η Στεφανί είναι καλοδεχούμενη να απολαύσει την υπερβολική θέρμανση του διαμερίσματος, να ακούει συνεχώς Φρανσίς Καμπρέλ, να δέχεται πολύτιμες μητρικές συμβουλές για το πώς πρέπει να κάθεται στο τραπέζι. Η υπομονή και των δύο δοκιμάζεται, αλλά όταν εμφανιστεί η υπόλοιπη οικογένεια, μυστικά θα αρχίσουν να αποκαλύπτονται το ένα μετά το άλλο με τον πιο διασκεδαστικό τρόπο. Ο Ερίκ Λαβέν φιλοδοξεί να κάνει μια κωμωδία για τη γενιά boomerang, τους ανθρώπους που λόγω της κρίσης αναγκάστηκαν να γυρίσουν στην πατρική και μητρική αγκαλιά. Κάτι που μπορεί να ακούγεται ασφυκτικό, αλλά μπορεί να είναι και αστείο. Τουλάχιστον σε μια ταινία.

Η Εποχή των Παγετώνων: σε τροχιά σύγκρουσης (ICE AGE: COLLISION COURSE) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικ Ταρμέγιερ & Γκάλεν Τ. Τσου

Δεν είμαστε σίγουροι αν κανείς θυμάται πόσες ταινίες έχουν ήδη γυριστεί με τους «παγωμένους» ήρωες αυτής της σειράς κινουμένων σχεδίων που μοιάζει να έχει διάρκεια σχεδόν το ίδιο μεγάλη όσο και η αληθινή εποχή των παγετώνων. Σε αυτή την καινούρια περιπέτειά τους, το αέναο κυνήγι του Σκρατ για το βελανίδι του τον εκτοξεύει στο διάστημα, όπου κατά λάθος ξεκινά μια σειρά γεγονότων που αλλάζουν και απειλούν τον κόσμο της Εποχής των Παγετώνων. Στην προσπάθειά τους να σωθούν, ο Σιντ, ο Μάνι, ο Ντιέγο και οι υπόλοιποι της αγέλης θα αφήσουν το σπίτι τους για μια αποστολή γεμάτη χιούμορ και περιπέτεια, ταξιδεύοντας σε εξωτικά νέα μέρη και συναντώντας διάφορους εκκεντρικούς χαρακτήρες.

JUST THE FACTS

Θα σε περιμένω πάντα **
 Ο Νικόλαος Σπαρκς θα ήταν περίφρανος

Παιχνίδι χωρίς κανόνες *
 Και χωρίς αρετές

Μαμά, γύρισα
 Γυρίζοντας σπίτι στα 40

Η Εποχή των Παγετώνων:
 Σε τροχιά σύγκρουσης
 Προϊστορικά βελανίδια και πάλι

«Και ο Δαίμονας του λέει: δώσε μου μια απόδειξη.
Δείξε πως είσαι ακόμη αυτός που πίστεψες πως είσαι»
Paul Valery, «Monsieur Teste»

Στη σιωπή του σώματος, δώρο για όσους έχουν μάθει τελικά να ακούν, ψιθυρίζει η εσωτερική μας πυξίδα. Στη μέση ηλικία ο αριθμός των προσφιλών ή απλά γνωστών αναχωρούντων μεγαλώνει συνεχώς. Επιταγή εξερεύνησης των ορίων. Να μάθω, να δω, να δοκιμάσω, να προλάβω πριν αναχωρήσω. Ως πού; Είναι μια δίψα διαφορετική από την αντίστοιχη της νεότητας, προνόμιο των όσων δεν έχουν ήδη παραιτηθεί. Πολλά έχουν συμβεί: ασθένειες του σώματος και της ψυχής έχουν καταπονήσει ή συνεχίζουν να καταπονούν ένα σώμα που αμετάκλητα φθίνει. Η όραση αδυνατίζει, τα κόκαλα γίνονται πιο εύθραυστα, οι αντοχές μειώνονται. Όμως η δίψα, αυτή των σκυλιών του Comte de Lautréamont, δεν έχει ηλικία. Η mère mer την επισημαίνει αλλά ταυτόχρονα γνωρίζει πως αδυνατεί να την κατευνάσει.

Η πυξίδα της μέσης ηλικίας δείχνει το βορρά, κοντά στους πόλους. Το αρκτικό τοπίο είναι σκληρό για όσους δεν αναγνωρίζουν την ομορφιά της ερήμωσης. Το καλοκαίρι δεν υπάρχει σκοτάδι για να ανακουφίζει από την ημέρα και η διαυγής ατμόσφαιρα επιτρέπει στο μάτι να διακρίνει λεπτομέρειες στο βάθος του ορίζοντα μη ορατές υπό κανονικές συνθήκες. Το κρύο είναι όσο χρειάζεται για να διατηρεί τις αισθήσεις σε εγρήγορση. Η ζέση στη του Νότου κοιμίζει, όμως ο Βορράς αφυπνίζει. Ταξιδεύοντας φτάνεις κάποτε στα όρια, έτσι σκέφτεσαι, για να αναρωτηθείς αμέσως μετά: είναι

αυτά; Είναι υπαρκτά; Διαδρομή για ταξιδιώτη που αρκείται στα απαραίτητα. Να είσαι ελαφρύς για να ισορροπείς σε τόσο τραχύ έδαφος. Ελάχιστα φυτρώνουν ανάμεσα στις πέτρες και στο χώμα που σύντομα θα καλυφθούν από το χιόνι. Είναι όμως επαρκή, για την αντίληψη που έχει ακονισθεί. Το πλοίο, ναυπηγημένο με τη τεχνική του Charles Cros, θα αφεθεί στο νερό.

«Για μια ζωντανή υλική φαντασία, για μια φαντασία που ξέρει να εισπράττει την υλική οικειότητα του κόσμου, οι μεγάλες ουσίες της φύσης, το νερό, η νύχτα, ο λουσμμένος στον ήλιο αέρας, είναι ήδη ουσίες “υψηλής γεύσης”. Δεν έχουν ανάγκη από τη γραφικότητα των μπαχαρικών» όπως παρατηρεί ο Gaston Bachelard (L'Eau et les Rêves). Το αρκτικό τοπίο δεν έχει μπαχαρικά, είναι για ουρανίσκους εξασκημένους στην υψηλή γεύση την οποία απολαμβάνεις όταν ξέρεις να αφεθείς. Στη μέση ηλικία το τολμάς, έχοντας ξεπεράσει τους ψεύτικους ηρωισμούς της νεότητας.

Το πλοίο οδηγεί στο τοπίο που επιτρέπει μια σύντομη θέαση σε αυτό που θα επέλθει. «Ονειρεύομαστε πριν στοχαστούμε» σημειώνει ο Bachelard, προσθέτοντας πως «πριν γίνει συνειδητό θέμα, κάθε τοπίο είναι μια ονειρική εμπειρία. Δεν κοιτάμε με αισθητικό πάθος παρά μόνο τα τοπία που είδαμε προηγουμένως στ' όνειρό μας». Όταν το πλοίο σταματά στον παγετώνα το εξασκημένο μάτι διακρίνει στο τοπίο που φιλοξενεί λιγοστά και ιδιαίτερα ανθεκτικά είδη ζωής, τα σημάδια των τάφων που υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρξουν. Είναι που πλησιάζοντας στους πόλους γίνεται όλο και πιο κατανοητή η σπειροειδής ροή του χρόνου.

«Το πέρασμα αδύνατο να το δεις, επειδή περνάει από

ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑ
ΟΦΕΙΛΕΙΣ (ΣΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ) ΝΑ
ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΠΩΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥ-
ΝΑΜΗ ΜΕΓΑΛΥ-
ΤΕΡΗ ΑΠΟ ΑΥΤΗ
ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ.

το οράν στο μη οράν αφού πέρασε από το οράν στο οράν» σημειώνεται στο τελευταίο κεφάλαιο του «Monsieur Teste», για να προστεθεί η φράση που αμέσως καθυστερεί για τη φαινομενικά τρομακτική αδυναμία όρασης του περάσματος: «Το οράν δεν είναι το υπάρχειν, το οράν ενέχει το υπάρχειν». Δεν θα ξαναπεράσεις από το ίδιο σημείο, όμως μπορείς να ξαναζήσεις το πέρασμα του ίδιου σημείου. Εφόσον το κατέχεις μπορείς και να το ορίσεις, είναι πλέον μέρος σου. Στη μέση ηλικία οφείλεις (στον εαυτό σου) να γνωρίζεις πως δεν υπάρχει δύναμη μεγαλύτερη από αυτή της απόφασης.

«Και τίποτα στο οπτικό πεδίο δεν αφήνει να συμπεράνουμε πως το βλέπει το μάτι», καταγράφει ο Ludwig Wittgenstein, φτάνοντας στο συμπέρασμα που τόσο μπορεί να παρηγορήσει: «Δεν υπάρχει καμιά τάξη a priori στα πράγματα».

Το πλοίο θα επιστρέψει και ταυτόχρονα θα παραμείνει στο σημείο όρασης, ενώ η αντίληψη θα προχωρήσει, λίγο πιο πέρα όμως. Η προσέγγιση του πόλου των επιθυμιών προϋποθέτει την εγκατάλειψη των όσων βαραίνουν αλλά και των όσων διευκολύνουν. Ώρα να εγκαταλείψουμε το πλοίο γιατί αρχίζει να κολλάει στους πάγους. Θα βαδίσουμε με εφόδια τα οποία θα εγκαταλείψουμε σιγά-σιγά, καθώς το βάρος τους θα γίνεται όλο και πιο αισθητό.

Πόσο ωραίο, στο φθινόπωρο του σώματος να έρχεται η άνοιξη της ψυχής. **A**

ΤΟ ΑΡΚΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Μια ταξιδιωτική εμπειρία

Κείμενο - Φωτό: ΣΟΦΙΑΣ ΝΕΤΑ

Borebreen

Cartolina, Π.Α.Τ. €50

Η SWATCH ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

Η Swatch λατρεύει τις λαμπρές εκδηλώσεις και «κλείνει εισιτήριο» για τους Ολυμπιακούς του Ρίο, με αποσκευές τη νέα συλλογή αφιερωμένη στους Αγώνες, γεμάτη εκρηκτικά χρώματα και ένταση. Το New Gent Dots In Rio, για την τελετή έναρξης, έχει τα χρώματα των 5 Ολυμπιακών Κύκλων που σχηματίζουν σερπαντίνες από συνεχόμενες τελείες επάνω στο λουράκι του. Το σκληροτράχηλο Chrono Plastic Rio All Around, για τα παιχνίδια και τους αγώνες, με συνεχόμενους χρωματιστούς κύκλους που μερδεύονται ο ένας μέσα στον άλλο, και το Infragio, ένα πολύ ζωντανό Scuba Libre για τους fans των θαλάσσιων σπορ, σε μπλε και κίτρινο χρώμα. Όσοι επισκεφτούν φέτος το καλοκαίρι τη Βραζιλία θα φορέσουν το Gent Cartolina, που συνοδεύεται από μια καρτ ποστάλ που απεικονίζει ένα συγκλονιστικό τοπίο.

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΑΡΙΒΙΤΑ

Η ΑΡΙΒΙΤΑ δημιουργεί έναν ακόμα μοναδικό συνδυασμό προϊόντων για την περιποίηση του σώματος, τη νέα υποαλλεργική σειρά CARING LAVENDER, με λεβάντα και ελαιόλαδο, που φροντίζει και ανακουφίζει το ευαίσθητο, ξηρό και αφυδατωμένο δέρμα. Με υψηλά ποσοστά φυσικότητας έως και 99%, η σειρά περιλαμβάνει αφρόλουτρο για ευαίσθητες επιδερμίδες, ενυδατική/καταπραυντική κρέμα σώματος και λάδι σώματος.

JOHNNIE WALKER

Διατροφικές πληροφορίες και περιεκτικότητα αλκοόλ ανά μερίδα θα προσφέρει το Johnnie Walker στις συσκευασίες του προϊόντος. Έως τα τέλη του έτους, σχεδόν 30 εκατομμύρια φιάλες Johnnie Walker Red Label με σήμανση ανά μερίδα στη συσκευασία θα βρίσκονται σε σημεία πώλησης, βοηθώντας τους καταναλωτές να καταλάβουν τι περιέχει το ποτήρι τους.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ACS

Με το βραβείο «Logistic Solution of the Year» διακρίθηκε η ACS στα e-BIZZ Awards 2016. Το βραβείο αφορά στην πρωτοποριακή για τα ελληνικά δεδομένα λύση των σημείων παραλαβής «ACS Smart Points», που διευκολύνουν τους παραλήπτες των ηλεκτρονικών αγορών. Τα νέα σημεία παραλαβής και παράδοσης αποστολών βρίσκονται σε επιλεγμένα πρατήρια Shell και προσφέρουν την πιο εύκολη και ευέλικτη λύση για όσους πελάτες παραλάβουν και στείλουν ή να παραλάβουν την αποστολή τους από εκεί, λόγω της πολύ εύκολης πρόσβασης και του ευέλικτου ωραρίου εξυπηρέτησης.

ΥΓΕΙΑ

Επιμέλεια: ΣΟΦΙΑ ΝΕΤΑ

ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Όλα όσα πρέπει να προσέξετε

Τα μπάνια έχουν ξεκινήσει και πολλές μέλλουσες μπτέρες θα πάνε διακοπές στη θάλασσα ή στο βουνό. Όμως οι ειδικοί προειδοποιούν ότι το καλοκαίρι εμφανίζονται πολύ συχνότερα μερικές μολύνσεις. «Λόγω της αφυδάτωσης, εμφανίζονται πολύ συχνά ουρολοιμώξεις, αλλά και λόγω των σεξουαλικών επαφών. Η λήψη δύο-τριών λίτρων υγρών (νερό, χυμοί, τσάι) μπορεί να τις προλάβει» επισημαίνει ο Γεώργιος Φαρμακίδης, καθηγητής μαιευτικής, γυναικολογίας και εμβρυομητρικής ιατρικής του Πανεπιστημίου Stony Brook της Νέας Υόρκης.

Όταν μια έγκυος πηγαίνει στη θάλασσα ή στην πισίνα, πρέπει να προσέχει τα ακόλουθα: Μόλις βγει από το νερό, να αλλάζει το μαγιό της, ώστε να αποφεύγονται οι μυκητιάσεις, διότι λόγω της υγρασίας δημιουργείται υπόστρωμα για την ανάπτυξη μυκήτων. Επίσης και η σεξουαλική επαφή μπορεί να προκαλέσει μυκητιάσεις, ειδικά αυτή την εποχή. Γυναίκες επιρρεπείς στις μυκητιάσεις (όπως, για παράδειγμα, όσες έχουν διαβήτη) να καταναλώνουν αρκετό γιαούρτι και να χρησιμοποιούν διάφορα κολπικά υπόθετα με λακτοβάκιλους, που βοηθούν στην αποφυγή των μυκητιάσεων.

Η έκθεση στον ήλιο προκαλεί αφυδάτωση της επιδερμίδας και χρειάζεται υψηλό δείκτη αντηλιακό, για την προστασία από το μελάνωμα. Η κατανάλωση αρκετών υγρών είναι ενδεδειγμένη. «Η αφυδάτωση μπορεί να προκαλέσει πρόωρο τοκετό» τονίζει ο κ. Φαρμακίδης.

Σημαντικός είναι ο ρόλος της σωστής διατροφής με πολλά φρέσκα λαχανικά και φρούτα, τα οποία πρέπει να πλένονται σχολαστικά πριν από την κατανάλωσή τους. Οι έγκυοι μπορούν να κολυμπήσουν στη θάλασσα ή στην πισίνα, αλλά πρέπει τα νερά τους να είναι καθαρά, απαλλαγμένα από τα μικρόβια του έρπητα και από τα χλαμύδια. Όμως απαγορεύονται τα μακροβούτια διότι προκαλούν ταχυκαρδία. «Όταν η μέλλουσα μπτέρα αισθάνεται ότι τα πόδια της ζεσταίνονται, τότε το αίμα από τη μήτρα πηγαίνει στα άκρα και μπορεί να προκαλέσει προβλήματα, ειδικά πρόωρο τοκετό» λέει ο διακεκριμένος καθηγητής.

Όταν η έγκυος νιώθει νωχία σαν της περιόδου, να αναπαύεται, να πίνει πολλά υγρά και να ενημερώνει τον γιατρό της. Επίσης, όταν βγαίνει από τη θάλασσα, να κάθεται κάτω από ομπρέλα και να χρησιμοποιεί ειδικά, φυτικά αντηλιακά κατά προτίμηση.

Ακόμα, πριν ξεκινήσει τα μπάνια, να μιλήσει με το γιατρό της για το αν επιτρέπεται να κολυμπήσει ± υπάρχουν περιπτώσεις που ο γιατρός το απαγορεύει. Στα ταξίδια με το αυτοκίνητο να σταματά κάθε ώρα και να περπατά λίγο, ώστε να αποφυγεί την θρόμβωση των κάτω άκρων. Εννοείται ότι πρέπει να φορά ζώνη ασφαλείας.

Τα αεροπορικά ταξίδια επιτρέπονται μέχρι τις 36 εβδομάδες, αλλά καλό είναι να συμβουλευόμαστε το γυναικολόγο τους εάν το ταξίδι είναι πάνω από δύο ώρες ή υπερατλαντικό. Το τσίμπημα από μέλισσα ή άλλο έντομο κατά την εγκυμοσύνη προκαλεί μεγαλύτερη αντίδραση από ό,τι στη μη έγκυο γυναίκα. Έτσι, λοιπόν, οι γυναίκες που είναι αλλεργικές πρέπει να είναι κοντά σε κέντρα υγείας ή να συμβουλευθούν το γιατρό τους. Είναι προτιμότερο οι έγκυοι να πηγαίνουν διακοπές σε μέρη όπου υπάρχει νοσοκομείο, ώστε να τους παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες σε περίπτωση που, ο μη γένοιο, υπάρξει κάποιο πρόβλημα. **A**

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344

Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

ΙΡΙΤΟΥ

Σάββατο 2/7 σου έδωσα το σκαμπό μου αλλά δεν ξέρω γιατί δεν σου έδωσα το τηλέφωνό μου! Είσαι απλά υπέροχη.

ΚΟΥΚΑΚΙ

Εσένα που σε είδα να τρως εκεί με μια φίλη σου τον Ιούλιο, ακόμα σε σκέφτομαι... μελαχρινή με αθλητικό ντύσιμο και μαύρα νικε παπούτσια... Αν κατάλαβες...

ΡΑΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τσех-Off 1/7 έκανες το σύζυγο της Μάσσα, σε είδα (και) στο διάλειμμα στο διάδρομο, αυτά τα μάτια σου... didi_productions@hotmail.com

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Στις 29/6 στις 22.30, μου χαμογέλασες και έπαθα πλάκα, ήσουν με μια φίλη σου, Ξανθιά ψηλή, σου χαμογέλασα και σε μάτιασα και παραπάτησες.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

27/6 στο Φονιά, 2η βάρθα, ήσουν με φίλες σου... μαύρα μαλλιά... κοιταχτήκαμε αρκετή ώρα, θέλω να σε ξαναδώ kyrkost13@hotmail.com

A10

Εκεί ήσουν Τετάρτη απόγευμα, κατέβηκες Ίλιον. Ξανθούλα, τζιν σκιζμένο στα γόνατα, σαν ροκάκι άλλων εποχών αν και μικρούλα! 6970974305

ΟΣΕ

23/6, τρένο 90, θέλω να σε ξαναδώ! antreapara3011@gmail.com Αντρία

ΣΤΑΔΙΟΥ

Μου εξήγησες με υπομονή τι να κάνω στην υπηρεσία, αγαπώ την Πολωνία, Θα ήθελα να τα ξαναπούμε!

ΑΘΗΝΑ

Έπαιζα σαξόφωνο έξω στην ύπαιθρο και ήρθες δίπλα να με ακούσεις. Από εκείνη τη μέρα είσαι η μούσα μου, όμορφη στρατιωτίνα.

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

WAVE UP HELLAS «ΚΥΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ» ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΟΛΟ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες πλησιάζουν και η Εθνική Ομάδα Υδατοσφαίρισης είναι έτοιμη για μεγάλες μάχες στις πισίνες. Το Noxzema, επίσημος χορηγός της ομάδας, με σύνθημα «Wave Up Hellas», μας καλεί να φτιάξουμε το πιο μεγάλο «κύμα υποστήριξης» που θα εμπυκώσε την Ε-

θνική. Πώς θα γίνει αυτό; Ο καθένας μας μπορεί να ανεβάσει το κύμα υποστήριξης του μέσω φωτογραφίας, video ή έτοιμου μηνύματος στο www.waveuphellas.gr για να δημιουργηθεί το video που θα συνοδεύσει την εθνική μας Ομάδα στους Ολυμπιακούς αγώνες. Ήδη έχουν ανταποκριθεί περισσότερα από 5.500 άτομα, μπειτε στο www.waveuphellas.gr για να μάθετε περισσότερα και μην ξεχνάτε ότι όλοι όσοι ανεβάσουν το κύμα υποστήριξης τους μπαίνουν αυτόματα σε κλήρωση για μοναδικά δώρα.

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 37χρονος εργαζόμενος σε Πολυεθνική, κάτοικος Ελβετίας, από άριστη οικογένεια, εξαιρετικά εμφανίσιμος, ανώτατης πανεπιστημιακής μόρφωσης, δύο μεταπτυχιακά, μεγάλη οικονομική επιφάνεια, επιθυμεί γνωριμία γάμου με κυρία έως 37 ετών. «Πάππας», Ομήρου 38 Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Ζήτα μου ό,τι θες

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ Μάρκου Ευγενικού 12. Ενοικιάζεται studio 20 τ.μ., 1ου ορόφου, πολυτελώς ανακαινισμένο, κλιματισμός, ελάχιστα κοινόχρηστα €200. 6977690698

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Αγαπητή Μυρτώ, το πρόβλημά μου είναι ότι ερωτεύτηκα τον κολλητό του αγοριού μου! Δεν έγινε σκόπημα, καλά καλά δεν έχω καταλάβει να σου πω πότε ξεκίνησε και πώς έσκασε αλλά ξέρω πόσο έντονα το νιώθω. Θέλω να βρίσκομαι όπου βρίσκεται, να τον χαζεύω την ώρα που παίζει κιθάρα και τραγουδάει, να μιλάει και να κοιτάζει μόνο εμένα, να του μιλάω για όλα όσα δεν έχω μιλήσει σε κανέναν. Ζηλεύω την κοπέλα του, μου τη δίνει όταν την αγκαλιάζει μπροστά μου, πεθαίνω όταν τους βλέπω να γελάνε για κάτι που της ψιθύρισε μυστικά, αρρωσταίνω που τους ακούω να λένε για τις διακοπές που θα πάνε και για το πότε θα συζητήσουν. Είμαι σε κακό χάλι καλοκαιριάτικα, Μυρτώ μου, δεν θέλω να κάνω τίποτα, θέλω να χωρίσει, να χωρίσω, να είμαστε μαζί...

Κι εγώ θέλω να περπατήσω στο κόκκινο χαλί, να πάω διακοπές στον Μαυρίκιο, να ψηλώσω δέκα πόντους και να κερδίσω ένα εκατομμύριο στο Τζόκερ. Έχουμε δικαίωμα να θέλουμε ό,τι μας γουστάρει.

Υ.Γ. Στην αρχή νόμιζα ότι είναι και ο κολλητός στο κόλπο. Μετά κατάλαβα ότι απλούστατα έχετε χάσει τα μυαλά σας έτσι από μόνη σας - οπότε μήπως, λέω, να πάτε να βάλετε το κεφάλι σας κάτω από καμιά βρύση να δροσιστείτε και να έρθετε στα συγκαλά σας διότι ο άνθρωπος είναι ερωτευμένος και ευτυχισμένος και ψιθυρίζει γλυκόλογα στο αυτί της γκόμενάς του κι εσείς ή έχετε βαρεθεί το αγόρι σας ή είσαστε εντελώς τρελή για τα σίδερα.

Γνώρισα κάποιον στο fb. Στην αρχή έπαιζα για πλάκα. Μετά άρχισε μια πιο σοβαρή επικοινωνία. Μου έλεγε τα προβλήματά του με τη δουλειά, για την αγωνία του με τις περικοπές προσωπικού, για τα όνειρά του να ξεκινήσει μια μικρή επιχείρηση στο ίντερνετ, για τους γονείς του που έχουν προβλήματα υγείας, για την κοπέλα του που τον έχει κουράσει η ρουτίνα μαζί της. Σιγά-σιγά άρχισα κι εγώ να τον εμπιστεύομαι και του άνοιξα την καρδιά μου. Έχω σχέση με ένα συνομήλικό μου που σχεδόν μεγαλύτεραμα μαζί και η σχέση αυτή ήδη έχει πάρει το δρόμο της για γάμους κ.λπ. Οι γονείς μας γνωρίζονται, είναι φίλοι πια ύστερα από τόσα χρόνια και το μόνο που περιμένουν είναι να μας δουν παντρεμένους με παιδάκια. Δεν λέω ότι δεν το θέλω αλλά πολλές φορές με πιάνει μεγάλη μελαγχολία όσο σκέφτομαι ότι τελειώνει η ζωή μου εδώ, μ' αυτό τον άνθρωπο. Έτσι

άρχισε αυτή η περιπέτεια με το φίλο μου στο fb. Συναντηθήκαμε, πήγαμε για καφέ, τα είπαμε από κοντά. Ξανασυναντηθήκαμε. Υπήρχε μεταξύ μας έντονος ερωτισμός. Την τρίτη φορά φιληθήκαμε. Και την τέταρτη πήγαμε σε ένα ξενοδοχείο. Είμαστε πια μαζί 3 μήνες, παράνομα βέβαια. Δεν το έχω πει ούτε στην κολλητή μου. Μυρτώ μου, είμαι σε αδιέξοδο, πραγματικά. Το να χωρίσω από το μέλλοντα σύζυγό μου δεν περνάει καν από το μυαλό μου (μόνο που σκέφτομαι τις οικογενειές μας να τους ανακοινώνουμε τέτοιο πράγμα με πιάνει πανικός) κι από την άλλη είμαι τόσο γεμάτη με την παράνομη σχέση μου...

Χαίρομαι που τα σκέφτεστε λογικά. Αν δεν υπολογίσεις την ευτυχία της μαμάς σου, του μπαμπά σου, του πεθερού σου και της πεθεράς σου, ποια ευτυχία θα υπολογίσεις - τη δική σου; Μη λέμε μαλακίες τώρα. Χωρίστε αμέσως από την παράνομη σχέση που σας δίνει πληρότητα και συνεχίστε με την άλλη που σας κάνει να νιώθετε άδεια και σκατά. Δεν έχει καμία σημασία. Η πραγματική ζωή πρέπει να είναι άδεια και σκατά. Όλα πρέπει να είναι άδεια και σκατά, αρκεί να ικανοποιούνται οι γονείς μας που μας έκαναν τη μεγάλη χάρη να μας φέρουν στον κόσμο.

Υ.Γ. Εξάλλου ήρθαμε σ' αυτή τη ζωή μόνο και μόνο για να δοκιμαστούμε και να κερδίσουμε την επόμενη. Ζήτω η βασιλεία των ουρανών!

Αγαπημένο Μυρτούδι, σου γράφω για να σου πω ότι διαβάζω τη στήλη σου πολλά πολλά χρόνια αλλά ποτέ δεν φαντάστηκα ότι θα ερχόταν η στιγμή να σου στείλω. Και να που σου στέλνω, όχι για να γκρισιάξω, ούτε για να μου πεις τη γνώμη σου για κάτι. Σου στέλνω για να δημοσιεύεις (σε παρακαλώωωωωωω) αυτό το γράμμα να το δει η αγάπη μου που είναι τρελή φαν σου. Μέσα από τη στήλη σου τη γνώρισα (διάβαζε «Μίλα μου Βρώμικα» σε ένα καφέ και με κοιτούσε λάαααααααα από δίπλα και ξαφνικά πάω και της λέω «πόσο βρώμικα;» και μου απαντάει «όσο θες» και από τότε δεν έχουμε σπκωθεί από το κρεβάτι! και γι' αυτό θέλω να σε ευχαριστήσω, Μυρτούδι μου. Είμαι τρελή από έρωτα, εξοντωμένη από πηδημα, βλέπω όλη την ώρα πεταλούδες! -Α.

Το δημοσιεύω χωρίς δεύτερη κουβέντα. Υπάρχουν ερωτευμένοι άνθρωποι στην πόλη. Και πηδιούνται κι από πάνω! Έλα θεέ μου. Α

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ε, ναι, δεν είσαι από αυτούς ή αυτές που σπάνε εύκολα, ούτε τόσο ευάλωτος/η που έχεις ανάγκη ένα χέρι για να σηκωθείς όταν σκοντάφτεις, δεν χρειάζεσαι ένα ώμο για να κλάψεις και όταν δεν τα καταφέρνεις με την πρώτη ξαναπροσπαθείς σαν να είναι πρώτη φορά. Όμως λαχταράς αγκαλιές, όρκους και υποσχέσεις και μάλιστα απεγνωσμένα – πεινάς και διψάς για αισθήματα, οικειότητα και σεξ. Μπορείς να ομολογήσεις ψιθυριστά και χωρίς να ακούγεσαι ότι έχεις ανάγκη από τους άλλους, ή τον Ένα/Μία που υποκρίνεσαι ότι δεν εξαρτάσαι. Και, ναι, με την Αφροδίτη στον Λέοντα (από 12/7), αν είσαι μόνος/η, αρχίζει η εποχή για το κυνήγι του ερωτικού συντρόφου, ή μιας ερωτικής ιστορίας, και, ναι, το καλοκαίρι αρχίζει να γίνεται ενδιαφέρον: με τις νύχτες, με τις παρέες, με τις εξόδους, με το φλερτ, με την επιθυμία να ξεχάσεις ό,τι δυσάρεστο υπάρχει στη ζωή και να χαρείς απολαμβάνοντας ό,τι σε κάνει να νιώθεις ζωντανός/ή.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Μερικές (!) φορές δεν είσαι παρά ένα πεινασμένο παιδί που διψάει για προσοχή, φροντίδα και ψάχνει για την αγκαλιά της μαμάς ή του μπαμπά. Είσαι προορισμένος να έχεις ένα σπίτι και μια οικογένεια. Αν προσπαθώσεις να δημιουργήσεις την εικόνα σου σαν η τρυφερή και αξιαγάπητη κεφαλή της οικογένειας, γρήγορα θα αποκαλυπτόταν ότι όλη εικόνα είναι απατηλή, αν όχι απάτη. Ανήκεις περισσότερο στον κόσμο από ό,τι στην οικογένεια, ακόμα κι αν εκεί έξω σκέφτεσαι πολλές φορές να γυρίσεις σπίτι και να βγάλεις τα παπούτσια σου. Αυτή την περίοδο είναι το σπίτι και η οικογένεια που σε έλκουν, σε ψυχάζουν και αναζητάς (ή ό,τι εσύ ονομάζεις σπίτι και οικογένειά σου) και από την άλλη βρίσκεται ο μεγάλος κόσμος που σου κλείνει το μάτι λέγοντας «έλα σε μένα».

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Μεταξύ μας: σου είναι δύσκολο να μετατοπίσεις την προσοχή από τον εαυτό σου προσπαθώντας να αποδείξεις στους άλλους πόσο καλός, ευγενής, ευφυής και ανθρωπιστής είσαι – που είσαι. Δεν μπορείς να σταματήσεις το εγώ σου από το να κρυφοκοιτάζει από τις κουίντες το κοινό βγάζοντας κάθε τόσο το κεφάλι του. Φυσικά και έχεις υψηλούς στόχους. Σε ενοχλεί που κάποιοι σε θεωρούν αναξιόπιστο/η, ελαφρόμυαλο/η, καρικατούρα σταρ. Το μόνο πράγμα που πρέπει να κάνεις είναι να γίνεσαι κατανοητός/ή, να σε καταλαβαίνουν οι άλλοι. Τώρα που ξεκινάνε οι διελεύσεις της Αφροδίτης και του Ερμή στον Λέοντα η επικοινωνία γίνεται σημαντική και εύκολη. Μετακινήσεις, συζητήσεις, έξοδοι, συναντήσεις, επαφές, ραντεβού, βόλτες, ταξίδια, γνωριμίες – ανήκουν στο μενού της εποχής. Είσαι πανταχού παρών και τα πάντα πληρών – πείθεις, αρέσεις, γοπετεύεις. Και όπως είπαμε: κατανοητός/ή και να ακούς.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Η παρούσα αστρολογική κατάσταση σε

προτρέπει να πάρεις ένα ρίσκο – όχι να διακινδυνεύσεις – να τολμήσεις. Τουλάχιστον να τολμήσεις να σκεφτείς το ενδεχόμενο μιας καινούργιας δουλειάς, την επέκτασή της, την ανανέωση ή τη διεύρυνσή της. Να τολμήσεις να απαιτήσεις από τη ζωή: έναν έρωτα, μια αισθηματική περιπέτεια, μια σχέση. Να βγεις εκεί έξω για να διασκεδάσεις, να συναναστραφείς ανθρώπους που γουστάρεις ή να γνωρίσεις καινούργιους. Με λίγα λόγια να πέσεις στη θάλασσα και να κολυμπήσεις μέχρι τη δίπλα παραλία, να εξερευνήσεις, να αντικρίσεις κάτι καινούργιο που σου κάνει κέφι. Εν πάση περιπτώσει κάνε ό,τι θέλεις, αλλά κάνε το. Να σου θυμίσω μόνο ότι με τον Ουρανό στον Κριό, οι λέξεις ασφάλεια και σταθερότητα δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα. Γι' αυτό σου λέω, άκου την καρδιά σου και ακολούθησε τις επιθυμίες σου.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η είσοδος της Αφροδίτης στον Λέοντα (από 12/7) και μετά από λίγο του Ερμή (από 14/7) στο ζώδιό σου καλοτοδοτεί την ουσιαστική έναρξη του καλοκαιριού και σε σπρώχνει με ούριο άνεμο στο γενέθλιο σου μήνα. Παρόλο που ο Άρης στον Σκορπιό σταθερά κάποιες φορές σε βάζει σε μαύρες σκέψεις και σε κάνει συναισθηματικά εύθραυστο, από εδώ και πέρα η εξωστρέφεια, οι φίλοι, η κοινωνικότητα, οι διακοπές, οι καινούργιοι άνθρωποι που θα γνωρίσεις, η διασκέδαση και η αυτοπεποίθηση που θα αρχίσει να ανεβάζει στροφές, θα σε βοηθήσουν να ξαναβρεις τον αισιόδοξο, αξιαγάπητο, ερωτικό, αλαζονικό εαυτό σου. Και τώρα που η επιθυμία για αγάπη και χαρά παίρνουν κεφάλι θα καταλάβεις και πάλι ότι το σύμπαν δεν υπάρχει μόνο για να σε στριμώχνει.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Φαίνεται ότι με την Αφροδίτη στον Λέοντα η καρδιά πηγαίνει στη θέση της και ταυτόχρονα σε πιάνει μια μελαγχολία για τότε που... ήσουν ερωτευμένος/η, έχασες αυτόν που τώρα η μνήμη έχοντας αφαιρέσει τις γκρίζες ζώνες θεωρείς έρωτα της ζωής σου, ήσουν ξένοιαστος/η, όλα ήταν καλύτερα, δεν... Είναι εποχή για διακοπές, για απόδραση, για τριήμερο, για ό,τι μπορεί να ψυχάσει και ευχαριστήσει την ψυχή σου. Ο Ερμής επίσης στον Λέοντα σε βοηθάει να κάνεις ανασκόπηση των τελευταίων μηνών, είναι διανοητικά παραγωγικός και σε βοηθάει να βάλεις τέλος σε ό,τι έκανε τον κύκλο του. Με δύο λόγια είναι ένα διάστημα που όσο πιο μακριά είσαι από το θόρυβο της καθημερινότητας τόσο καλύτερη η διάθεσή σου. Είναι περίοδος διακοπών, χαλάρωσης, ψυχίας. Ακόμα και οι προσωπικές ή κοινωνικές επαφές προτιμάς να γίνονται ανά δύο και απόμερα παρά μέσα στον κόσμο.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Σου επαναφέρω μια σημαντική ερώτηση προς σκέψη: Θέλεις να σε αγαπάει όλη η ανθρωπότητα ή να αγαπιέσαι από ένα αξιολάτρευτο πρόσωπο; Μην απαντήσεις αμέσως – σκέψου. Μάλλον είναι δύσκολο

να απαντήσεις γιατί δεν είσαι απόλυτα ξεκάθαρος/η μέσα σου. Υπάρχει αμφιθυμία μεταξύ της ανάγκης σου να είσαι κοινωνικά παρών/παρούσα και της επιθυμίας για οικειότητα στην προσωπική σου ζωή. Θέλεις τη δέσμευση, την εύχεσαι, τη ζητάς αλλά την τρέμεις κιόλας. Μέχρι να βρεις μια λύση, ή οι περιστάσεις σε αναγκάσουν να βρεις έναν τρόπο ώστε να συμμετέχεις ενεργά στην κοινωνία ενώ ταυτόχρονα μαθαίνεις να εκτιμάς τον Ένα ή τη Μία, θα αμφιταλαντεύεσαι μεταξύ κόσμου κι ενός πέφτοντας πότε από την πλευρά της κοινωνικότητας και του φλερτ προς όλους ενώ θα αναζητάς απεγνωσμένα να πέσεις σε μια αγκαλιά ενός/μίας. Θέμα της περιόδου: Κοινωνικότητα Εναντίον Ενός/Μίας και το αντίθετο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ε ναι, η αυτοπεποίθηση που αποκτάς όταν τα βγάζεις πέρα σε δύσκολες καταστάσεις σου δίνει δύναμη να συνεχίσεις τις προσπάθειες για να καταφέρεις ό,τι επιθυμείς. Άρης (που βρίσκεται στο ζώδιό σου) ονομάζεται αυτή η ορμή να διεκδικήσεις στόχους, όνειρα και σχέσεις. Βεβαίως αυτός ο δυναμικός δημιουργεί και μια ίση και αντίθετη δυναμική, οπότε συγκρούσεις, αντιπαθήσεις, εμπόδια και νεύρα ανήκουν στο μενού αυτής της διέλευσης. Αυτό που έχει σημασία πάντως είναι να θυμάσαι ότι εσύ κάθεσαι στη θέση του οδηγού, οπότε πράξε τα δέοντα. Οι αιχμηρές γωνίες πάντως του Άρη λειαίνονται από την Αφροδίτη, που ξεκινάει τη διέλευσή της στον Λέοντα (από 12/7) προσθέτοντας συνεννόηση, καλή διάθεση, κοινωνικότητα, θερμότητα στις σχέσεις. Είναι μια εποχή που αναλαμβάνεις δράση σε τομείς που θεωρείς ότι χρειάζονται την επέμβασή σου και επιθυμίας να είσαι μέσα στον κόσμο με ανθρώπους που αγαπάς και σε αγαπάνε.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Με τον Άρη πάνω από το κεφάλι σου στον Σκορπιό όσο και να πείθεις τον εαυτό σου ότι όλα είναι ok, ότι δεν τρέχει τίποτα, ότι κακοκεφιά είναι θα περάσει κ.λπ. η πραγματικότητα πιθανόν είναι ότι μια σκέψη, μια ασήμαντη αφορμή, μια λέξη, μια απάντηση, ένας εκνευρισμός στη δουλειά, μια αστοχία στη συζήτηση, κάτι που πήγε στραβά μέσα στη μέρα, είναι ικανά να κινητοποιήσουν ανασφάλειες και ενοχές, άγχος και τύψεις, προηγούμενες αποτυχίες και ήττες, ή ψυχοφθόρες αναγωγές τύπου «τι θα γινόταν αν...». Είναι οι στιγμές που μελαγχολείς και θέλεις να το σκάσεις, να φύγεις μακριά. Και τότε χτυπάνε τα τηλέφωνα και σε καλούν φίλοι σε εξόδους, παίρνεις κάποιον/α που αγαπάς και φεύγεις διακοπές, κάνεις σχέδια για το μέλλον, ξενυχτάς γνωρίζοντας νέους πολλά υποσχόμενους ανθρώπους, βγαίνεις έξω πανέμορφος/η, έτοιμος/η να καταπλήξεις για άλλη μια φορά τα πλήθη: ναι, η Αφροδίτη πέρασε στον Λέοντα (από 12/7).

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Όσο κι αν προσπαθείς να είσαι ήρεμος/η

και πιστός/ή στις πιο υψηλές αιγοκερίσεις στιγμές σου, κατά βάθος μπορεί να παραμένεις ένας ξαναμμένος ή μία ξαναμμένη Αιγόκερως με ακόρεστες επιθυμίες και πόθους που μπορεί να κάνει τα πάντα για να κατακτήσει τον Άλλο. Βεβαίως δεν χρειάζεται πάντα τέτοια ένταση. Εάν θέλεις να κάνεις οτιδήποτε δημιουργικό ή τολμηρό στη ζωή σου χρειάζεται να είσαι έτοιμος/η πάντα να αντιμετωπίσεις την απόρριψη. Σου παίρνει χρόνια να καταλάβεις και να δεχτείς τον αγώνα που όλοι δίνουμε μεταξύ των επιθυμιών μας και όσων η κοινωνία θεωρεί κατάλληλη συμπεριφορά. Όπως χρειάζεται να καταλάβεις ότι πολλοί Αιγόκεροι θεωρούν τους εαυτούς τους αδιάφορους και άχρωμους – μπορεί και να είσαι. Εξού και η συνείδηση της εικόνας που προβάλλεις και η ανάγκη σου να μην περνάς απαρατήρητος/η. Πατί όλα αυτά; Πατί αυτή την περίοδο το ενδιαφέρον στρέφεται στις στενές σχέσεις, το ερωτικό πάθος, το σεξ, τη γοητεία και το κυνήγι του χρήματος.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Η διέλευση του Άρη στον Σκορπιό επί πολλές εβδομάδες μπορεί να φέρει αναγνώριση και φήμη στην επαγγελματική ζωή αλλά και κρίση και προβλήματα και αγωνία – η έκβαση εξαρτάται από το πόσο σταθερή είναι η δουλειά σου και πόσο την υπερασπίζεσαι. Ναι, μπορεί να αντιμετωπίσεις θέματα εξουσίας και ανταγωνισμού, ανθρώπους που μπορεί να σου βάζουν τρικλοποδιά ή σαδιστές που θεωρούν ότι έχοντας το πάνω χέρι μπορούν και να σου κάνουν το βίο αβιώτο. Όμως αν είσαι άψογος επαγγελματίας δεν έχεις να φοβάσαι τίποτα. Και κυρίως από δω και πέρα, με την Αφροδίτη στον Υδροχόο (από 12/7), μπορείς να ψυχάσεις. Αυτοί που πιθανόν σε τσιτσίρισαν τον προηγούμενο καιρό (συμπεριλαμβανομένου του/της συντρόφου) τώρα σου πλέκουν ύμνους και όσοι πιθανόν σε αγνόησαν τώρα σε προσκαλούν, σε κολακεύουν, σε εκτιμούν και σε στηρίζουν. Πώς αλλάζουν οι καιροί ε;

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Μιλάμε για την ενσυναίσθηση των Ιχθύων, για τη σχέση τους με το αόρατο, για την ανιδιοτέλειά τους, αλλά και την τάση τους να αυτοκαταστρέφονται και να γίνονται θύματα. Καλλιτέχνες, ερευνητές, ακαδημαϊκοί ή λολίτες, δεν τονίζουμε αρκετά ότι μπορούν να τα καταφέρουν εξαιρετικά και στις μπίζνες. Υπάρχουν όμως φορές, όπως τώρα, που χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις όλα τα εγκεφαλικά σου κύτταρα, να εμπιστευτείς τη δύναμη της λογικής και να σκεφτείς πολύ πριν κάνεις οποιαδήποτε κίνηση. Είτε αφορά το επαγγελματικό παρόν ή το μέλλον σου είτε τη συντροφικότητα, τη σχέση που έχεις ή αυτή που θέλεις να έχεις, χρειάζεσαι λογική και ψυχραιμία για να οδηγήσεις τα πράγματα εκεί που θέλεις. Ναι, ακόμα και η καρδιά χρειάζεται στρατηγική για να κερδίσει. **Α**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

Κάθε μέρα αξίζει!

ΑΞΙΖΕΙ
ΚΑΙ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ

FRESH FISH TODAY
Φρέσκια ελληνική τσιπούρα
καθαρισμένη
Χωρίς εντόσθια, χωρίς λέπια,
χωρίς βράγχια
Το κιλό

MONO
8,99€

FRESH FISH TODAY
Φρέσκος σολομός
φιλέτο Νορβηγίας
250 g
1 Kg = 16,76€

FRESH FISH TODAY
Φρέσκο ελληνικό
λαβράκι καθαρισμένο
Χωρίς εντόσθια, χωρίς λέπια,
χωρίς βράγχια
Το κιλό

MONO
9,89€

MONO
4,19€

www.lidl-hellas.gr

**I ALWAYS
WANT
more
chrono**

swatch+

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH KIOSKS: ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532606